

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 34

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 19 d'abril de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **Pregunta RGE núm. 5600/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de l'IVA a l'impost sobre estades turístiques. 1903**
 - 2) **Pregunta RGE núm. 6166/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova escola d'infantil i primària a Cala de'n Bou. 1915**
 - 3) **Pregunta RGE núm. 6171/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicació de les despeses dels alts càrrecs del Govern. 1904**
 - 4) **Pregunta RGE núm. 6167/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixes de personal a les residències dependents de la Fundació d'atenció i suport a la dependència i promoció de l'autonomia personal. 1905**
 - 5) **Pregunta RGE núm. 6168/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació laboral dels orientadors laborals. 1905**
 - 6) **Pregunta RGE núm. 6169/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels compromisos adquirits en matèria de transparència. 1907**
-
-

- 7) Pregunta RGE núm. 6175/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a immatriculacions de béns immobles a favor de l'església catòlica. 1908
- 8) Pregunta RGE núm. 6176/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a barems emprats a les escoles. 1909
- 9) Pregunta RGE núm. 6172/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a personal de suport al CEIP Es Putxet. 1910
- 10) Pregunta RGE núm. 6177/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a finançament del Palau de Marivent. 1911
- 11) Pregunta RGE núm. 6165/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a demolició del monument de Sa Feixina. 1912
- 12) Pregunta RGE núm. 6054/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a accions del Govern per fer front a la pobresa energètica. 1914
- 13) Pregunta RGE núm. 6164/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a habitatges plurifamiliars. (Decaiguda) 1915
- 14) Pregunta RGE núm. 5594/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a inversió en R+D+I. 1916
- 15) Pregunta RGE núm. 6933/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als papers de Panamà. 1917
- 16) Pregunta RGE núm. 6178/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a garantia del servei postal. 1919
- 17) Pregunta RGE núm. 5604/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis en les polítiques del Govern. 1920
- 18) Pregunta RGE núm. 6163/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a cotxes de lloguer. 1921
- 19) Pregunta RGE núm. 6170/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració del Parc Natural d'Es Trenc-Salobrar de Campos. 1922
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1545/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el model econòmic i mercat laboral. 1924
- III. MOCIÓ RGE núm. 5944/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de la Conselleria de Salut, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 896/16. 1930
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat. 1939
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3206/16, complementada amb els escrits RGE núm. 3225/16 i 3265/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Socialista, de modificació de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 1944
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Abans de començar el Plenari, farem un minut de silenci per les víctimes del terratrèmol d'Equador.

Començam. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5600/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de l'IVA a l'impost sobre estades turístiques.

Primera pregunta, RGE núm. 5600/16, ajornada a la sessió anterior, relativa a aplicació de l'IVA a l'impost sobre estades turístiques, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Buenos días, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, más allá de estar conforme o no con el hecho de que un impuesto autonómico incluya además un IVA, tema que no vamos a entrar a valorar, entre otras cosas, porque seguramente usted dirá la típica frase de España me mata o el ministro Montoro es un vampiro, y yo le diré que es todo lo contrario, que yo considero al Sr. Montoro uno de los mejores ministros de Hacienda que ha habido desde el inicio de la democracia...

(Remor de veus)

... y prueba de que es el mejor ministro son los gritos de ustedes, y al final...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

... y al final no llegaríamos a ninguna solución.

Es precisamente por eso por lo que no le pregunto por su valoración sobre qué opina del 10% del IVA añadido al impuesto turístico. Lo que sí le pregunto es ¿en qué momento va a tener conocimiento, tuvo conocimiento el Gobierno, de que se tenía que aplicar este 10% del impuesto sobre la ecotasa, el impuesto sobre estadas turísticas?

Y también queremos saber, Sra. Consellera, en qué medida afecta esto a la implantación del impuesto; cómo va a afectar a su recaudación; cómo afecta a su liquidación. Y en qué medida va a afectar, nuevamente, a los empresarios, que son los sustitutos del contribuyente en el caso de los impuestos turísticos y, además, los responsables de la liquidación del IVA.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sr. Gijón, com hauria de saber vostè, el Govern ha sabut des del primer dia, des que és vigent la Llei de l'IVA del 92, que l'impost sobre estades turístiques porta IVA perquè la Llei de l'IVA diu que els tributs que recauen sobre les operacions subjectes a IVA formen part de la base. Això és la legislació, com vostè bé coneix, o hauria de conèixer, i per tant, el Govern també ho sap des del primer dia.

Això els ciutadans ho coneixen molt bé també amb la factura de l'aigua o amb el cànon de sanejament, un impost autonòmic també que porta IVA, i també amb la factura de l'electricitat, on l'impost de l'electricitat també porta l'IVA, igual que hi ha altres impostos especials, com sobre el tabac, hidrocarburs, cervesa, etc. Això també ho reforça la consulta que va fer Catalunya amb el seu impost sobre estades turístiques l'any 2013, que també diu de forma vinculant que l'impost porta IVA.

Per tant, a la seva pregunta li contest que el Govern ho sap des del primer dia, així ho ha comunicat i així s'ha dit, i vostè també ho hauria de saber.

I a més, com afecta el que em demana? Idò, afecta amb un petita quantia perquè l'impost, la tarifa, és baixa, és petita.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Consellera. Si usted considera que es una cuantía pequeña más de 10 millones de euros, pues, enhorabuena, yo no considero que sea pequeña. Me llama la atención que lo sepan desde el primer momento, porque en ningún momento en los tres folios del estudio económico del impuesto se hace referencia a esta recaudación, y si de verdad fuera así no entiendo por qué ha habido tanto alboroto y tanta protesta ante Madrid con la insistencia del tema del IVA.

Ustedes forman parte de un gobierno que idolatra permanentemente a Cataluña, ustedes siempre ponen de modelo a Cataluña, ustedes han hecho y han querido hacer ejemplo con el impuesto turístico de Cataluña, que también lo recaudaba, pero parece ser que en los papeles, porque al final la administración ni habla ni oye, sólo lee y escribe, y en los papeles que ustedes han presentado en este impuesto no se hace mención ninguna a este 10%, pequeño detalle.

Estará usted de acuerdo conmigo, Sra. Consellera, que en la implantación del impuesto turístico ha habido una improvisación detrás de otra. Hoy ninguno de los miembros del Gobierno sabe a qué se va a destinar el dinero, hoy ninguno de

los miembros del Gobierno sabe quién va a decidir las inversiones, nadie sabe en qué territorio se va a invertir y ahora nadie sabe cómo se va a recaudar. Para llevar ustedes doce años esperando y soñando con implantar la nueva ecotasa, encuentro que ustedes han hecho muy mal los deberes y han estudiado muy poco, pero se ve que éste es el Gobierno *de la gent* que tenemos. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo entenc que vostè no pugui acceptar aquest impost, però sap que és un impost socialment i mundialment acceptat, que hi ha moltes ciutats que el recapten i que no està en discussió, però bé. També li he de recordar que si l'impost no s'hagués llevat pel Partit Popular, més de 1.000 milions d'euros serien a Balears amb finançament d'un impost que és solidari, que els turistes són solidaris amb el territori que ocupen.

Però bé, jo el que trob que s'hauria de demanar vostè és per què no pagam un 4% d'IVA turístic, quan el Partit Popular va prometre a l'any 2011, el Sr. Rajoy, un 4% i mig any després ja el va pujar del 8 al 10%. Crec que vostè s'hauria de demanar per què hem hagut d'aguantar durant quatre anys un ministre de Turisme que no va fer res pel turisme de Balears i que, a sobre, ara hem hagut de veure com dimiteix, perquè en lloc de pagar l'IVA a Espanya el paga a paradisos fiscals, com hem vist en els papers de Panamà.

Això és el que vostès s'hauria de demanar avui i hauria de criticar en lloc de criticar el Govern...

(Alguns aplaudiments)

... que fa i defensa un impost que defensa el turisme sostenible i que fa bé a aquestes illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que la diputada que ha de formular la segona pregunta ha tengut problemes de transport aeri, la posposarem per abans de les preguntes a la presidenta, a veure si ja ha pogut arribar. Per tant, passam a la tercera pregunta.

I.3) Pregunta RGE núm. 6171/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicació de les despeses dels alts càrrecs del Govern.

Tercera pregunta, RGE núm. 6171/16, relativa a publicació de les despeses dels alts càrrecs del Govern, que formula la diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Aprofitant la remodelació del Govern i com a una de les primeres conseqüències del canvi de titular a la Conselleria de Transparència, es va anunciar una fita històrica en aquesta comunitat i sense precedents com és la publicació de les despeses de representació, manutenció i viatges dels alts càrrecs del Govern.

Després d'aquest anunci, àmpliament difós pels mitjans de comunicació, vàrem accedir a la pàgina web del Govern i vàrem poder comprovar que la documentació i la informació que s'havia penjat en relació amb aquestes despeses, doncs, francament era, en fi, prou escassa, ja els vàrem dir la setmana passada que confiàvem que les preses anassin seguides d'una dotació de continguts sobre aquest tema.

Ha passat una setmana i veiem que la mateixa informació que hi havia l'anterior és la que hi ha actualment. I ens agradaria saber, una, si tenen la feina ja feta, per què no l'han penjada? I, en el cas que no la tinguin feta, què han fet durant aquests nou mesos? Quan tendrem la informació relativa a aquestes despeses que varen anunciar com a una bandera pròpia en temes de transparència en relació amb tota la legislatura?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputades. Sra. Perelló. La resposta a la seva pregunta: informar-la que sí que hi ha disponible a la web les despeses publicades per tots els alts càrrecs, són les despeses... com que al Consell de Govern es va decidir que a finals de març..., a finals de març es va decidir que a partir de dia 1 d'abril es publicarien les despeses que s'havien fet i al mateix temps es redactaria el codi ètic, fem feina amb el darrer esborrany.

Aquesta iniciativa del Govern, com bé saben, va més enllà de les obligacions legals, la Llei de transparència no ho preveu i la Llei del bon govern el que preveu són les despeses superiors a 500 euros, amb la qual cosa crec que no són vostès qui per donar lliçons en aquesta matèria.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. No és un tema de donar lliçons, Sra. Consellera, és un tema de complir compromisos. És cert

que la llei no ho preveu ni ho exigeix, però vostès s'hi varen comprometre.

Em sorprèn que ara em reconegui que el compromís només serà efectiu a partir del mes d'abril i no, en canvi, a tots els mesos que duen ja de legislatura. També ens agradaria saber si això serà així definitivament i que, per tant, a partir del mes d'abril.

Segona, ens agradaria saber si totes les conselleries compliran, perquè no és cert el que acaba de dir vostè, hi ha conselleries que avui per avui no tenen penjada cap tipus d'informació ni tan sols relativa al mes d'abril.

I finalment ens agradaria saber si aquesta obligació que vostès han assolit voluntàriament es farà extensiva al sector públic.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Tal vegada si no hi ha cap despesa publicada és perquè tal vegada no l'han generada. De totes maneres, açò és per al sector públic instrumental també.

Però jo li demanaria què van fer vostès durant quatre anys, perquè li record que la Llei del bon govern és vigent des del 2011, què va fer el PP aquests quatre anys? Jo diria que res de res, o fins i tot va anar més enllà, va voler modificar en tres ocasions la Llei del bon govern per tal de llevar que no es fessin públiques les despeses.

El 5 de març del 2013 va elaborar un avantprojecte de modificació de la Llei de transparència, on eliminava la disposició segona, que no es publicassin a la web. El 2014 va voler elaborar un avantprojecte de Llei de transparència amb un dictamen en contra del Consultiu, que li demanava si és que el Govern volia limitar el control del Parlament. I el tercer intern va ser... el tercer intent, perdó, va ser el 2015, on van presentar una esmena a la totalitat a la proposició de llei del PSIB, amb un text encara més descafeïnat si cal, però amb clara voluntat de botar-se el dictamen del Consultiu, llevant del tot açò.

I jo li deman: des del cas Rasputín han passat moltes coses i pel camí cap transparència no té retorn. Ho farem amb més celeritat o amb menys, però amb encerts o menys, però per a nosaltres el compromís per la transparència és inqüestionable i m'agrada molt que ara el PP estigui tan preocupat pel tema de la transparència.

I.4) Pregunta RGE núm. 6167/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixes de personal a les residències dependents de la Fundació d'atenció i suport a la dependència i promoció de l'autonomia personal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 6167/16, relativa a baixes de personal a les residències dependents de la Fundació d'atenció i suport a la dependència i promoció de l'autonomia personal, que formula la Sra. Diputada Sandra Fernández i Herranz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Consellera, ¿están teniendo algún problema en cubrir las bajas del personal de las residencias que gestiona la fundación, algún problema bien derivado del bloqueo de partidas presupuestarias del que hemos tenido conocimiento recientemente por parte de la Conselleria de Hacienda, o bien derivado de algún tipo de problema a nivel de función pública, en definitiva?

¿Se están cubriendo a día de hoy las bajas de personal de residencias que gestiona la Fundación de atención y apoyo a la dependencia y de promoción de la autonomía personal?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes les persones presents a la sala, el Govern gestiona la residència dels Oms, Sant Miquel, Son Güells, Can Raspalls, Can Blai, i sí, es realitzen totes les substitucions de personal, de vegades tenim problemes amb alguna categoria concreta, especialment a Eivissa que de vegades una substitució d'una setmana per un fisioterapeuta, no trobam fisioterapeutes, per a categories molt específiques.

Pel que fa a atenció directe, no hi sol haver problemes, solem trobar personal per poder substituir.

I sí es fan les substitucions a les residències.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández. No vol fer ús de la paraula.

I.5) Pregunta RGE núm. 6168/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació laboral dels orientadors laborals.

Cinquena pregunta RGE núm. 6168/16, relativa a situació laboral dels orientadors laborals, que formula el Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

(Remor de veus)

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, de hacer campañas para multar a comerciantes y pequeños empresarios por tener contratos temporales en verano en lugar de fijos discontinuos, ha pasado a hacer contratos precarios dentro del SOIB. Este es uno de los comentarios que hemos podido ver en redes sociales, en medios de comunicación a lo largo de estos tres últimos días.

Sr. Conseller, a usted y al Gobierno se les ha cogido con un renuncio, el Pacto de gobernabilidad que promovía o quiere promover un crecimiento inclusivo y redistributivo, incremento de la productividad, incremento de la competitividad, incremento de la calidad del empleo y reducción de la precariedad laboral, está haciendo todo lo contrario, los hechos no acompañan a las palabras que durante nueve meses nos están diciendo aquí. Y créame que perderá credibilidad si, una vez más, hace lo que viene haciendo, pleno tras pleno, cuando se le hace una crítica, a veces constructiva y a veces porque creemos que no lo han hecho bien, que es culpar al anterior gobierno. No todo es culpa del Partido Popular, del gobierno de la pasada legislatura, y en este caso más bien tendría que mirar hacia su derecha, no hacia esta derecha, y preguntar a la consellera de Administraciones Públicas y de Hacienda a ver por qué no le habilita una partida, como sí hizo el gobierno anterior, para poder renovar estos contratos durante seis meses.

Sr. Conseller, ¿qué va a hacer al respecto?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Buenos días, gracias, presidenta. En primer lugar, agradecer públicamente los esfuerzos y el trabajo del personal del SOIB que durante estos años han padecido su gestión y su forma de entender la situación en contra.

(Remor de veus)

Sí, empiezo bien.

Le voy a decir dos cosas: en primer lugar, la situación en que se encontraron en 2011 el SOIB y lo que estamos haciendo y qué situación nos hemos encontrado, había 165 técnicos en orientación, intermediación y desarrollo local. Su consellera, la que no sé si está a la izquierda o a su derecha, lo dejó en 63, de 165 a 63 técnicos. Ésa es la situación con la que nos hemos encontrado nosotros en el SOIB, ustedes despedían, porque de eso sí saben, es lo único que saben hacer, despedir y despedir mal, con el coste que tiene para este gobierno y para las arcas públicas la forma de despedir que ustedes entendían, y lo mal que lo hizo la consellera que no sé si tiene a su izquierda o a su derecha.

Lo del proyecto de los orientadores, de lo que estamos hablando, ustedes los renovaban cada seis meses, nosotros hemos encontrado esa situación, así nos lo dijo el Comité de Empresa, que no sé si leyó usted lo que dijo ayer el Comité de Empresa, decía: “una situación heredada con la que están trabajando con el nuevo govern para poner solución”. Y estamos trabajando con ellos y, efectivamente, sí, con la Conselleria de Hacienda y Administraciones Públicas, una conselleria que piensa en construir y ofrecer soluciones a más largo plazo, que no en destruir empleo que es lo que hacia la suya. Ésta es la diferencia entre una conselleria que piensa en construir y otra en destrozar.

Pero le voy a decir, lo solucionaremos, pedimos una reunión al secretario de Estado, fue dada esa reunión al secretario de Estado, ayer tuvimos conferencia sectorial, una conferencia sectorial que tenía que haberse hecho antes, que no se hizo antes y es por lo que hemos hecho una renovación de un mes, una prórroga de un mes, no queremos hacer prórrogas de seis meses. ¡Es dónde usted no está informado! Nosotros no queremos su modelo, su modelo de la prórroga de seis meses no lo queremos, vamos a hacerlo de mucha más larga duración, hemos encontrado la fórmula con una dirección general de Función Pública que piensa en esas soluciones, para poder pasar de capítulo 6 a capítulo 1 pactado con el Ministerio de Empleo y Seguridad Social, cosa que a vosotros no se os ocurrió porque me imagino que sólo pensaban en destruir y en eliminar el Servicio Público de Empleo, por eso lo vamos a hacer, por eso lo hemos pactado, por eso en las próximas dos semanas este tema estará solucionado.

Ustedes sabían que iba a ser así, ustedes han conseguido..., han mentido, han conseguido un titular,...

(Remor de veus)

...sigan disfrutando de los titulares de sus mentiras, nosotros seguiremos trabajando para beneficiar a los desempleados de nuestra comunidad.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, creo que así lo único que hace es perder credibilidad y hacérsela perder también a este gobierno y creo que no va en la línea que debería ir. Se lo han dicho también los sindicatos, no es del Partido Popular. Y que pleno, pleno tras pleno haga estas intervenciones culpando siempre al Partido Popular, siempre, lo único que va a hacer es perder todavía más credibilidad. Aquí no se trata de juzgar la labor hecha por el anterior gobierno, el anterior gobierno lo que hacía con estos programas era intentar mantener, aunque no tuviera los fondos, prórrogas de seis meses.

Usted no está de acuerdo con esto y por esto hace un prórroga de tres meses y luego de un mes. Muy bien, Sr. Conseller, pues eso es una mala gestión que está haciendo usted dentro del SOIB en un tema tan importante, que usted siempre ha dicho.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

En los momentos más duros de la crisis ustedes despidieron a 102 trabajadores del SOIB, no den lecciones, no den lecciones al respecto. Hemos hecho una prórroga de un mes porque hemos dicho el Comité de Empresa, y está pactado con el Comité de Empresa, que se va a solucionar, que se va a dar una solución de tres años de duración -tres años de duración-, no seis meses, seis meses, seis meses que es lo que hacían ustedes, tres años, en dos semanas solucionan tres años, un problema heredado. Un problema que si la conferencia sectorial hubiese sido en enero ya estaría solucionado, porque son fondos del Estado. Como no es así y ha sido en abril y nosotros hemos pedido una reunión, se solucionará...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...en dos semanas estará solucionado.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

¡Silencio por favor!

I.6) Pregunta RGE núm. 6169/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels compromisos adquirits en matèria de transparència.

Sisena pregunta RGE núm. 6169/16, relativa al compliment dels compromisos adquirits en matèria de transferència, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, buenos días a todos. Sra. Consellera, con motivo de la reciente remodelación del Gobierno, pudimos comprobar algo que ya conocíamos y es que éste es un Gobierno de cuotas y que la Conselleria de Presidencia es la cuota de MÉS por

Menorca. Durante aquellos días de gestión de la crisis de gobierno, el Sr. Nel Martí ya se ocupó de que todo le mundo supiese quién mandaba en esta conselleria. Incluso este pasado fin de semana hemos podido leer en una entrevista al Sr. Nel Martí, como a usted la liberaba de defender los intereses de todos los ciudadanos de las Islas Baleares y le encargaba sólo la defensa de los de Menorca.

Ante esta situación Sra. Consellera, la pregunta es la siguiente: ¿considera la Sra. Consellera de Transparencia que con el equipo de la conselleria puede cumplir con los compromisos adquiridos en materia de transparencia? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sra. Presidenta, senyors i senyores diputades. Sr. Gómez, responen la seva pregunta que vostè em formula, sí confii amb el meu equip per complir amb els compromisos d'aquest Govern, tant en matèria de transparència, com amb tota la resta de matèries. No és feina fàcil a partir del desert que ens hem trobat. Són molts els compromisos i pocs els recursos dels quals disposam, però pensam complir els compromisos de govern, com no pot ser d'altra manera.

L'aposta per la transparència no és una aposta fàcil, però és una obligació com a servidors públics que som, i una clara aposta d'aquest Govern de canvi, per vetllar que no tornin passar els casos de Cola-Cao, Palma Arena, entre d'altres, que no es tornin donar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, muchas gracias por su contestación, porque desde luego se ha ajustado a la pregunta que le he formulado. Resulta que la ex-consellera Sra. Camps, cuando se despidió, y le leo textualmente, se fue diciendo "que no se iba por falta de ganas de seguir, sino que lo hacía por la deslealtad de las personas con las que tenía que trabajar cada día, codo con codo, a quienes calificó de hipócritas y de falsos. Que se iba por los comportamientos infantiles de sus altos cargos que afectaban a la inteligencia, y por los debates tan estériles y absurdos que harían avergonzar a un niño".

Ese dibujo de ineficacia que describió la Sra. Camps, se ha manifestado recientemente con la publicación de los gastos de representación y protocolo del Govern. Resulta que ustedes han necesitado nueve meses para publicar unos gastos tan intrascendentes que, parafraseando a la consellera Camps, "harían avergonzar a un niño". Creo que ustedes podrían haber hecho lo que han hecho ahora, haberlo hecho hace bastantes meses y hacer lo que dicen que van a hacer ahora, que es cada mes ir incorporando los gastos.

Lo que sucede Sra. Consellera es que a día de hoy no sabemos qué hace la Conselleria de Transparencia. A día de hoy seguimos pensando que es una conselleria cuota. Y a día de hoy seguimos pensando que su única creación responde a los intereses particulares de MÉS por Menorca.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sr. Gómez, jo li voldria recordar que la conselleria de la qual som consellera no sols du temes de participació i transparència, li puc dir que du temes de cultura, de política lingüística, d'esports i de joventut. Vull dir que quan vostè fa referència que la conselleria es podria eliminar o és una conselleria que no té sentit, jo crec que... li demani vostè a tots aquests sectors que ha anomenat a veure si té sentit o no. Per a mi en té molt i per açò farem molta feina respecte d'això.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Una altra cosa que li vull dir, senyor, és que, com li he dit abans, hem hagut de muntar una Direcció General de Participació i Transparència de zero, perquè anteriorment aquesta direcció només duia temes de qualitat. Vostès poc s'havien preocupat pels temes de participació i transparència. I li dic zero no, de menys zero, perquè en aquests moments encara tenim unes mancances de personal. Però el que hem aconseguit fer en aquests nou mesos, vostè no ens pot comparar amb la feina que van fer durant els quatre anys, però jo li ho diré: no vull fer referència només als quatre anys, li diré les feines que ja s'han fet des d'aquesta conselleria.

S'ha elaborat el Projecte de llei de l'Oficina de lluita contra corrupció, molt important per a aquesta comunitat.

S'han publicat, encara que a vostè li sembli poc, les agendes, els obsequis, les despeses. Si li sembla poc, no sé per què tenien tanta intenció d'amagar-les la passada legislatura.

Redactam el nou codi ètic d'alts càrrecs que en breu es publicarà i treballam per a una millor web de transparència, on, a l'inrevés de vosaltres, que volíeu intentar amagar la informació, nosaltres encara la posarem més visible.

Res més.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 6175/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a immatriculacions de béns immobles a favor de l'església catòlica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta RGE núm. 6175/16, relativa a immatriculacions de béns immobles a favor de l'església catòlica, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia a tots els presents aquí a la cambra. Passam a un tema que realment ens preocupa i de cada vegada molt més, de conseqüències molt greus per part dels municipis que ho pateixen, que no són pocs. Un espoli basat en els privilegis adquirits per obra i gràcia del Senyor.

El 33 el Govern democràtic de la II República va decretar que tots els béns de l'església eren de propietat pública i que l'església només disposava dels temples per al culte. Malauradament, durant la dictadura feixista del 45, l'estreta relació de l'església i la dictadura, va facilitar que els bisbes tinguessin la potestat d'immatricular els béns sense cap justificació, fent així que milers de propietats hagin caigut en mans de l'església.

El 78 es va aprovar una nova Constitució que separava els poders església i Estat. Encara així, les immatriculacions van continuar vigents descaradament, fent d'un bisbe un notari, com si la separació d'església i Estat no tengués cap vigència. El 98 el Govern d'Aznar va publicar un decret llei que va passar desapercebut per a tots i totes, però Aznar va trobar que encara era poc el robatori i va permetre que robassin esglésies i catedrals, aprofitant el "pelotazo" i la bombolla immobiliària. Els bisbes no varen dubtar en cap instant i en molt breu temps es van convertir en la major immobiliària fins i tot diria que d'Europa.

El 2007 és quan tot surt a la llum i el 2015 el Govern estatal del Partit Popular, per l'evidència de l'escàndol, va canviar la llei que permetia als bisbes immatricular. Però en cap cas no va declarar inconstitucional permetre que l'església es quedàs amb tot l'immatriculat, amb el consentiment del Partit Socialista.

(Remor de veus)

Ens acostam a les nostres illes, no tenim una clara idea de les dimensions de l'espoli. Fa poc sortia als diaris que podrien ser almenys 500 immobles, incloent places...

LA SRA. PRESIDENTA:

¡Silencio por favor!

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

...adjacents als temples. Més polèmics com per exemple (...) del recinte de Sant Salvador d'Artà i no m'estendré molt més perquè ja tendrem més temps de parlar-ne aquí a la cambra.

Per tant, quines mesures pensa dur a terme el Govern de les Illes Balears respecte dels béns immobles que l'església ha immatriculat a les Illes Balears? Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè molt bé ha descrit, des de l'any 46, des de la legislació de l'any 46 es va mantenir la possibilitat de que l'església pogués immatricular béns immobles d'una forma molt dubtosa o molt fàcil, que s'immatriculassin béns que eren de propietat pública. L'any 98, efectivament, el Govern Aznar va ampliar aquesta legislació i va permetre que edificis, en aquells moments de domini públic, es privatitzassin de forma encara més fàcil. I a més, l'any 2015, com vostè diu, la llei es va modificar per impedir que l'església continués immatriculant béns immobiliaris. Però va rebutjar que això es fes amb efectes retroactius, que és el que hauria estat bé i també va rebutjar la possibilitat d'elaborar un estudi per tenir coneixement de tots aquests béns immatriculats des de molt enrera.

En qualsevol cas, jo crec que queda clar que la competència no és del Govern balear, sinó que és del Govern de l'Estat. I sí que també puc dir que el Govern balear sí que actuarà al costat de municipis que reivindiquin la titularitat pública d'aquests béns que han estat apropiats per l'església.

Ens consta que hi ha ajuntaments que duen actuacions fins i tot per la via judicial, com és el cas de les murades i recinte de Sant Salvador d'Artà. I evidentment com he dit el Govern balear estarà devora, amb suport institucional. Però no és competència nostra i al final haurà de ser la justícia la que dirimirà sobre de qui és propietat.

I sí que també ens consta que hi ha diferents iniciatives parlamentàries per poder identificar els béns immatriculats per l'església, però mentre hi hagi majoria absoluta a Madrid del Partit Popular això no podrà avançar. El Partit Popular també s'ha negat a revisar immatriculacions realitzades amb antiguitat, sobretot des de l'any 98, que va ser quan el Govern Aznar va ampliar la normativa o va facilitar encara més aquest tema.

A nosaltres no se'ns escapa que darrere tot això, darrere tots aquests béns que l'església s'apropia, hi ha una evasió fiscal i evidentment no és el que nosaltres propugnam; sí que defensam la justícia fiscal en tots els aspectes, i evidentment per aquí se n'escapen i en som conscients.

Reiter que el Govern balear està devora els ajuntaments que vulguin reclamar o fer la justícia en aquest sentit, però que això és competència estatal, i que finalment també serà la justícia, en el cas que hi hagi litigis, que dirà el que hagi de passar. Gràcies.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, consellera, per la seva resposta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula... el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Perdó. Gràcies, consellera, per la seva resposta. Miri, no vulgui tapar les seves responsabilitats...

(*Remor de veus*)

...que no és competència seva, perquè vostès han governat a l'Estat, també, i han continuat mantenint el Concordat, que s'hauria d'haver eliminat el primer dia, igual que les immatriculacions, i no volen recórrer la inconstitucionalitat de la norma.

Per la resposta que vostè em fa, o la que m'ha fet, i tenint el compte el temps que han governat, la separació Església-Estat mai no ha estat efectiva, perquè si ho hagués estat ho haguessin eliminat el mateix dia que varen entrar a governar l'any 82, i per a mi és una evidència més que el Partit Socialista i el Partit Popular és el mateix.

Moltes gràcies.

(*Més remor de veus i alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies. Sr. Diputat, jo no vull entrar en polèmica. Li he donat la resposta, li he explicat el que pot fer aquest govern balear, i que hi haurà suport a tots els ajuntaments que necessitin aquest suport institucional per dur endavant litigis, si calen, i per defensar que els béns públics siguin de propietat pública.

Res més.

I.8) Pregunta RGE núm. 6176/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a barems emprats a les escoles.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 6176/16, relativa a barems emprats a les escoles, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic present. Els patronats municipals d'escoles infantils

que imparteixen educació infantil de 0 a 3 anys estan aplicant, per obtenir plaça, els criteris de barem que la Conselleria d'Educació va aprovar, entre altres, a l'ordre de 3 de març de 2012, i avui apareixen a la resolució de dia (...) d'abril els criteris de barem. Aquest funcionament continua perjudicant greument les mares i els pares que fan feina com a treballadors i treballadores autònoms i autònomes, ja que només es considera el darrer període d'alta independentment de la història laboral de l'interessat i la interessada. Això significa que si l'activitat es realitza de manera discontinua, amb altres i baixes i al llarg de molts anys, només comptarà el darrer període, que podria ser d'alguns mesos.

El patronat de Palma ha posat en coneixement aquesta situació a la Conselleria d'Educació, la qual ha decidit continuar aplicant els criteris, el que perjudica famílies de Palma i la resta de municipis i illes de Balears. Es tracta d'una situació molt injusta i que trobem que mereix almenys un pensament per part de la conselleria. Per això li demanem, Sr. Conseller, què opina el Govern de les Illes Balears sobre la discriminació dels treballadors autònoms en el barem emprat a les escoles?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputades i diputats, Sr. Diputat, miri, l'ordre a què vostè fa referència és una ordre orientativa, i les escoles tenen capacitat realment per fer els seus propis barems. No se li escapa que les escoles d'infantil no són competència de la comunitat autònoma, sinó que són a vegades els ajuntaments o entitats privades els que gestionen aquest tipus de centres, i tenen capacitat, en el marc d'aquesta ordre, de fer els barems que considerin oportuns. A més li diré més: per la informació que tenc aquest barem es fa en funció de les rendes; les rendes són en funció del que cada persona tributa d'acord amb el que marca la normativa al respecte.

Per tant en aquest sentit nosaltres estam disposats a parlar, si cal, amb tots els ajuntaments que ens plantegin, però els ajuntaments tenen la seva responsabilitat i vostès saben..., vostès formen part de l'Ajuntament de Palma i haurien de tenir clar que si realment volen canviar tenen capacitat per fer-ho.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies per la resposta, Sr. Conseller. Sembla que aquesta informació no ha arribat als patronats, o no ho tenen clar, que aquesta ordre és orientativa, i que tenen la potestat, com és la seva competència, els patronats de canviar els barems, els criteris de barem, per als

treballadors autònoms i autònomes, i així, bé, ha quedat patent en la seva resposta i ho traslladarem.

Però sí que estaria bé que quedàs clara aquesta informació que ens ha donat al Parlament perquè els mateixos patronats siguin conscients d'aquest canvi, perquè les converses que hem tingut és que ells tenien la idea o tenien aquesta informació que era obligatori. No ho posa, que és obligatòria aquesta ordre, però, bé, ara ha quedat clar que sí que tenen aquesta potestat perquè està sota les seves competències.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies. Sr. Diputat, en qualsevol cas, dues coses: nosaltres teniem la competència de la matriculació a partir de 3 anys, que sí que és la nostra competència legal. Allò altre, evidentment jo estic disposat, i ja ho faré arribar al director general d'Innovació i Comunitat Educativa, que s'encarrega de l'escola infantil, que si cal tenir unes reunions específiques amb l'Ajuntament de Palma i amb altres ajuntaments que ho considerin, tendran aquestes reunions a fi i efecte que cadascú prengui les decisions que consideri més oportunes, i en qualsevol cas jo, de la informació que tenc, pens que és el tema de la renda que tenen les famílies el que realment defineix la possibilitat d'entrar o no entrar a una escoleseta, en funció del tipus de renda que tenguin.

Però en qualsevol cas li agraeix la seva pregunta i ja en tot cas diré al director general que es posi en contacte amb l'Ajuntament de Palma.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 6172/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a personal de suport al CEIP Es Putxet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 6172/16, relativa a personal de suport al CEIP Es Putxet, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Al CEIP Es Putxet de Selva el curs passat i aquest hi havia una assistenta tècnica educativa a l'escola cada dia; a més hi havia dos assistents, bé, dos AT durant dos dies i un durant un dia. En definitiva, hi havia dues persones de suport durant tota

la setmana per ajudar els nins i les nines amb necessitats especials i també els mestres.

Fa més o manco tres setmanes una d'aquestes places d'AT que anava a l'escola dos dies ha desaparegut i ja ho hi va més; per tant els dilluns i els dimarts només hi ha una persona per poder dedicar-se als nins amb necessitats especials. El problema és que en Es Putxet hi ha una nina de sis anys que té un 90% de minusvalidesa i per tant necessita una persona tot el temps amb ella; a més durant aquest curs s'han incrementat els nins amb necessitats especials, i per tant el problema s'ha agreujat.

Davant aquesta problemàtica volem demanar al conseller si considera que amb el personal de suport que hi ha actualment al CEIP Es Putxet de Selva ja n'hi ha a bastament per cobrir les necessitats dels alumnes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Sra. Diputada, jo si he de fer un exercici de sinceritat li diré que no estic satisfet, jo reconec una mica la realitat, evidentment hi ha coses que un pot fer i que intenta fer el millor possible; és evident que el tema que vostè ha descrit és realitat, és real, i estam treballant per mirar com podem revertir aquesta situació.

No li neg que realment el tema dels AT és un tema complicat, és a dir, és un tema que té tota una situació, una casuística que realment és difícil de resoldre, però jo li vull dir dues coses: per una part, intentarem donar resposta a aquestes necessitats reals que té aquest centre i, en segon lloc, la nostra proposta va..., la nostra política va una mica més enllà de només donar resposta a situacions concretes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. La falta de recursos afecta aquests infants, i crec que és una necessitat concreta que sí que s'hauria d'estudiar. Hi ha hagut dies que la mare d'aquesta nina ha hagut d'anar a donar el menjar a la nina perquè no menja si no és amb gent coneguda, com tenia amb aquesta AT, o aquesta AT s'ha de dedicar a altres nins. Aquí s'ha d'afegir que també fa devers un mes un fisioterapeuta que hi anava i ajudava molt en el tema psicomotriu d'aquests infants tampoc no hi és, i per tant és una situació concreta d'aquest CEIP. No voldríem veure que els 300 i busques de professionals que han posat a l'abast de professors, ara a final de curs es veïés que aquests 300 i busques de professors estigués mancat.

Per tant creim que ha de fer feina en aquest sentit i que es rectifiqui, perquè aquesta nina i aquests infants en general, tots

els nins d'aquesta escola amb necessitats, ho necessiten. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

En tot cas, cal diferenciar dues coses, una cosa són els professors nous que hem posat als centres i un altra el tema dels AT. També hem incrementat el nombre d'AT aquest curs respecte del curs anterior, però evidentment estic d'acord amb vostè que necessita una resposta immediata.

En qualsevol cas, dues coses, en principi, planejam un grup de treball entre la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, la Conselleria d'Educació i els sindicats per tal d'abordar el tema dels AT, que és un tema... hi ha un tema de problema estructural que evidentment és complex, que hi ha moltes casuístiques, com deia abans, que cal donar-hi resposta i, per altra banda, també evidentment des de l'IBISEC tenen l'encàrrec de llevar totes les barreres arquitectòniques que també afecten alguns d'aquests nins que (...).

Per tant, nosaltres intentarem donar resposta a la necessitat real d'aquests al·lots que realment ho necessiten i realment jo evidentment li he de dir que no estic totalment satisfet de la resposta que tenim en aquests moments.

I.10) Pregunta RGE núm. 6177/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a finançament del Palau de Marivent.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 6177/16, relativa a finançament del Palau de Marivent, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. La verdad es que nos parece bastante lamentable tener que hablar de los gastos de un palacio en una comunidad autónoma que tiene problemas de acceso a la vivienda muy grande por parte de las familias, que muchas familias no pueden acceder en determinadas islas por el excesivo precio del alquiler y nosotros, sin embargo, seguimos financiando un palacio. Un palacio que se viene financiando los gastos en distintos gobiernos, también gobiernos del PP, gobiernos del PP en los que por un lado aquí se presentan con una mano como protector de las familias, presentando iniciativas antidesahucios, y con la otra mano intentan tumbar, por medio de trabas constitucionales o judiciales, la Ley catalana de la vivienda, lo cual nos parece imrepresentable.

Pero claro, no tenemos más remedio, existe esa residencia vacacional, una residencia vacacional que viene siendo ocupada por una familia, que es verdad que antaño sí que

parecía que, bueno, que su visita podía mejorar la imagen de estas islas por lo que representaba, pero lo cierto es que en los últimos años han ido pasando del papel couché a la prensa diaria y han ido pasando pues por distintas amistades peligrosas o por mantener amistades peligrosas que unas veces eran “compi yoguis”, otras veces ellos estaban en Botswana, van pasando por Panamá, otras veces en paraísos fiscales, desfilan por el caso Nóos, y la verdad, todo esto ha llegado a hacer que se llegase a quitar la placa de un paseo que ahora se llama Las Ramblas, y si la sociedad, la ciudad, ha visto que quitar esta placa no ha supuesto tanto es que a lo mejor veía que le perjudicaba para la imagen de la ciudad.

Por lo tanto, preguntamos, ¿considera que es bueno para la imagen de las Islas Baleares seguir financiando el coste del Palacio de Marivent?

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, Sr. Morras, com vostè sap, el Palau de Marivent és propietat de la nostra comunitat autònoma, tal com diu l'escriptura pública, mentre sigui utilitzat pel Cap de l'Estat espanyol, el seu successor legal o hereus com a residència quan visiten les Illes Balears. Això diu l'escriptura pública i, per tant, si deixàs de ser residència reial deixaria de ser propietat de la nostra comunitat autònoma.

A partir d'aquí, què hem fet nosaltres? Treballar i complir els acords pel canvi, que tots els partits que donen suport al Govern varen signar el mes de juny de l'any passat, que és treballar amb el projecte per poder obrir els jardins de Marivent a la ciutadania perquè en puguin gaudir el màxim de ciutadans possibles.

Els acords pel canvi, recordam, diuen textualment que el Govern plantejarà a l'Estat i a la Casa Reial l'obertura de jardins i dels espais públics de Marivent de nou a deu mesos a l'any. Amb això fem feina, aquí ja ho ha explicat en diverses ocasions el meu predecessor, el conseller Sr. Pons, que es fa feina conjuntament amb la Casa Reial amb total col·laboració, i confirmar que esperam que, efectivament, dins d'aquest any 2016 es puguin obrir els jardins de Marivent perquè aquest és l'acord que vàrem signar tots els grups o partits que donen suport a aquest govern, entre ells també el seu, Sr. Morras.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morras.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Consellera. La verdad es que bueno, no ha respondido a la pregunta que le he efectuado porque es en cuanto a si considera beneficioso para la imagen de las Baleares.

No obstante, claro, supone algo más de 1 millón de euros el mantenimiento de esos jardines, el mantenimiento de la visita, que sí que esperamos que finalmente puedan pasear por esos jardines toda la ciudadanía, no sólo el Sr. Picornell y el Sr. Pons, sino usted y yo y el resto de la ciudadanía de Baleares, no tan solo de Palma.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sr. Morras, quan diem que es vol obrir a la ciutadania vol dir a la ciutadania, en general, és a dir, a tothom. Crec que és important també ressaltar que en els pressuposts d'enguany, de l'any 2016, s'ha fet, es va fer una rebaixa quant a la previsió de despeses o de pressupost que es destina al Palau de Marivent de 200.000 euros, s'han pressupostat 200.000 euros menys que no hi havia en el pressupost de l'any 2015.

Evidentment, aquesta és una terra d'acollida, tenim un palau que està condicionada la seva propietat a la visita o a l'estada de la Casa Reial quan siguin aquí a les Illes Balears i aquest govern no té cap altra intenció que no sigui mantenir la propietat d'aquest immoble en les condicions que diu l'escriptura pública. I com he recordat abans també, això és el que recullen els acords pel canvi que vàrem signar tots els partits.

Per altra banda, respecte de tot el que siguin les qüestions judicials que han envoltat o implicat exmembres de la Casa Reial, afortunadament en un estat democràtic i de dret que funciona són els jutjats i els tribunals els que han d'arribar fins al final, caigui qui caigui, amb el procediment.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Algunes aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 6165/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a demolició del monument de Sa Feixina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 6165/16, relativa a demolició del monument de Sa Feixina, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera de Cultura, hoy nos ha quedado claro que a Transparencia le dedica más bien

poco tiempo, esperemos que a cultura y a defensa del patrimonio sí lo haga.

Mire, la concejal de Cultura del Ayuntamiento de Palma en el año 2010, la Sra. Nanda Ramón, una conocida suya porque fue secretaria general del PSM-Entesa, y la alcaldesa socialista, Aina Calvo, secretaria general del Partido Socialista en Palma, también muy conocida por la presidenta del Govern, firmaron un decreto de adaptación a la Ley de memoria histórica en referencia al monumento de Sa Feixina previo, como no, informe encargado a la Universidad, que decía lo siguiente: "Retirar por su sentido exaltador el escudo y texto en relieve del monumento dedicado a las víctimas del cruceo Baleares, visto el informe emitido por los profesores de la Universidad de las Islas Baleares, María Ballester Cardell y Bartomeu Trias Prats, y, dos, colocar una placa en el monumento redactado en cinco idiomas con el siguiente texto: "Este monumento se erigió en 1948 en recuerdo de las víctimas del hundimiento del cruceo Baleares durante la Guerra Civil. Hoy es para la ciudad símbolo de la voluntad democrática de no olvidar jamás los horrores de las guerras y las dictaduras"".

En el informe solicitado a la Universidad se reconoce así mismo que el monumento al cruceo Baleares no se encuentra inmerso en la categoría general de elementos conmemorativos y exaltadores de la sublevación militar de la Guerra Civil que han de ser retirados.

Por otro lado, el informe de la Universidad dice textualmente que "resulta especialmente llamativo y significativo la propuesta de acuerdo suscrita por el Grupo Municipal d'Esquerra Unida-Els Verds del Ajuntament de Palma que plantea la particularidad del cruceo Baleares por tratarse de un homenaje a las víctimas inocentes de uno de los episodios más lamentables de la guerra. Y en este sentido, el mismo grupo municipal d'Esquerra Unida-Els Verds dice que lo más razonable es encontrar una solución que ni pase por su retirada ni por exponerlo en los mismos términos en los que lo hicieron las instituciones franquistas."

Hoy, en resumen, Sra. Consellera, en su momento el Partido Socialista, PSM, Esquerra Unida-Els Verds y el PP acordaron, por unanimidad, no tirar el monumento. Hoy los cinco alcaldes democráticos que ha tenido la ciudad de Palma se oponen a la retirada del monumento. La Plataforma Salvem Sa Feixina, integrada por asociaciones vecinales y culturales, está en contra de la retirada del monumento.

Y usted, Sra. Consellera, ¿está de acuerdo con el derribo de este monumento? Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Gijón. Per una banda, fer referència que aquesta conselleria no té

competències en aquesta matèria, les té l'Ajuntament de Palma i el Consell Insular de Mallorca. No obstant açò, vostè crec que em demana la meua opinió al respecte, jo li diré que aquesta consellera opina que la voluntat dels ciutadans de Palma, així com de la resta del territori, va quedar molt clara aquestes passades eleccions, els ciutadans volien canvis i passar pàgines, pàgines com la d'aquest monòlit, que fa massa temps que romanen obertes. Sobre els acords de govern de l'Ajuntament de Palma era un compromís eliminar aquest símbol com a exercici de justícia de la memòria història i recuperació de la dignitat de les víctimes que va causar el creuer Baleares.

L'autoritat competent en protecció de patrimoni, la Comissió de Patrimoni del Consell de Mallorca, ja ha reiterat que aquest monument no mereix catalogació, així com també un informe de l'arqueòloga municipal ha manifestat que no té valor històric, cultural o patrimonial.

Les qüestions a què vostè fa referència de 2010, està clar que sis anys després de la contextualització del monument, tant per consideració com per les associacions de les víctimes de repressió franquista segueixen reclamant la seva retirada, perquè realment no es va retirar com tocava.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Consellera. Habla usted de pactos que se firmaron post-electorales, pero quedan claras una vez más, señoras y señores diputados, dos cosas: una, la incoherencia de la izquierda al empeñarse hoy en tirar lo que ayer simplemente requería adaptar; y, dos, los verdaderos nostálgicos del régimen están en sus filas, siempre encantados de dividir...

(Remor de veus)

...porque en esencia a la izquierda esto es lo único que les une. Gracias.

(Se sent una veu de fons que diu "Molt bé!")

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

El que li volia dir abans és que el fet reconegut és que el monòlit encara és un símbol feixista, no un símbol de democràcia, com indica la placa col·locada al monument. El fet de treure d'un monòlit un escut i un text de relleu moltes vegades no lleva aquest simbolisme. Cal donar resposta a un clam social i a les associacions memorialistes...

(Remor de veus)

...i a més a la memòria de les víctimes del creuer Balears.

(Continua la remor de veus)

Simbolisme...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor! Silenci.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Jo li diria que, simbolisme, aquestes imatges en deixen molt clares, aquestes imatges en deixen molt clares...

(Se sent la veu de fons del Sr. Gijón i Carrasco de manera inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gijón, per favor, silenci, o l'hauré de cridar a l'ordre.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Mira, aquesta imatge, una de fa un parell de dies... -li demanaria silenci que jo no l'he interromput-, una d'aquestes imatges, fa un parell de dies, i una altra de fa uns anys, però s'assemblen molt. Jo li demanaria, a vostè, que més que preocupar-se per un monòlit com aquest, que a més està molt clar que no defensa les llibertats democràtiques, s'hauria d'haver preocupat d'altres coses i manifestar-se davant els temes dels refugiats i altres temes que poc els han preocupat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 6054/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a accions del Govern per fer front a la pobresa energètica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 6054/16...

(Continua la remor de veus)

Silenci, per favor! ...relativa a accions del Govern per fer front a la pobresa energètica, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tots els diputats, les diputades i públic assistent. El passat mes de desembre, just abans de Nadal, vàrem debatre mesures de rescat energètic i mesures de lluita contra la pobresa energètica a proposta d'una iniciativa del Partit Popular, i crec que vàrem debatre una proposta que finalment va tenir un resultat molt positiu perquè va obtenir una gran majoria de vots, amb només 10 abstencions

i 44 vots favorables, amb un paquet de vuit mesures que tenen per objecte lluitar contra la pobresa energètica i reforçar el compromís d'aquest govern en matèria de lluita contra aquesta situació. Vàrem parlar del fet que hi havia gairebé un 15% de llars a les Illes Balears que es troben en aquesta situació, que han de destinar més d'un 10% del seu pressupost econòmic a pagar la factura elèctrica, i vàrem parlar també del fet que en els darrers quatre anys gairebé un 69% d'increment s'ha produït en llars que es troben en situació de pobresa energètica.

D'aquestes vuit mesures que es van aprovar, un total de vuit mesures, en faré un repàs ràpid. Vàrem dir que es faria un pacte sobre la pobresa energètica; vàrem dir que es promouria el consens i l'acord entre la FELIB, Endesa i els ens locals per habilitar convenis que permetin donar sortida a aquelles famílies que es troben en pitjor situació a l'hora de pagar la seva factura; vàrem parlar de canalització d'ajuts per pal·liar la pobresa energètica per via dels ajuntaments; instar el Govern central a fer una avaluació de l'aplicació i l'efectivitat de l'anomenat bo social; vàrem parlar també de creació d'un fons autonòmic de rescat energètic en aquesta comunitat autònoma; d'afavorir l'aportació d'un mínim d'un 1% dels nous contractes públics al fons de rescat energètic; d'una campanya de mesures per donar a conèixer els drets que tenen les persones que es troben en aquesta situació i els recursos als quals poden accedir; i finalment vàrem parlar de mesures per a rehabilitació d'habitatges de persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

Per tant, Sr. Pons, evidentment li don la benvinguda com a conseller de Territori, i la primera pregunta que li adreç i m'agradaria molt conèixer és exactament en quin estat es troben aquestes actuacions i si ens trobam en una millor situació a dia d'avui que no així com vàrem acabar l'any.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Tur. Allò cert és que sí, s'han fet avanços significatius en la lluita contra la pobresa energètica, tant pel que suposen mesures d'emergència social, destinades directament a aturar el cop dels que la pateixen, com també avanços significatius en les actuacions de llarg termini que tenen per objectiu l'eradicació de la pobresa energètica. I tot s'ha fet des del marc de la Mesa de la lluita contra la pobresa energètica, una primera passa important, tots asseguts a la mateixa taula treballant i cercant acords i camins per fer-ho possible.

I hem fet feina. A curt termini, quines actuacions?, en vull destacar dues d'importantes: la primera, la creació d'un fons autonòmic de rescat energètic dotat amb 200.000 euros i destinat a aquelles persones, a aquelles famílies que estan a punt que se'ls talli la llum i per tant poden accedir directament a aquesta ajuda; i també s'ha aconseguit el compromís de les companyies elèctriques de complir una moratòria de talls de

subministrament durant l'hivern, i la veritat és que han complert. Quina és la conseqüència? La conseqüència és que durant aquest hivern a les Illes Balears no s'ha tallat el subministrament elèctric a cap família que no pogués pagar la factura elèctrica. Així idò, gràcies al fons d'emergència i al compromís de les elèctriques qualsevol família, evidentment previ informe dels serveis socials, de Càritas o de la Creu Roja, ha tingut garantit el subministrament elèctric. Açò quant al curt termini.

I al llarg?, al llarg, en el marc d'aquesta mesa de lluita contra la pobresa energètica, s'han creat algunes meses de treball que estam començant a donar bons resultats. S'ha treballat en una diagnosi rigorosa; les xifres que tenim a Balears encara no estan prou acurades i necessitam poder aprofundir-hi; s'està treballant en un protocol unificat d'actuacions perquè ONG i administració pública anem molt ben coordinats; s'està preparant una convocatòria d'ajudes a la rehabilitació energètica d'habitatges, tal com vostè comentava; o s'està dissenyant en aquest moment ja un pla d'accions informatives i formatives perquè els ciutadans hi puguin tenir accés. Per tant anam fent passes, les feim a poc a poc però comencen a donar bons resultats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Pons. Bé, estic satisfeta d'escoltar que s'estan produint aquests avanços, entenc que quatre mesos després havíem de començar a veure els resultats d'aquesta feina i d'aquesta encomana que es va aprovar al Parlament, i per tant li he de dir que els encoratj, a vostè, al seu equip i a tot el Govern, a continuar en aquesta línia, perquè estic convençuda que la creació d'aquestes meses de treball evidentment serà molt positiva, que és molt necessària i que a més és el deure que tenim tots perquè és un compromís que tenim (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, el seu temps s'ha exhaurit. Sra. Tur...

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 6164/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a habitatges plurifamiliars.

LA SRA. PRESIDENTA:

La tretzena pregunta decau per l'absència de la Sra. Olga Ballester, a la qual des d'aquesta cambra volem manifestar el nostre més sentit condol.

I.2) Pregunta RGE núm. 6166/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova escola d'infantil i primària a Cala de'n Bou.

A continuació formularen la segona pregunta, que havia quedat posposada pels problemes de transport que havíem tengut. Segona pregunta, RGE 6166/16, relativa a nova escola infantil i primària a Cala de'n Bou, que formula la diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Sr. Conseller, el Ple del passat 6 d'octubre ja vàrem fer-li una pregunta en relació amb la necessitat de la construcció d'aquesta nova escola de Cala de'n Bou al municipi de Sant Josep. Les raons són clares i demandades per tota la comunitat educativa i també per l'Ajuntament de Sant Josep, ja que com ja li vaig dir el passat octubre el fort increment de població de la zona fa que els centres escolars més propers estiguin saturats.

En aquella ocasió vostè ens va contestar a la pregunta que el Govern estava elaborant el Pla d'infraestructures, per tal d'intentar donar una resposta real a les necessitats que té el sistema. Permeti'm que li digui que això i res és tota una cosa. No ens va aclarir si era que sí, o si era que no. I mentrestant aquest curs, 16 nens i nenes del municipi no varen poder ser escolaritzats quan tocava.

Posteriorment en una visita del Sr. Conseller a Eivissa, feia declaracions dient que la seva intenció era dur aquest nou CEIP a la zona de Cala de Bou endavant i que hauria d'estar llest per al curs 2018-2019. Deduesc de les seves paraules, Sr. Conseller, que ja deuen haver elaborat el famós Pla d'infraestructures i que deuen tenir clar, com ja li teníem nosaltres, que aquesta escola s'ha de construir. Però permeti'm que li digui que s'ha de fer sense perdre més temps. No podem esperar 3 o 4 anys.

Per altra banda, en el ple d'aquest Parlament del passat dia 15 de març, vàrem saber que algunes de les aules modulars que s'han de retirar d'Es Pratet, es destinarien al col·legi públic Es Vedrà, que és on la majoria d'aquests alumnes de Cala de'n Bou estan escolaritzats. Vol dir això que tendrem els nens i nenes durant 3 o 4 anys dins aules modulars?

Per tot això i davant de totes aquestes informacions, voldríem saber si ja han començat a treballar amb el nou projecte del CEIP Cala de Bou i si és així, en quina situació es troba el projecte?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Vostè sap perfectament que una planificació d'infraestructura no s'improvisa i evidentment tenim una realitat de Sant Josep i Cala de'n Bou que vostè ha descrit i joestic d'acord amb vostè, no li diré que no es va fer res abans perquè és la realitat, però a mi no m'interessa mirar cap enrera, sinó mirar cap endavant.

Nosaltres com a Conselleria d'Educació tenim un Pla d'infraestructures educatives, per donar resposta a totes les necessitats. En aquests moments discutim a nivell de Govern el procés de finançament i esperem que el Sr. Montoro no només no possibiliti diguem realment coses negatives contra el finançament, sinó que possibiliti que els ajuntaments que tinguin superàvit també puguin ajudar, diguem, que això se pugui desenvolupar.

Per tant, nosaltres tenim clar que realment es farà aquest tipus de centre educatiu. Ens falta evidentment que l'Ajuntament de Sant Josep ens faci la cessió del solar preceptiu, que vostè sap que és necessari per a realment poder fer el projecte de construcció que sigui necessari i ens trobam en aquesta situació. Però evidentment tenim clar que a Sant Josep i Cala de'n Bou cal un centre educatiu nou i que realment treballam en aquesta direcció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Sí, gràcies, Sr. Conseller. La legislatura passada sí que s'hi va fer feina, de fet jo era a l'ajuntament en aquell moment i es va treballar molt precisament per poder tenir un solar per posar a disposició de la conselleria, precisament perquè ja es veia aquesta necessitat. Per tant, alguna feina sí que ja hi ha feta.

En tot cas ja duen 10 mesos governant i jo crec que ja han tengut temps, com vostè mateix diu, ja s'han adonat que efectivament allà hi ha unes necessitats, i el que sí, per favor, li demanam és que no esperin a finals de legislatura, intentin dur-ho endavant, perquè realment és una necessitat i no es pot deixar així.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Som conscient d'aquesta necessitat, això ja li ho he dit un parell de vegades i no és una qüestió de fa 10 mesos, des del primer moment vàrem saber que es necessitava aquest centre

escolar. Però fer un centre escolar no s'improvisa, no es pot fer per decret llei evidentment.

I en qualsevol cas sí que estam de cara al proper curs 16-17, utilitzarem les cases velles de Sant Agustí, obrirem dues aules noves d'educació infantil per començar a donar resposta a aquesta pressió demogràfica que en aquests moments hi ha. I un centre que normalment necessita petites reformes, és a dir, és un centre que està en unes condicions acceptables, però necessita petites reformes per poder donar resposta a una necessitat d'escolarització dignes.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 5594/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a inversió en R+D+I.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta RGE núm. 5594/16, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a inversió en R+D+I que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia a tothom. Gràcies, Sra. Presidenta. Tots els polítics i especialment el Govern actual, s'omplen la boca d'un repte que compartim i és el de la diversificació econòmica de les Illes Balears. Voldríem no tenir tots els ous en el paner del turisme i tenir-los a altres paners que serien interessants. Un d'aquest paners és evident que seria la modernitat, la investigació, el desenvolupament, la innovació. D'això en parlam molt, en fem molt de discurs polític, però després hi ha les xifres, i quines són les xifres?

Les xifres que nosaltres tenim és que les Illes Balears dediquen el 0,32% del seu Producte Interior Brut a aquesta qüestió, a aquest paner. Això vol dir que dedicam manco que Romania, que és el país de la Unió Europea que dedica manco recursos a aquest capítol, a aquesta àrea econòmica. I per tant, les xifres indiquen que del 2008 al 2014 Balears va perdre el 76% de les empreses innovadores i les xifres indiquen que hem passat d'una inversió d'uns, aproximadament, 80 milions d'euros a uns 34 milions d'euros el 2014. Per tant, hem tengut una caiguda aproximadament del 58%. I l'any 2014 vàrem baixar un 11% més.

Per tant, aquesta és la tendència de les xifres, més enllà de les bones paraules que tots, tots diem. I com que aquesta és la tendència de les xifres, el que li volem demanar és si el Govern ens pot confirmar que la inversió en aquesta àrea econòmica descendeix.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Melià. Evidentment jo compartesc amb vostè que la transformació del model econòmic necessita d'una inversió forta en recerca, en desenvolupament i en innovació, perquè, efectivament, hem de diversificar economia, i és evident que tenim un dèficit estructural. Vostè aportava les xifres. El que significa el nostre PIB en recerca, desenvolupament i innovació és el 0,33% i crec que val la pena ressaltar, Sr. Melià, que d'aquest 0,33 el 80% és de caire públic, només el 20% és de caire privat, que efectivament, com explicava vostè, amb la destrucció d'empreses que hi ha hagut durant l'època de crisi, ha disminuït.

Ara bé, nosaltres com a un govern que du 9 mesos treballant i que hem aprovat el pressupost per a l'any 2016, sí que li puc garantir que l'esforç públic que farà el Govern de les Illes Balears per a l'any que ve encara no és el que desitjam, no, però augmenta un 11% respecte del pressupost del 2015.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres el que veim és que els pressuposts de la comunitat autònoma, en gran part condicionats per la mancança de doblers i de recursos i pel model de finançament i, per tant, per altres qüestions que n'hem parlat mil vegades, poden fer un esforç molt tímid en aquesta qüestió i, per tant, aquest esforç molt tímid al final no pot provocar un canvi de model econòmic. Aquesta és la realitat i aquesta va ser una de les crítiques que nosaltres vàrem fer als seus pressupostos.

Vostès sustenten un Govern amb un partit que està en contra d'una de les grans mesures d'innovació que és la facultat de medicina. I per tant, això també pot acabar hipotecant l'esforç que faci el Govern. Per tant, voldríem saber també com planteja aquesta qüestió de la biomedicina i si li sembla bé que la majoria de les inversions en biomedicina estigui concentrada en un únic investigador (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià el seu temps s'ha exhaurit. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sr. Melià, el tema que vostè planteja és molt complex, dos minuts i mig no ens bastarà a cap dels dos per poder definir tot aquest debat. Sí que li puc dir que intentam treballar amb les empreses, perquè la part privada també ha d'augmentar tot el seu pressupost en recerca,

desenvolupament i innovació, hi ha de creure d'una forma clara.

El Govern de les Illes Balears fa el seu camí, aviat obrirem el Centre Científic de Palma, com vostè sap, hem arreglat la possibilitat de tenir el centre BIT a Menorca. També treballam amb l'illa d'Eivissa.

Les beques postdoctorals tornaran ser una realitat a la nostra comunitat autònoma. En el 2016 treurem la convocatòria de projectes d'R+D+I per a empreses que fa 7 anys que no es fa en aquesta comunitat autònoma. Hem augmentat el pressupost per a la Universitat de les Illes Balears, entre els quals, sens dubte, com vostè explicava, el Govern té el projecte de la facultat de medicina que creu que és un projecte important per augmentar la recerca, desenvolupament i innovació a un dels sectors més importants si més potents de les Illes Balears, que és tot allò relacionat amb la salut, com he explicat en diferents ocasions en el Parlament de les Illes Balears.

I després hi ha altres actuacions destinades a qüestions de polítiques públiques de recerca, desenvolupament i innovació que no s'han fet en aquesta comunitat autònoma i que són importants, la política de clústers que impulsen de nou des del Govern de les Illes Balears; la definició del criteris i per tant, el registre d'empreses innovadores, que també és una feina que fem per al 2016, igual que definir i fer el registre dels grups de recerca, i la funció 54, que treballam amb la Direcció General de Pressuposts per, precisament, poder computar tot el que fa en recerca, desenvolupament i innovació el Govern de les Illes Balears des de les diferents àrees d'una forma transversal.

Sabem que són passes petites, però s'ha d'anar avançant en un camí que no ha de tenir aturada si realment volem aquesta transformació de model econòmic.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 5933/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als papers de Panamà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 5933/16, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a papers de Panamà, que formula el Sr. Diputat Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots els presents a aquesta cambra i a les persones que ens miren a través de la retransmissió en directe.

Gràcies a una recerca periodística, aquestes darreres setmanes hem confirmat una sospita que formava part del sentit comú d'aquesta societat: els grans hotelers no paguen impostos, sinó que amaguen els seus doblers a Panamà i a altres paradisos fiscals.

Ens trobam davant una realitat que desmunta les crítiques que el grup del Sr. Vidal ens ha anat fent en aquesta cambra quan comentàvem que això era cert, quan insistíem que els impostos que pagaven els seus amics eren elevats.

El partit del Sr. Vidal, sí, sí, vostès no només han permès això, sinó que han encoratjat aquestes pràctiques.

(Remor de veus)

Ho hem denunciat, ho hem denunciat des del primer dia en què vàrem entrar en aquesta cambra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Ho hem denunciat des del primer dia. Sabem que el seu partit s'ha corromput...

(Remor de veus)

Sr. Vidal, Sr. Vidal, deixi'm parlar, per favor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, per favor, ajusti's a la pregunta, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Ho faré, ho faré, però bé, hem de dir que...

LA SRA. PRESIDENTA:

La pregunta és cap al Govern.

EL SR. JARABO I VICENTE:

...totalment d'acord. Totalment d'acord, però hem de saber que el preu que es cobrava des del Partit Popular a la nostra societat per exercir de portaveus de determinades famílies és el que ha provocat les dificultats de moltes, moltes famílies per arribar a final de mes...

(Remor de veus)

...el continuat descens dels seus salaris i la precarietat laboral que pateixen, i amb aquest esforç no només han de pagar les infraestructures que permeten mantenir els beneficis d'uns pocs, sinó que a més han de ser solidaris per pagar una renda social que permeti restaurar la dignitat de les famílies balears.

I, Sra. Presidenta, aquest govern que es diu de canvi ha d'actuar, malgrat la prescripció dels delictes que hem conegut, les persones que han defraudat la nostra comunitat no poden mantenir premis o galons o condecoracions que reconeixen la seva activitat. I així com l'Ajuntament de Palma va llevar la placa de la Rambla dels Ducs de Palma, per dignificar el seu bon nom i recuperar-lo per a la ciutadania, li demanam que

aquest govern faci tot el possible per recuperar els nostres doblers i que retirin els premis d'aquestes persones... que han convertit Balears en una potència mundial en evasió fiscal.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vidal, sí, vol la paraula?

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Sí, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momentet, quan acabi la presidenta li donaré la paraula per contradiccions, d'un minut.

(Remor de veus)

Té la paraula la presidenta del Govern.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Jarabo, per la seva pregunta que, sens dubte, és un dels temes que ha copsat la informació a nivell internacional, i sens dubte nosaltres hem explicat moltes vegades que tota la situació dels paradisos fiscals necessitat d'una lluita contundent a nivell internacional i a nivell concret de la Unió Europea, igual que ho hauria de fer el Govern d'Espanya.

Jo li puc explicar el que fem, i que vostè sap, i crec que ho comparteix perfectament, des del Govern de les Illes Balears. Nosaltres hem explicat moltes vegades que aquesta crisi econòmica ha fet que alguns fossin més rics, ha creat molta més desigualtat i alguns empren alguns instruments legals, alguns instruments no tan legals i que, per tant, en aquesta línia es treballa.

Vostè sap que això ha estat públic, com bé recordava, a través d'una informació periodística, han d'actuar les instàncies que tenen la força per fer-ho. Com a govern què fem nosaltres? Hem fet un pla de lluita contra el frau fiscal, nosaltres som absolutament contraris a perdonar els defraudadors, tot absolutament el contrari; de fet, l'altre dia amb el ministre Montoro la consellera Cladera i jo mateixa li vàrem dir clarament que estàvem en contra de la seva amnistia fiscal, que ha provocat greus perjudicis a l'economia de tot Espanya, i salvació que gent que només pagant el 10% ha pogut evadir moltes qüestions i, per tant, això és una evidència, quan hi havia més gent pobre hi havia una amnistia fiscal per als defraudadors, això és el que ha succeït a Espanya, i és gravíssim des de la consciència col·lectiva que és necessari pagar impostos precisament per poder redistribuir millor la riquesa, que és en el que vostè i jo supòs que compartim

plenament. Per tant, li vàrem dir que no estam d'acord amb la seva política, li vàrem dir que actuàs arran de les informacions sortides a través dels papers de Panamá.

Com a anècdota, aquell dia havia sortit allò del ministre Soria, que ho negava, ara ja no tenim ministre Soria, per tant, vol dir que s'ha d'investigar molt més.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vidal, té la paraula per un temps d'un minut.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jarabo, m'encanta que pensi en mi d'aquesta manera, però les preguntes són per controlar el Govern i fins d'aquí a tres anys no seré el president del Govern,...

(Rialles)

..., em sap greu, l'esperaré tranquil·lament.

No obstant això, quan pensi en el meu nom, que m'encanta que hi pensi, pensi també en Aligi Molina, FINET SA, Iran, Veneçuela, etc., i llavors pensi en el que ha dit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 6178/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a garantia del servei postal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 6178/16, relativa a garantia del servei postal...

(Remor de veus)

Silenci, per favor! Per favor, silenci!

..., relativa a garantia del servei postal, que formula la Sra. Diputada María Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Diputada Maria Monserrat Seijas i Patiño.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Bon dia a tothom.* Sra. Presidenta del Govern, el pasado miércoles se aprobaron en este parlamento, por unanimidad, en la Comisión de Asuntos Institucionales, una serie de medidas destinadas a que la supresión de los servicios de correo ordinario tomadas

unilateralmente por correos, pues que sean restablecidas a todos los ciudadanos, residan o no en núcleos urbanos.

Es cierto que la introducción de nuevas tecnologías de comunicación provocan un retroceso del correo convencional, pero también es cierto que se da una brecha digital entre diferentes sectores sociales que provoca que no todos ellos accedan con facilidad a la combinación. Limitar la llegada de correo en papel a determinados entornos agranda la brecha, ya que es precisamente a los colectivos que más necesitan garantizar que les llegue el servicio de correos a quien más se perjudica cuando se restringe el servicio de correo ordinario.

Por otra parte, se garantiza la llegada del correo certificado y de paquetes superiores a dos kilos, que también ahí hay una incoherencia, que eso sí se lleve a los domicilios y el correo ordinario no.

Correos mira únicamente por sus intereses, no mira por los intereses de las personas, prioriza maximizar sus beneficios a costa de suprimir puestos de trabajo y también de suprimir servicios a los ciudadanos que están siendo realizados desde hace más de veinticinco años en muchas ocasiones.

Se adopta esta decisión, además, con estudios internos, sin base objetiva, hechos a la medida de sus necesidades y con toda probabilidad para justificar una decisión adoptada de antemano, que es limitar sus costes y prescindir de personal.

Es evidente que en todo este procedimiento se ha cometido fraude de ley y abuso de derecho. Obtener rentabilidad, como pretende esta empresa, cobrando lo mismo por mandar una carta o un paquete, pero limitando el alcance de la empresa o cargando sobre el cliente la necesidad de realizar inversiones para recibirlo próximo a su domicilio, instalando buzones a su costa o debiéndose desplazar a la oficina más próxima. Es de vergüenza y genera una clara discriminación creando ciudadanos de primera y de segunda clase, vulnerando el principio de igualdad.

Por todo ello, Sra. Presidenta, me permito preguntar en la dirección... de que se preste urgente atención a garantizar que llega la información de las instituciones, que sí nos atañe como comunidad, ¿qué actuaciones piensa llevar a término el Gobierno de las Illes Balears para garantizar que se preste el servicio postal universal a todos los ciudadanos de las Illes Balears?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Seijas, per la seva pregunta, entenc la preocupació perquè els ciutadans de les Illes Balears, alguns que han vist minvats alguns drets i vostè explicava aquest de la recepció de correus, se'ls puguin retornar, nosaltres estam en aquesta línia, com vostè sap i

comparteix, des que fa feina aquest nou govern, aquests nous mesos. La setmana passada, com vostè també coneix perfectament, el Parlament, d'una iniciativa de MÉS per Menorca, ha aprovat una... iniciativa aprovada, crec, per unanimitat, per la qual s'insta el Ministeri de Foment, una vegada més, perquè el Govern de les Illes Balears, que jo presidesc, ja ho ve fent en dues ocasions des de la Direcció General de Consum.

El concepte d'entorns especials perquè justifiqui el repartiment postal ordinari, mitjançant les bústies pluridomiciliàries, neix, com vostè bé sap, com a conseqüència de la modificació del Reial Decret 1829/99, feta l'any 2007, per la qual es van establir tres requisits, dels quals n'han de concórrer dos per qualificar un nucli com a entorn especial. I és cert que a les Illes Balears, a Menorca, a aquesta urbanització que a vostè el preocupa, però a molts llocs a totes les Illes Balears hi ha hagut qualificacions d'entorns especials i per tant la domiciliació postal no arriba com abans arribava. Sí que es continua fent a les certificades, les notificacions, els telegrams, els burofaxs, els paquets, es continuen repartint a domicili, el que no arriba és el repartiment ordinari.

Per tant, aquesta és la realitat a causa d'una competència que és clarament estatal, nosaltres, el Govern, no hi tenim absolutament cap competència per actuar sobre aquesta qüestió i el que hem fet és el que podem fer: reivindicar-ho des de la Direcció General de Consum, des del mes de febrer; el Parlament ara ha aprovat aquesta iniciativa per unanimitat. És cert que això necessita ser canviat per un govern d'Espanya que tenguí aquesta sensibilitat, desgraciadament continuam amb un govern en funcions, poc sensible a aquesta realitat, que, li repetesc, hem explicat i continuarem insistint des del Govern de les Illes Balears que sigui canviat, perquè els ciutadans de les Illes Balears tenguin garantits aquest dret també a la recepció postal ordinària.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 5604/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis en les polítiques del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 5604/16, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a canvis en les polítiques del Govern, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens i Rigo.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, aquest nou govern constata el fracàs d'aquests primers nou mesos de govern com a presidenta de les Illes Balears. Constatat el seu fracàs, quins canvis introduirà el nou govern a les seves polítiques?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens, bé, vostè m'ha demanat una compareixença per explicar la remodelació del Govern i jo li he dit públicament que acceptaré totes les compareixences, per tant tendrem un debat extens, o no, sobre la qüestió de la remodelació del Govern.

A veure si ho entén clar, la remodelació del Govern, Sra. Prohens, s'ha donat per una dimissió i per una malaltia d'un conseller, les polítiques que farà aquest govern són les signades en els acords pel canvi. I hi ha un acord de governabilitat de quatre anys en aquesta comunitat autònoma, amb un canvi de polítiques en el fons i en les formes, que és el que fa aquest Govern de les Illes Balears, un govern que sí surt reforçat políticament a partir d'una dimissió i d'una malaltia d'un conseller del meu govern, en el qual hem fet feina aquests nou mesos, als quals, una vegada més, públicament, els vull agrair una enorme tasca, perquè tenim una comunitat autònoma millor que la que ens vàrem trobar, perquè es fa una política de forma diferent i els fons de les polítiques són absolutament diferents.

Ja tenim una renda social garantida; ja tenim un impost de turisme sostenible; la sanitat torna ser universal; hem aconseguit, encara que sigui poc, començar a baixar les llistes d'espera; hi ha pau social a les escoles; treballam amb el pacte social per l'educació; hi ha polítiques actives d'ocupació, cosa que no existia.

En definitiva, Sra. Prohens, estam millor del que estàvem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. El meu grup ja va manifestar que sentia profundament la malaltia del Sr. Boned, el que no em pensava és que escoltar les seves pròpies paraules li provocàs a vostè aquesta reacció, perquè la veritat és que m'he limitat a repetir el que deia vostè dia 7 de maig del 2013. Sí que ha canviat, Sra. Armengol, el seu discurs de quan seia a les butaques vermelles a d'ara que seu a la butaca blava, cregui'm.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Armengol, entre vostè i jo ens separa un abisme, en el llenguatge i en el respecte, i jo mai no baixaré al seu nivell...

(Algunes rialles)

... i mai no diré el que deia vostè: "Ha tallat el cap a molts dels seus consellers per tancar la seva covardia, per tancar la seva ineficàcia i els ha fet menjar els marrons de les seves decisions en el Consolat de Mar", Francina Armengol, 18 de desembre del 2014, tallar el cap, deia.

Ni aquest és el meu llenguatge ni crec que vostè, Sra. Presidenta, sigui covarda i també ha quedat demostrat que aquest tipus de decisions no es prenen ja des del Consolat de Mar. Ni tampoc no utilitzaré les seves paraules, quan deia vostè, al Sr. Bauzá, que el que li agradava més era viatjar a fora a costa dels doblers del poble. Ho recorda, Sra. Armengol.

Vostè viatjar viatja, també, però no crec que ni de Brussel·les ni d'aquell viatge a París, ni de Madrid, no hagi dut de moment res de bo per als ciutadans de les Balears.

Però ara que té solucionada aquesta primera crisi de govern, pot respondre tranquil·lament, amb rigor i amb humilitat, que és el que els correspon, perquè vostè és la presidenta de tots, no és ja la cap de l'oposició. I ens hauria de respondre si aquest canvi de cares també durà darrera un canvi de política, si la política de transparència tornarà o serà, per primera vegada, la política estrella d'aquest govern, com havien promès, i no la política estrellada. Si faran, per fi, cultura, com va dir la consellera que no n'hi havien deixada fer; si faran política d'esports; si faran política de territori; si faran política de connectivitat o si la consellera de Presidència recuperarà totes aquelles funcions i competències que havia deixat anar el Sr. Pons.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig, Sra. Prohens, que, efectivament, som a anys llum vostè i jo, i la memòria és molt curta, almanco la seva, perquè jo record bé el que va passar en aquesta comunitat autònoma durant quatre anys i es va infringir dolor des de la supèrbia i des de la prepotència, i ho repetiré tantes vegades com sigui necessari. Vostè vol continuar fent comèdia sobre una crisi de govern que he explicat i vendré i compareixeré quan ho trobi la Mesa del Parlament i tendrem el debat tranquil, cosa que jo no vaig tenir mai amb el Sr. Bauzá, perquè, efectivament, era covard i no s'enfrontava mai ni a l'oposició ni al poble, al qual havia de representar.

(Alguns aplaudiments)

I ho repetiré totes les vegades que sigui necessari. I vostè no sé si ho recorda, però jo record que es va tallar el cap, sí, al vicepresident Econòmic Aguiló, perquè es van aprovar uns impostos verds que després, davant la mobilització de tots els empresaris en aquest Parlament, el president Bauzá va decidir

rompre la política i rompre amb el vicepresident Econòmic en aquell moment.

La meua remodelació no té a veure amb això, no té a veure amb un canvi de polítiques. He explicat amb què té a veure, però sembla, Sra. Prohens, que la seva pregunta sona rara quan vàrem viure fins a sis governs diferents amb una majoria absoluta apoteòsica la passada legislatura, fins a quinze canvis de conseller. Per tant, Sra. Prohens, aquests retrets que vostè fa se'ls apliqui dins casa seva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 6163/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a cotxes de lloguer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 6163/16, relativa a cotxes de lloguer, que formula el diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Pensava, per no caure dins l'endogàmia política de les bregues clàssiques i de dècades que els partits en aquests Sala de les Cariàtides duem i que ens ocupem de la realitat de les coses que afecten els ciutadans. Aquesta casa va aprovar en el mes de novembre una proposició no de llei d'El Pi que demanava, i hi va votar tothom a favor, que es regulàs el tema dels cotxes de lloguer davant aquesta entrada de cotxes d'empreses de fora que no tributen aquí i que, de passada, inunden les carreteres de les Illes Balears.

Davant aquest assumpte, nosaltres li proposàvem, Sra. Presidenta, que ho estudiassin i que hi havia punts com que paguin un... que es reguli per als que paguin els tributs aquí o l'impost de matriculació aquí; o bé que les empreses estiguin establertes aquí.

Davant aquest període de temps que ha passat ja de cinc mesos, a punt de cinc mesos, ha fet el Govern un estudi de viabilitat per establir un sostre de cotxes de lloguer a les quatre illes? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per, efectivament, retornar a aquest debat parlamentari idees sobre necessitats que tenim i que hauríem de cobrir des de les diferents illes i també el Govern de les Illes Balears i, a més,

debats importants sobre la situació que vostè explica dels cotxes de lloguer, que té a veure amb la mobilitat a les carreteres, que té a veure amb moltes qüestions de la petjada ambiental i turística que té sobre les Illes.

Per tant, aquest debat és un debat interessant, des de la Conselleria d'Hisenda hi ha creada una comissió de treball amb la Conselleria de Turisme i amb la Conselleria de Territori, evidentment per analitzar les possibilitats legals que tenim com a comunitat autònoma. Vostè sap, per exemple, que a l'illa de Formentera fa temps que el president del Consell de Formentera ens va parlar que estudien aquesta possibilitat sobre una possible taxa d'entrada de cotxes, en termes generals, a l'illa.

Posar un sostre nosaltres veiem que hi ha una dificultat legal evident, no?, però sí que hi ha la possibilitat d'aquestes taxes que, per exemple, a l'illa de Capri ho fan a través d'una directiva europea. El tema legal que està en aquest moment en endredit és que la transposició que va fer el Govern d'Espanya d'aquesta directiva europea només contempla les taxes en els peatges per autopistes i no en la mobilitat de cotxes d'entrades, en aquest cas nostre, d'entrades a illes.

De totes formes, tècnicament és una situació complicada, jo sé que vostès varen presentar la iniciativa en el Parlament, sé que l'han presentada ara al Consell de Mallorca. Jo a principis de legislatura em vaig reunir amb les empreses de *rent a car* precisament escoltant aquestes dificultats que tenen, tenen aquesta, tenen la dificultat de l'intrusisme, tenen la dificultat que aquests impostos verds de què parlàvem abans va fer que moltes empreses domiciliassin els seus cotxes a la península, perquè tenen impostos més barats i encara això resulta una realitat.

Per tant, hi ha tot un seguit de qüestions que estudiem i intentarem accelerar aquesta comissió de treball en la qual, evidentment, si hi ha propostes per part d'El Pi o d'altres grups polítics, seran absolutament benvingudes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies per la seva explicació, Sra. Presidenta del Govern. A iniciativa d'El Pi, votat per la majoria d'aquesta cambra, a vostè se li acumulen tres qüestions de regulació: la regulació del tot inclòs; la regulació del lloguer turístic i la petició de la regulació del sostre de cotxes. Entenc que duem, d'aquí sis dies farà onze mesos que hi va haver eleccions, però clar, ja és imprescindible començar a fer, perquè haurem començat una temporada turística i hem hagut de veure pels carrers de Ciutat "Turistes no us volem", la gent obre un debat que som massa a segons quins moments; arribarà ara el debat que hi ha massa cotxes en aquests moments, i el que realment demana el sector dels *rent a cars* és molt senzill: és que hi ha gent que els fa una competència posant de cotxes de lloguer aquí, que arribaran amb els vaixells, que quedaran

als carrers, que turistes els contracten des del país d'origen; quan arriben aquí els han canviat les condicions, quan fan la reclamació és quan ja els cobren més; quan fan la reclamació ja han fugit una altra vegada allà i la imatge que se'n duen de Balears és nefasta.

Per tant, jo crec que fent-los pagar aquí hi ha viabilitat legal i, si no, els podem ajudar com podria ser, estam disposats a ajudar-los, ho hem estudiat i té solució. I així ajudarem les empreses de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca que no tenguin aquesta competència deslleial.

Aquest és el nostre compromís i esperam que sigui el seu.

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, agaf el guant d'aquest estudi que diu vostè que tenen, evidentment, i el contraposarem amb l'estudi que té l'Agència Tributària de les Illes Balears la qual hi ha fet feina i la Conselleria d'Hisenda, perquè, efectivament, el que la demanda..., sembla raonable, jo li he reconegut, jo a principis de legislatura em vaig reunir amb tots els quals tenen una sèrie de dificultats, que són evidents, varem posar en coordinació les diferents institucions, també amb el Consell de Mallorca, perquè també tenien unes dificultats concretes d'alguna competència de caràcter insular i treballam en aquesta línia.

És veritat, aquestes reformes que són de tant de contingut són difícils i a més perquè hi ha una Directiva, la Bolkenstein, que dóna una liberalització absoluta a molts de sectors econòmics, que és un problema real per a aquesta comunitat autònoma...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

En aquesta línia treballarem. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.19) Pregunta RGE núm. 6170/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració del Parc Natural d'Es Trenc-Salobrar de Campos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE núm. 6170/16, relativa a declaració del Parc Natural d'Es Trenc-Salobrar de Campos, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, en aquest tema sí que el canvi de discurs és més preocupant, perquè té uns efectes perversos sobre els ciutadans, de la transparència i del consens a l'opacitat i a la imposició. Imposar una llei que afecta exclusivament propietats privades té molt poc de democràtic i molt de radical, Sra. Armengol.

Tenen tantes ganes de dialogar que incompleixen la LECO, en el sentit d'elaborar primer un PORN i després la declaració de parc natural, sense justificar-ho.

On són els estudis mediambientals i etnològics que havien d'acompanyar aquesta llei? No els tenen o els amaguen?

Per això creu que l'avantprojecte de declaració del Parc Natural d'Es Trenc-Salobrar de Campos respon a la seva política de consens?

En base a què justifiquen que és una àrea degradada? On són els estudis de mobilitat? Saben que han planificat un pàrquing a una zona inundable? I un altre, a l'única zona on es pot veure Es Salobrar des de la carretera, hi posaran 400 cotxes? Saben que estan reduint més del 50% les places d'aparcament, afectant l'economia de la zona, mentre entren més hectàrees i consumeixen més territori?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Li ha contat el seu conseller com va anar la reunió de Campos, que el 99% de les intervencions varen ser en contra? Deu ser que tots tenim una mentalitat molt antiga a Campos, però li ha contat, li ha contat o li ha amagat o li ha amagat?

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens. Amb el guirigall que té dins ca seva supòs que demanar consens al Govern deu ser l'únic que se li ocorre, no? Perquè clar, és una mica sorprenent, Sra. Prohens, és una mica sorprenent.

(Remor de veus)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Perquè per ventura també li amaga com li va amagar aquest projecte de llei, Sra. President, del qual vostè no en coneixia pràcticament res el dia que es va presentar.

Vostès, que varen imposar un TIL, que varen imposar una llei de símbols, que varen imposar tot tipus d'iniciatives legislatives contra els ciutadans, retallant drets socials, drets educatius, drets sanitaris, ara em parla a mi que si som o no de consens poder posar en valor un territori magnífic, com Es Trenc, i fer-lo parc natural, cosa que hauria de ser una enveja per a tothom, i vostès encara continuen amb una mentalitat, Sra. Prohens, em perdonarà que li digui, una mica antiga, antiga, per no dir una altra cosa.

Li ha dit el seu conseller que va deixar en ridícul aquest govern a Campos a una reunió cronometrada, on va dir que la decisió ja estava presa? De quin consens em parla si la decisió està presa?

Consens és si una política explicada per part del Govern, el conseller Vicenç Vidal ha fet onze reunions ja amb associacions, ha estat físicament al seu municipi de Campos, amb tota la gent que la volgut escoltar i explicant la iniciativa legislativa que és posar en valor Campos i que Campos se'n senti reforçada i beneficiada, sense cap mena de dubte.

Sra. Armengol, aquí sí que li deman, faci un ténol, Es Trenc fa més de trenta anys que està protegit i així volem tots que continuï essent, però agafi vostè el comandament d'aquesta llei tan important, no deixi que el conseller, amb aquesta voluntat de posar-se una medalla a la seva vanitat, utilitzi aquesta llei. Facin un PORN, facin un PORN des del consens i des del diàleg amb tots els afectats.

Però no només el conseller, jo mateixa he estat a Campos amb el batle, amb tot els ciutadans que varen voler venir i vàrem debatre de tu a tu. Em pot dir quina vegada ho va fer el Sr. Bauzá?

I com va dir un dels propietaris, no sé amb mentalitat antiga o no, que hi havia a la reunió de Campos: si Es Trenc a dia d'avui està així, si avui Es Trenc és la postal de Mallorca, no és ni per les lleis dels polítics ni per les normes dels tècnics, és perquè generacions i generacions de campaners han volgut que Es Trenc sigui conservat. Per tant, no castiguin aquests propietaris, no castiguin aquests propietaris que han fet possible la conservació i preservació d'Es Trenc com avui coneixen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps s'ha exhaurit.

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Els compensi ben ig...

Gràcies, Sra. Presidenta. La seva voluntat de diàleg és tan gran que tramiten un canvi de llei perquè no sigui necessari l'acord del 50% dels propietaris.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, convendria que diguéssim la veritat i que explicàssim què significa un parc natural i que explicàssim la proposta que ha fet el conseller Vicenç Vidal i no la que vostè s'imagina i intenta tergiversar públicament.

Escolti, la superfície d'Es Trenc-Es Salobrar, per valors ambientals té proteccions europees, però no per qui és el propietari, que jo no l'he mirat mai, vostè no sé si mira els propietaris, jo no, ni el meu Govern mira els propietaris, el nostre Govern mira la qualitat ambiental i la necessitat de protecció d'un espai que és únic en el món, que és únic en el món i que nosaltres volem explicar...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... al món com som, com som. I efectivament, la llei de parc natural donarà més categoria a les Illes Balears i a Campos, sense cap mena de dubte, no ho dubti això. Hem ampliat l'exposició pública i el conseller Vicenç Vidal i jo mateixa ho vàrem fer, i vàrem dir: i si la necessitam ampliar una vegada més per poder tenir el consens, així ho farem, aquesta és la nostra forma de fer política, a anys llum de la seva forma de fer política. Abans li he dit que era antiga la seva política, per no dir la veritat, Sra. Prohens. Miri, la veritat és que per a nosaltres Campos necessita aquest parc natural, per posar en rellevància aquest espai que és magnífic en el món. Vostès varen aprovar una declaració autonòmica per fer un hotel de 1.200 places amb camp de golf. Aquesta és la seva política, aquesta és la nostra política...

(Remor de veus)

Efectivament, a anys llum Sra. (...).

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor.

II. Interpel·lació RGE núm. 1545/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el model econòmic i mercat laboral.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1545/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el model econòmic i mercat laboral.

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, con este Gobierno ¿hay un verdadero cambio de modelo económico, será posible un cambio de modelo productivo? ¿Tenemos o venimos de una situación que nos lleva hacia una inercia en el crecimiento económico y en la reducción de las cifras del paro? ¿Las primeras medidas tomadas por este Gobierno durante los primeros nueve meses favorecen el crecimiento económico o favorecen la diversificación económica?

(Pausa de l'intervinent)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Creo que algunas de estas son las preguntas que nos tenemos que formular. Aunque la actual situación me recuerda un poco al primer *pacte de govern*, el *pacte* de 1999 a 2003, cuando el vicepresidente de entonces decía que teníamos que enfriar la economía. Crecíamos en ese momento en torno al 3% y aquel primer *pacte de govern* no tan solo enfrió la economía, sino que la llegó a congelar. No debemos repetir errores, tampoco consiguieron cambiar entonces el modelo económico y el modelo productivo de nuestras islas.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats i diputades, silenci per favor!

EL SR. TADEO I FLORIT:

El jueves pasado, de este mismo mes, compareció en la Comisión de Economía, a petición de nuestro grupo parlamentario, para hablar del pacto por la competitividad, la ocupación de calidad y el progreso social. El pasado martes también aquí hicimos una interpelación sobre el sector industrial. El martes que viene veremos la moción al respecto. Y hoy vemos el modelo económico, el proceso productivo de nuestras islas y el mercado laboral. Todo ello porque nos preocupan las decisiones que está tomando este Gobierno. Desgraciadamente las consecuencias de sus actuales decisiones, como las de cualquier gobierno, difícilmente se pueden ver a corto plazo, siempre se van a ver a medio y largo plazo. Y además en estos momentos, con la coyuntura económica existente, si hay errores pueden quedar tapados y no salir hasta en un futuro de este medio y corto plazo.

Si a esto le añadimos la sensación de que parece ser que el Govern actual dice que hay demasiados turistas, o que diputados que dan soporte al actual Govern, hacen *twitts* diciendo que ante una previsión de un 5% de crecimiento de turistas, *farem un tro*; acabamos viendo en los informativos de IB3, sencillamente turistas que hacen fotos a esas pintadas y

eso al final llega a los mercados emisores de turistas y también a los inversores. Y le digo todo esto porque creo sinceramente que esto va en detrimento del mercado laboral y de la creación de puestos de trabajo y de la mejora de la calidad de los puestos de trabajo.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni Sr. Tadeo. Senyors diputats i diputades, un poc de silenci i respecte pel diputat que parla.

Moltes gràcies.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Le decía que esto creo que va en contra de la calidad de trabajo y de crear puestos de trabajo.

Dicho esto, también nos podemos decir por qué usted y el Govern puede hablar más de la mejora de la calidad de los puestos de trabajo que de crear empleo. No hace mucho presentó el informe, se lo dije también el martes pasado, el informe de coyuntura económica de las Islas Baleares, que por los tiempos que corren, creo, podemos decir que no es del todo un mal informe, todo lógicamente es mejorable, pero hay frases que creo que conviene destacar, frases que no hace falta ni sacar ni cuadros, ni ir a las cifras: "El mercado laboral balear cierra el año 2015 liderando el aumento de afiliación en la Seguridad Social del conjunto español y con unos descensos del paro más pronunciados de todas las comunidades autónomas. La contratación también muestra un incremento en relación al 2014 y el aumento relativo más significativo en los contratos indefinidos a tiempo completo."

¿Cree, Sr. Conseller, que esos datos son consecuencia de su acción de gobierno, porque hablamos del 2015, de tres, cuatro meses que pudieron hacer dentro del 2015? ¿Es casualidad que España sea hoy el país que más crece dentro de la Unión Europea? ¿Es casualidad que Baleares sea la comunidad autónoma que más crece de España? ¿Es casualidad que usted pueda reconocer como hizo en su momento, que iniciaban esta legislatura con un crecimiento económico de un 2,8%, que además se producía en todas y cada una de las islas, con incrementos de un 1,9% en industria; en construcción un 2,7, o en servicios un 2,9%?

Reitero, todo ello y cualquier decisión que se toma desde el Gobierno, en este sentido puede condicionar la creación de puestos de trabajo y la calidad de los que hay y de los que se crean. ¿Cree además que es casualidad que, según dice el informe, la recaudación por impuestos como el IVA, impuesto de sociedades, durante los once primeros meses del 2015, crezcan a un ritmo de dos dígitos en esos primeros once meses? ¿O es casualidad el resurgimiento dentro del 2015 del consumo y de la inversión?

Sr. Conseller, en economía difícilmente existen las casualidades. Sí existen situaciones coyunturales, y claro está que también existen los efectos de las decisiones políticas de calado y estructurales, como las que hizo el Gobierno a nivel nacional y también el anterior Gobierno del Partido Popular, que aquí se tomaron toda una serie de decisiones normativas y

legislativas, con un amplio consenso de todos los sectores. Decisiones políticas estructurales hicieron incrementar el consumo, hicieron incrementar la inversión, redujeron el paro, incrementaron la afiliación a la Seguridad Social, incrementaron la contratación indefinida, incrementaron el empleo de calidad.

Cierto es que queda mucho por hacer y también le digo, porque no va en esa dirección el conocer sólo los méritos de un Gobierno, no va por aquí, que tampoco todo se hizo bien, probablemente, pero creo que se marcó una senda, y por eso no es casualidad el crecimiento económico que hay en Baleares y que liderásemos en su momento, durante muchos meses consecutivos, la reducción de las cifras de paro.

Sr. Conseller, descontando la situación coyuntural que favorezca al principal motor de nuestra economía, van a enfriar la economía en un momento poco adecuado y ello irá en detrimento del mercado laboral. Usted decía, lo ha dicho varias veces, también se ha dicho aquí por otros consellers, o la propia presidenta, democratizar la economía, crecimiento inclusivo y distributivo, cambio de modelo económico, con unos objetivos claros que creo que además compartimos todos: incremento de la competitividad, incremento de la productividad, incremento de la calidad de empleo, y siempre argumentando la sostenibilidad medioambiental y una sostenibilidad social. Pero también debería argumentar la sostenibilidad económica, porque sin ella difícilmente habrá sostenibilidad medioambiental y sostenibilidad social.

En esta comunidad autónoma, al igual que en España, se habían hecho los cambios normativos legislativos que, a nuestro entender, favorecieron el crecimiento económico y ponían las herramientas necesarias al sector empresarial, para que éstos pudieran crear empleo y es una realidad. De hecho hoy en los medios de comunicación sale que empieza a haber un descenso, por ejemplo de la actividad de la construcción. Tendrá algo que ver con sacar decretos ley, derogando todo lo que había hecho el anterior Govern, tocando la Ley turística, la Ley del suelo o la Ley agraria, que se habían hecho, además, con un amplio consenso, y ustedes han derogado parte de estas leyes sin consenso. La pregunta delante, o viendo lo que pretenden, lo que siempre han dicho, este cambio de modelo económico para que sea más redistributivo y que sea inclusivo.

Yo creo que estamos de acuerdo con esos objetivos de incrementar la competitividad, la productividad, la calidad de empleo, con una sostenibilidad medioambiental o una sostenibilidad social. Creo que en este sentido estamos todos de acuerdo, pero los primeros meses, prácticamente once meses, o nueve meses, perdón, nueve meses, que llevan de gobierno, la verdad es que se han dedicado más a destruir todo aquello que se había puesto como herramientas para el sector productivo de las Islas Baleares para que pudiera generar estos puestos de trabajo y mejorar la calidad de los empleos; ustedes lo que hacen es ir para atrás y no vemos que estén construyendo, más bien están destruyendo estas herramientas que se habían puesto en manos del sector empresarial de Baleares para que esto fuera así. Es más, hoy al equipo de gobierno y a la presidenta, la Sra. Armengol, les cuesta tener una foto con empresarios; las hay y las habrá, totalmente de acuerdo, pero yo le digo que hoy le cuesta, y lo que los

empresarios les dicen, seguro, a ustedes, también dicen que no vamos bien en este sentido, y creo que nos podríamos remitir a muchos hechos como no consensuar ecotasa, etc., etc.

¿Van a democratizar la economía?, ¿cómo van a hacer este crecimiento inclusivo y redistributivo?, ¿cómo incrementarán la productividad?, ¿cómo seguirán reduciendo las cifras de paro?, ¿cómo incrementaremos la calidad del empleo?, ¿para cuándo el plan de empleo?, ¿para cuándo el desarrollo de la Ley de comercio?, ¿para cuándo los cambios en las leyes agraria, del suelo y turística?, o la propia ley de industria, que la semana que viene veremos una moción al respecto. ¿Cómo buscamos las condiciones de empleabilidad?, ¿qué hace el Govern en temas de economía social y de autoocupación?

Por lo tanto, Sr. Conseller, esta interpelación que le intento hacer con un carácter constructivo, como también ya le digo que intentaré que lo sea la moción que presentaré en tres días, por el plazo reglamentario que marca el propio reglamento del Parlamento, va en función de que estamos de acuerdo que puede haber o debe haber un modelo distinto, un modelo que a parte de inclusivo y redistributivo pues que también sea más..., que todos los sectores tengan otra vez más peso -lo vimos la semana pasada en la interpelación también de industria-, pero el problema es cómo; si sólo se dedican a destruir aquellas herramientas que se habían puesto para que el mercado, para que los empresarios en el mercado laboral crearan puestos de trabajo, no vamos bien y creo que no es el camino.

Moltes gràcies, Sr. President

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Iago Negueruela, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gràcies. Buenos días. Gracias, Sr. Tadeo. Yo creo que tiene razón en lo último que ha dicho, y por eso empezaré. Usted habla del cómo, y yo creo que efectivamente ahí es donde tenemos que poner los acentos a la hora de hablar de modelo económico y del modelo laboral que tenemos. Pero me sorprende que hable usted del cómo cuando ustedes sólo hablaban del cuánto, y por tanto creo que esa es una de las primeras diferencias, cuando hablamos del cómo queremos crecer o del cuánto se quiere crecer, y se lo digo porque efectivamente hablamos de modelos distintos, de dos modelos contrapuestos, el que han ejercido ustedes, y ya que habla de las medidas a nivel nacional, del que nosotros planteamos.

Cuando ustedes hablan del modelo de..., cuanto nosotros decimos cuánto se debe crecer y cómo se debe crecer, nosotros queremos un modelo, efectivamente, inclusivo, sostenible y que genere mayor productividad y competitividad para nuestras empresas y mejor calidad en el empleo, y no lo queremos hacer a cualquier precio y eso es el cómo, ese es el cómo. Frente a políticas depredadoras de territorio, de precarización del trabajo, de vender números a cualquier cosa, hay personas, hay territorio detrás que hay que proteger, porque al final también

ahí se mejorará nuestro modelo económico. Y eso es además lo que han puesto de manifiesto las elecciones del año pasado; el 24 de mayo queda claro ese modelo, queda clara cuál es la preferencia de la ciudadanía al respecto, y por tanto los distintos cambios que vamos a llevar a cabo. La ciudadanía dijo no a ese modelo, a un modelo basado en una política de austeridad, dijo no a políticas de recorte de todo tipo -sociales, laborales, educativos, empleo precario- que le aseguro que ni mejoran la competitividad ni la productividad, ni ayudan a mejorar la calidad en el empleo, y son mucho más destructivas a medio y largo plazo que cualquier otra medida que nosotros podamos adoptar, porque destruir en educación, destruir en empleo desde luego a medio y largo plazo es mucho peor de lo que ustedes han podido prever.

Hablamos de la política de la austeridad expansiva; nos hicieron la promesa que con una política contractiva de demanda y una batería de reformas estructurales íbamos a salir de la crisis. Después de siete años se ha demostrado que no es así; la mayoría de los organismos económicos internacionales, FMI y Banco Centra Europeo, abogan por una política de inversión pública y de impulso a la economía mediante políticas expansivas, precisamente lo que no se hizo; se hicieron políticas cíclicas cuando se tenían que hacer políticas anticíclicas; lo que hicieron fue seguir el ciclo de una economía que estaba en restricción y lo siguieron aplicando y lo siguen defendiendo. A base de la sacrosanta austeridad fue el control desmesurado del déficit público; guiados por todos los gurús económicos germanófilos obligaron a la ciudadanía a embarcarse en una senda de reducción de déficit en un tiempo récord; para alcanzar ese objetivo se llevó a cabo una contracción mayúscula de la demanda agregada, con la consiguiente mengua de la actividad económica. Y eso es lo que ha sucedido.

Escuchaba hoy al Sr. Gijón hablando del Sr. Montoro como el gran ministro de Hacienda y que no debíamos hablar. Pues le voy a decir dos cosas del gran ministro de Hacienda, el gran ministro Montoro: hizo una amnistía fiscal para que el otro gran gurú, aquel que hablaba del milagro económico, pudiese regularizar la evasión de impuestos que había realizado; esa es su política económica, una política económica que hizo que el Sr. Montoro hiciera una amnistía fiscal para que el otro gran gurú, el del que ahora ya no hablan tanto, el Sr. Rato, pudiese regularizar los fondos que mientras era ministro creaba sociedades en Panamá. Ese es el modelo económico que hicieron sus grandes gurús. Rato tenía sociedades creadas en los paraísos fiscales cuando era ministro; el Sr. Montoro permite que lo regularice cuando es ministro. Y este es su modelo económico, priorizar que unos tengan más a costa de otros; un modelo, además, basado en la devaluación salarial de forma permanente. Ese ha sido su gran milagro económico, esos son sus grandes líderes económicos, los que han obrado el gran milagro económico en este país. Ahora desde luego no hablan ni de Rato ni de Montoro, o ni de Montoro ni de Rato.

Históricamente, cuando España entraba en una crisis económica, el instrumento de la política económica usada para revertir la situación había sido siempre una evaluación de tipo de cambio. Como todos sabemos estamos en la Unión monetaria europea, no lo podemos hacer y el modelo por el que se optó fue una devaluación interna, por tanto una devaluación

salarial, como ustedes bien conocen. En Baleares ni se reduce el stock acumulado en la deuda, y lo más importante es que es empujó a la ciudadanía a una espiral de desigualdad, pobreza y precariedad laboral como nunca antes se había visto, y lo sentimos si no le gusta pero este era su modelo económico, y a nosotros ni nos gusta ni lo compartimos.

Y los principales indicadores cuando habla de materia económica también podríamos señalar los índices de confianza empresarial, a los que no ha hecho referencia, y que sitúan a Baleares en una buena posición, que sitúan que estamos haciendo las cosas de forma adecuada, y por tanto no se ha mermado el índice de confianza empresarial. Acaba de decir que tenemos miedo y que no salimos en fotos con empresarios; creo que no ha consultado las agendas ni de la presidenta del Gobierno ni la mía propia, donde estamos permanentemente reunidos y sentados con los sectores empresariales. Yo vengo ahora mismo de la Cámara de Comercio, mañana tengo dos actividades más en Cámara de Comercio, y la semana pasada, si consulta la agenda, básicamente toda mi agenda económica se basa en reuniones con sectores empresariales, y desde el inicio de legislatura así ha sido y lo puede consultar, para que vea que no tenemos miedo a reunirnos con ellos; lo que pasa es que a veces no nos hacemos tantas fotos. A ustedes, como ya le he dicho en la anterior pregunta, les gustan más las fotos y hacer determinado tipo de gestos; nosotros trabajamos más en hacer políticas que sean provechosas para la ciudadanía.

Nuestro modelo, y no es un modelo de cambio de modelo productivo, simplemente es una mejora del modelo productivo, pasa por transformar el crecimiento en bienestar, y nuestra posición al respecto es diáfana: no habremos salido totalmente de la crisis hasta que se experimente una recuperación social real, aunque los datos macroeconómicos sean positivos. Se ha demostrado que el tejido económico de un territorio sale en peor situación de una crisis de la que había entrado, por eso aprovecharemos la coyuntura económica actual balear para acometer cambios necesarios en la estructura económica que solventen las debilidades internas que nos ha dejado la crisis, sin renunciar a potenciar el crecimiento siguiendo los patrones del modelo económico en el que creemos, una estrategia que aumente la productividad y la competitividad, que genere una política efectivamente de sostenibilidad turística en temas medioambientales y de territorio, porque son valores que debemos proteger si queremos seguir manteniendo este modelo. Desde luego modelos depredadores no conseguirán que a medio y largo plazo tengamos una economía competitiva, que se distribuya de una forma coherente e inclusiva la renta de la ciudadanía mediante la aplicación de políticas impositivas acordes con ese objetivo, y que se elimine, en último lugar, la precarización laboral y se apueste por la creación de ocupación de calidad. Y nuestro modelo se basa en dos ideas esenciales: expandir la demanda agregada, a través de los medios, la inversión social y el aumento de la distribución de la renta, y la mejora del modelo productivo.

En cuanto a la inversión social, se trata de invertir en los agentes más perjudicados por la crisis, fundamentalmente las empresas que peor lo han pasado, con el objetivo de aumentar la productividad de toda la economía balear e incrementar la competitividad. Todas las estrategias de competitividad deben pasar por mejorar la productividad del tejido productivo.

¿Cómo? Invirtiendo, sobre todo, en I+D+I, economía de crecimiento, mejora de capital humano, mejora de las condiciones de empleo, mejora de la cualificación del empresario y del emprendedor e internacionalización de nuestras empresas. Y en eso estamos trabajando, hemos aumentado la inversión en I+D+I, hemos aumentado la formación en capital humano, estamos haciendo una estrategia al servicio de las empresas, discutiendo con las empresas, como pudo ver la semana pasada con todo el sector náutico, para hablar de capital humano y de formación y mejora de capital humano.

Mejora de la cualificación del empresario y del emprendedor: vamos a adoptar más medidas de autoemprendimiento, mejoramos los recursos en materia de emprendimiento, porque si ha visto bien ayer nos reunimos en Madrid, a través de la conferencia sectorial, hemos incorporado más crédito del que estaba previsto, gracias a las políticas realizadas por la conselleria, y así ha sido valorado por el ministerio y así se nos han aumentado las partidas presupuestarias para también hacer esas políticas de emprendimiento y autoocupación que usted pone de manifiesto.

La innovación tiene que ser el contrafuerte donde descansa ese proceso de mejora competitiva, y también nos centraremos en el fortalecimiento de la gestión y competitividad de los sectores empresariales y en el impulso de nuevas industrias emergentes. Inversión en formación y capacitación del personal empleado, aspectos básicos para una mejora del modelo productivo, que desde luego no se han acometido en los años de crisis económica, y que ahora debemos hacer para que no se estructuralicen determinados problemas de nuestros mercados, tanto a nivel productivo y de competitividad de nuestras empresas como del mercado laboral.

En efecto, el incremento de productividad será una expansión de la demanda agregada y con el consiguiente empuje de crecimiento económico.

Aumento y distribución de renta frente a un modelo de generación de pobreza y de desigualdad social. Las cifras lo han puesto de manifiesto durante estos años de crisis, por tanto tenemos un trabajo que hacer para que no se convierta en estructural. Los datos son claros: frente a un crecimiento del 3% del PIB, los costes salariales totales por hora trabajada están alrededor del crecimiento cero, por tanto es necesario ese aumento también salarial. El efecto que produciría ese aumento en la renta sería un aumento del consumo privado, mediante propensión marginal al consumo, lo cual significará un incremento de la demanda interna, seguido de una expansión de la demanda agregada y, por tanto, el crecimiento económico se verá afectado, como sabe, positivamente.

Hay que señalar que la participación de la remuneración de asalariados dentro del PIB total ha disminuido un 5,5% desde el principio de la crisis, necesario por tanto cambiar este enfoque. Una mejora del modelo productivo, frente a un modelo de especialización en determinados sectores tenemos, también, que apoyar una diversificación de nuestro modelo productivo, fomentar la sostenibilidad turística a través de la protección del territorio y del medio ambiente, porque económicamente hablando el medio ambiente también es un

bien superior, a más renta, como saben, de los agentes, más consumo que realizan, es un bien, como sabe, en este caso, que tiene una demanda muy drástica.

Apoyar sectores ligados al turismo como las TIC o el sector náutico y ligados a la sostenibilidad ambiental y eficiencia energética. Para eso, como bien sabe, y hemos debatido en comisión, está el Pacto para la competitividad, la calidad en el empleo y el progreso social, y en esa materia sabe que estamos trabajando, y lo hemos puesto al servicio de todos los grupos parlamentarios, porque a través de ese pacto es desde deben contemplarse las estrategias que deben salir para la mejora de nuestro modelo productivo.

También es básico y necesario un nuevo modelo de financiación que nos permita mejorar la situación de nuestra economía, que nos permita también realizar políticas de estímulo. Desde luego, cuando hablan ustedes, cuando habló el Sr. Gijón del Sr. Montoro, no habla de la financiación ni de la situación de ahogo a la que nos llevan las políticas que está realizando su ministerio, y a la que matizan además los distintos organismos internacionales cuando hablan de contricción en materia impositiva.

Pero nosotros sí que necesitamos ese gran acuerdo en materia de financiación que permita estimular también la economía de este sector público.

Cuando hablamos del mercado laboral, por último, desde luego nuestra marca no será la precarización. Ahora usted me dice que si los indicadores positivos son a los que nosotros hacemos referencia de 2015, es gracias a nuestra gestión, sí, claramente sí, porque los resultados se producen en la última parte del año, se producen después de campañas dirigidas a cambiar, a perseguir la precariedad laboral. Y eso lo ve en todos los índices, porque de la misma forma que Camps en su momento hablaba del paro intermensual o interdiario, como infundía, entre el interdiario e intermensual, también le diré que si ven las cifras intermensuales de crecimiento del empleo y de los fijos discontinuos, se dará cuenta de cuando se producen esos cambios, cuando hay una política decidida a no tolerar políticas de precariedad en esta comunidad autónoma.

Y así lo verá, y además, el Ministerio de Empleo y Seguridad Social lo acaba de entender, porque seguimos trabajando con ellos conjuntamente para esta mejora a la que ustedes hace exactamente un año ni siquiera hacían mención, decían que había que crecer como fuese y que más valía tener un trabajo de dos horas que no tenerlo, y lo que no valoraban es que si esas dos horas se convertían en ocho o dieciséis, pues bien estaba. Ese no es nuestro modelo, es un modelo por el que luchamos podréis entender porque desde luego no queremos que en esta comunidad autónoma, con cifras de crecimiento del 3,5, puedan existir trabajadores pobres.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Y en esa materia seguiremos trabajando, en ese gran acuerdo.

Me preguntó por un plan de empleo, a lo largo de los próximos seis meses tendremos un plan de empleo, elaborado dentro del pacto por la competitividad, que también esperamos trasladar para buscar el mayor consenso posible al respecto.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Negueruela. Rèplica de l'autor de la interpel·lació, el Sr. Tadeo, per un temps de cinc minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en algunas cosas, lógicamente, estaré de acuerdo, y en otras, pues, lógicamente, no, quiero decir ¿qué hay dos modelos que pueden ser distintos, enfrentados? Pues sí. ¿Que uno sea muy bueno y que el otro sea muy malo? Pues no. ¿Que uno haya estado basado en la austeridad? Pues le digo que tampoco, a lo mejor si usted hubiese tenido responsabilidades en momentos mucho más difíciles no hablaría de la manera que habla, porque hubiese tenido que tomar otras decisiones, y aquí lo quiero dejar porque no va por ahí la interpelación en este sentido.

Lo que me llama la atención es que después de nueve meses de hablar de un cambio de modelo productivo, hoy sólo hablemos de una mejora del modelo productivo, esto es lo que usted ha dicho aquí. Y sinceramente, que un responsable económico de cualquier área o incluso, sea político o no sea político, que pueda decir que... ustedes ¿qué hicieron una acción de gobierno, tres meses dentro de un período de seis que tuvieron dentro del 2015?, que diga que, gracias a tres meses pueden haber mejorado y que todos los índices económicos son favorables gracias a esa gestión de tres meses, lo dudo mucho. Pero me voy a quedar en la parte positiva.

Y la parte positiva creo que es, y es ahí donde nos tenemos que entender, creo que es la diversificación económica de todos los sectores productivos, por eso hicimos la interpelación en cuanto al sector industrial. Y por otro lado cómo incrementamos la productividad. Lo cierto es que hay estudios que dicen que Baleares lo que ha hecho es bajar las 200 y pico, 300 regiones europeas, bajar de la situación 50 que estaba a la 150, lo que ha hecho ha sido bajar la renta per cápita que teníamos, y lo que esto hace sencillamente es que el crecimiento económico que hay en las Baleares no se traduzca en una mejora del bienestar social de los ciudadanos.

Llegados a esta determinada situación, podríamos decir de madurez de la economía de Baleares, realmente lo que se necesita probablemente es una transformación del modelo productivo, entendido de una manera amplia, con todos sus sectores productivos. Hay estudios que dicen que es cierto que hay que invertir más, hemos visto hoy una pregunta, en I+D+I,

en todo lo que sea investigación, conocimiento, etc., creo que es importante, pero hay estudios que ya dicen que por mucho que inviertas el crecimiento difícilmente va a llegar a convertirse en una mejora de bienestar social para los ciudadanos. Y es más, esa mayor inversión, independientemente de que tenemos que mejorar el sistema de financiación, inversiones del Estado, etc., siempre acaba en un ciclo de mayor endeudamiento de la comunidad autónoma. Es decir, probablemente la situación va mucho más allá que hablar de períodos de medio año, de un gobierno o de otro, etc., y esto lo sabemos; el pasado martes le hablé de algún informe que abarcaba diez años, dicen lo que dicen, y si hoy abarcamos un informe que abarque de 2000 a 2015, veremos como ha habido un crecimiento en España del 19% y en Baleares del 11%, esto es lo que nos hace perder parte de ese bienestar social, nos hace perder el PIB per cápita a nuestros ciudadanos y de una manera podríamos decir más rápida o en mayor proporción que lo hacen otras comunidades autónomas. Por esto vamos bajando y vamos bajando niveles que, a lo mejor, si estábamos 21 puntos por encima de la media, hace quince años, ahora estamos tan sólo, estamos, mejor dicho, a nueve puntos por debajo de esa media.

Esto nos puede llegar, o mejor dicho, lo que decíamos antes, ese mayor gasto que puede haber en inversión, etc., ¿es correcto? Sí, pero a lo mejor tendríamos que mirar exactamente cómo incrementamos la productividad de cada una de las empresas o del tejido productivo de las empresas de Baleares. Yo creo que eso es lo importante, al final la reducción de márgenes lo que hace es comerse la productividad y lo que hacemos es que cada vez seamos más pobres, que hay un empleo de peor calidad y que haya, pues lo que usted dice, una reducción salarial, o, como usted lo ha dicho, que con un crecimiento económico de hasta un 3%, pues el crecimiento salarial, que es bueno para incrementar el consumo y también reactivar la economía, pues sea prácticamente cero.

¿Cómo hacemos para hacer esta transformación de los distintos sectores productivos que vayan encaminados a no una situación coyuntural que tenemos, como le he dicho antes, en nuestra economía, por el sector turístico, porque se beneficia de la situación coyuntural de otros destinos turísticos? Pues habrá que poner o apostar por el conocimiento, que creo que aquí, además, en Baleares, hay ese conocimiento para ver dónde tenemos que actuar, cómo debemos actuar, en qué sectores productivos conviene actuar y qué situación geográfica también conviene actuar. Yo creo que este conocimiento existe en Baleares, creo que el Govern en este sentido puede hacer un trabajo muy bien hecho, y le repito que, aunque usted diga que tenemos modelos muy distintos, sinceramente creo que no son tan distintos.

Yo creo que hay situaciones distintas y gobiernos en momentos distintos que tienen que tomar unas decisiones u otras, y creo, en este sentido, que lo que no tiene que hacer este gobierno es aprovechar la situación coyuntural para, de acuerdo, invertir más en formación, etc., pero y los sectores productivos ¿cómo van a seguir generando empleo y que éste sea de calidad? Esa es la pregunta, Sr. Conseller.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Contrarèplica per part del Sr. Conseller, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

La verdad es que resulta reconfortante escuchar al PP hablar de términos como transformación, ¿no?, yo creo que incorporar elementos marchistas a la hora de hablar de economía por parte de los diputados del Partido Popular, de transformación de modelo productivo, es siempre digno de elogio.

(Algunes aplaudiments)

Efectivamente, hay que ayudar a distribuir ese PIB per cápita, efectivamente, tenemos un PIB per cápita que ha ido bajando durante todos estos años, en cambio estamos viendo como en los últimos años aumenta el crecimiento económico y disminuye la del PIB per cápita, porque aún no se están distribuyendo las rentas, porque no estamos generando elementos que permitan esa distribución de rentas y que los trabajadores tengan mejores salarios, porque también las empresas sean más competitivas y más productivas, no se han hecho los cambios necesarios para llevar a cabo ese tipo de políticas.

Está bien que ahora se sumen a esa transformación del modelo productivo, incorporen esa transformación del modelo productivo en su ideario, nosotros lo tenemos desde siempre.

Efectivamente, es necesario, para mejorar la calidad en el empleo hay dos elementos básicos: la inversión en I+D+I, la inversión en tecnología, y la formación en capital humano, son las dos patas necesarios, pero son las dos patas en las que menos se ha trabajado en los últimos años. Por tanto, efectivamente, tendemos la mano a llegar a ese tipo de acuerdos con todos los grupos parlamentarios, también con ustedes, porque es necesario, tiene que pasar por ahí, no podemos seguir con los índices de formación que tenemos. Tenemos que mejorar la formación en capital humano, y ahí están diseñadas las estrategias entre la Conselleria de Educación y la Conselleria de Treball.

Yo no he dicho que nos arroguemos todos los logros del 2015, lo que digo, primero, es que, ya que ustedes demonizan tanto, tan malos no somos cuando el índice de confianza empresarial está como está, o sea, está en positivo. O cuando los indicadores económicos siguen mejorando, con lo cual no habremos atemorizado tanto. Ni creo que hayamos causado ese efecto que ustedes previeron que iba a pasar. Efectivamente, ha seguido mejorando el empleo, y sí, lo que sí que he dicho es que hay políticas decididas de este Govern que han ayudado a mejorar la calidad de la contratación, porque simplemente ustedes no lo hacían, ustedes no hablaban de la calidad de la contratación, ustedes no utilizaban los mecanismos a los que tenían disposición. Había un Ministerio de Empleo con el que podían haber pactado hacer exactamente lo mismo que hicimos nosotros, ustedes ni siquiera hablaban con su Ministerio de

Empleo y Seguridad Social, dirigido por la Sra. Báñez. ¿Cuántas veces se han reunido con ellos? ¿Cuántas negociaciones se han hecho con ellos? Nosotros, las suficientes para tener un plan de lucha contra la precariedad laboral, que no existe en ninguna otra comunidad autónoma y ser la tercera mejor comunidad en gestionar las políticas activas de empleo y recibir más de 7 millones.

Y si me pregunta si en 2015 si eso es gracias a este Govern o a la acción conjunta del año, le diré a este Govern, porque sacó 23 millones de euros cuando el Govern, durante el 2015, el Sr. Bauzá había dejado sólo 2,5 millones sacados en convocatorias, porque sacó programas muy bien puntuados por el Ministerio de Empleo, como es sacar la Garantía Juvenil, a la que ustedes simplemente no habían desarrollado ni implementado ni sacado ningún programa y ha sido de las mejor valoradas, hasta el punto de que nos invita el Ministerio de Alemania a visitar la formación dual, por las buenas prácticas que está haciendo esta comunidad autónoma en temas de formación. Hasta el punto también de tener buenos indicadores gracias a programas como los de Visibles, todo eso lo que está haciendo es que tengamos más fondos, más recursos para mejorar la formación en capital humano, básica en esta comunidad autónoma para mejorar la calidad en el empleo.

Usted me habla de en qué invertiremos. Pues, efectivamente, en I+D+I, porque la mejora tecnológica desde luego es igual a mayor demanda y mayor crecimiento, justo lo que no se ha estado haciendo durante estos años, estos años no hemos hablado de transformar el modelo productivo, hemos hablado de este modelo productivo es el que nos sacaría de la crisis; no hemos hablado nunca del PIC per cápita, ahora descubrimos el PIB per cápita, que es lo que nos está llevando a unos índices de desigualdad como nunca hemos visto, y que si no se cambia y mejora en cero productivo, estemos haciendo estructurales problemas que deberían ser eventuales o coyunturales, porque las reformas adoptadas por los distintos gobiernos del Sr. Rajoy y del Sr. Bauzá nos han llevado a esta situación, a hacer estructurales problemas que debían ser coyunturales.

Es cierto que en algunos momentos se han adoptado determinadas decisiones, pero también es cierto que se tenían que haber cambiado, es cierto que no han hecho políticas anticíclicas, y cualquier economista se lo dice, no se han hecho en este país políticas anticíclicas, tenía que haberse estimulado la economía, tenía que haberse estimulado la demanda interna. Ahora haremos ese tipo de políticas, además, si lo permite, como así lo he dicho, el Sr. Montoro, si apoya y mejora la financiación, que esperemos que se sume a esa mejora de la financiación que le venimos reivindicando.

Porque, efectivamente, no se hicieron las políticas que debían hacerse, a lo mejor coyunturalmente, pero mantenerse y cerrarse a una defensa de políticas adoptadas en 2012 y 2013, llevadas ya hasta 2016, desde luego no están ayudando a esa mejora. Estamos creciendo, en muchos casos había crecido a base de un modelo basado en precariedad, y eso no es bueno, se estructura y no conseguimos después volver a retornar los derechos perdidos.

Por tanto, efectivamente, vamos a apostar por un pacto por la calidad en el empleo, vamos a apostar por esa mejora de la competitividad y productividad de las empresas. Créame, no nos tienen miedo las empresas ni nosotros a ellas, nos reunimos con todos los sectores económicos y empresariales de esta comunidad autónoma de forma reiterada. Le invito a mirar la agenda pública para que vea todas las reuniones que hemos tenido en los últimos meses. Y seguiremos apostando por esa inversión, esa formación en capital humano, que es la que nos ayudará desde luego a que el crecimiento económico que se está generando, que esas previsiones del 3,5 se transformen en bienestar.

Y, efectivamente, habrá modelos en los que a lo mejor no estemos de acuerdo, pero sí, esperemos consensuar determinadas políticas dentro del actual Govern, que yo creo que también podremos pactar con ustedes, porque al final, desde luego, esperemos que reducir la desigualdad yo creo que es tarea también de todos, y mejorar la competitividad y productividad también. Hemos visto como hasta ahora se han precarizado determinados estándares, buscaremos que eso no suceda.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Negueruela.

III. Moció RGE núm. 5944/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de la Conselleria de Salut, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 896/16.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 5944/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de la Conselleria de Salut, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 896/16.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar la seva moció, per un temps de deu minuts, el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La consellera de Salut ha definit de forma repetida el sistema sanitari d'aquesta comunitat com a públic, d'excel·lència i d'atenció a les persones, i no li vull llevar la feina que em consta que la consellera fa en aquesta línia, i així ho vaig dir fa quinze dies i ho repeteix avui, però el cert és que encara sense aconseguir els objectius marcats, com també vaig dir. Perquè la realitat és que ens trobam ara mateix davant un sistema sanitari públic, amb un discurs en contra de concerts i externalitzacions, però que les manté; d'excel·lència, ara ja amb un inici de reducció de llistes d'espera que voldríem que es mantengués, però llistes d'espera que hi són, amb unes dades a març del 2016 que evidencien una disminució de la inèrcia d'aquest descens respecte de desembre de 2015, llits d'espera que ara també són a atenció primària i, a més, amb col·lapse de les urgències de tots els hospitals públics de Balears i durant tot l'hivern. És a dir, a totes les bandes i a tots els moments que

podia haver-n'hi, n'hi ha hagut. Per tant, estam lluny encara de poder definir aquest sistema com d'excel·lència.

També parlava de l'atenció a les persones, a algunes més que a les altres, perquè diuen que s'han concentrat a atenció primària, però han descuidat, per exemple, la salut mental infantojuvenil. I a més, jo li afegesc falta d'equitat per a l'accés a determinades especialitats. Compensa aquesta situació la qualitat i la feina dels professionals.

Efectivament, es redueixen les llistes d'espera, però 14 milions d'euros no aconsegueixen una reducció proporcional a l'esforç econòmic, i així, si el desembre del 2015 anunciaven una reducció de llistes d'espera d'un 6,96%, el març del 2016, el març d'aquest any, han anunciat una reducció de l'11%. Això vol dir que el descens real d'aquests tres primers mesos de l'any han estat del 4,04%, per sota, com dic, de les xifres de desembre, quan el seu pressupost ja està en vigor.

Perquè el problema no és únicament econòmic, per exemple, la falta d'especialistes com radiòlegs o anestesistes alenteixen aquest descens cercat, però no s'ha fet cap actuació per contrarestar aquest factor i fidelitzar aquelles especialitats que falten o per millorar el rendiment d'algunes progressions complementàries.

Però tampoc els 15 milions d'euros per ampliar dues hores i mitja més l'horari d'atenció als centres de salut ha tengut els resultats que la població esperava, han ampliat l'horari a tots els centres de salut, però no el personal, i això fa que les llistes d'espera per a metges de família augmentin. Hi ha centres de salut amb espera de deu dies, deu dies per a una visita al metge de capçalera i els pacients lògicament no esperen i se'n van a urgències, contribuint al col·lapse que hem tengut tot l'hivern i que esper que es corregeixi a l'estiu.

Els sindicats ja parlen d'esgotament i frustracions en els centres de salut perquè, a més, es torben setmanes o mesos amb substitucions i contractacions, i del malestar dels treballadors de l'ib-salut per falta de substitucions, és a dir, retalls. I això empitjora la situació.

La consellera, però, va anunciar també unes altres actuacions i ara nosaltres, dins el context general ja expressat a la interpel·lació de fa dues setmanes, demanàvem per l'execució d'aquelles paraules dites a principi de legislatura per a aquest any 2016 amb els punts 1 i 2 d'aquesta moció.

Per això, la primera de les propostes és que "el Parlament insti la Conselleria de Salut del Govern balear a presentar, en un termini de dos mesos, el programa de les actuacions anunciades per la conselleria." Per què dos mesos? Ja sé que els terminis no els agraden, idò, perquè fa ara un any de gestió i hi ha molts de projectes que encara no s'han abordat o s'han fet públics, els vaig relacionar a la interpel·lació i ja vaig dir que només de plans estratègics i estudis, sense comptar els anuncis de gestió, eren vint projectes, i volem saber com estan i quan els faran públics, per això, perquè ja duim quasi un any de legislatura.

Vinculat al punt 1, i en relació amb el pressupost de Sanitat més alt d'aquesta comunitat autònoma, que a vostès els agrada

repetir, amb la conclusió implícita de què tot ha de millorar, volem veure si l'anunciat coincideix amb el pressupostat, però també per transparència, perquè totes les actuacions previstes i anunciades per a 2016 s'han de fer realitat en els darrers sis mesos. Així, el punt 2 diu: "el Parlament insta la Conselleria de Salut del Govern balear a presentar la quantificació individualitzada de les actuacions anunciades per al 2016 i la partida on estan pressupostades".

Els següents tres punts vénen a reflectir unes mancances que nosaltres també consideram prioritàries dins el context actual i són actuacions puntuals que, sense dubte, millorarien la situació de la sanitat en aquesta comunitat. Així, el punt 3, és exactament la moció presentada per Podem al Consell Insular d'Eivissa i aprovada per unanimitat, amb el PSOE i el Partit Popular, i que ve a donar suport a aquella demanda que nosaltres ja vàrem fer als pressuposts i que no es va escoltar.

La situació de salut mental a infantil precisa de l'atenció també prioritària de la conselleria, atès que també existeix llista d'espera per a boixos i llista d'espera per a al·lots. Per poder assumir la demanda es donen cites a salut mental infantojuvenil cada sis mesos, quan es precisarien amb més freqüència, per exemple, per avaluar defectes de la medicacions pautades que sinó s'han de mantenir durant tot aquest temps.

Aquesta moció presentada en el Consell Insular d'Eivissa i amb el suport del PSOE, de Podem i pel Partit Popular diu: "instar el Govern balear a dotar la comunitat de psiquiatria infantojuvenil de l'àrea de salut d'Eivissa i de Formentera de dos psiquiatres a jornada setmanal completa i d'una unitat itinerant d'atenció a la salut". Per tant, crec que s'ha d'estendre a tota la comunitat.

Per això, el següent punt, el punt 4 diu: "el Parlament balear insta la Conselleria de Salut del Govern balear a presentar un estudi amb les necessitats en salut mental infantojuvenil de totes les Illes i àrees sanitàries per tal d'incorporar les necessitats existents als pressuposts de l'any 2017".

Dins de les actuacions puntuals que demanam acabam amb el punt número 5, on parlem "d'instar la Conselleria de Salut del Govern balear que dins la cartera de serveis de l'ib-salut per al 2017 s'inclogui l'al·lèrgologia i compti, com a mínim, amb un al·lèrgòleg públic de referència per a tota la comunitat dins el pressupost de 2017", una PNL que vàrem presentar a comissió i que el PSOE la va intentar consensuar amb un text igual a l'aprovat en aquest parlament l'octubre de 2005, i que ja veurem com el porta una altra vegada en forma d'esmena. Sí, un text de 2005, per això nosaltres no vàrem acceptar votar una cosa ja votada feia onze anys, per això es va rebutjar.

Però ja que és l'única comunitat sense al·lèrgologia pública, que es demana una infraestructura inicialment mínima per coordinar tots els professionals i equips de totes les Illes que s'hi dediquen des de les seves especialitats, que prompte hi haurà jubilacions d'especialistes que empitjorarà la situació, perquè són els que ara mateix cobreixen la falta d'especialistes en al·lèrgologia sense ser-ho i que és per al 2017. Per tot això torn a dur aquesta proposta perquè quedi clar la postura d'aquesta parlament, si donam una passa més cap a l'equitat en

l'assistència sanitària o mantenim el fet que qui vulgui un al·lèrgic haurà d'anar a la medicina privada.

Per acabar, plantej el punt número 6: "el Parlament insta el Govern balear a mantenir l'eliminació del copagament i exempcions d'aportació de determinats col·lectius, que s'estipula en el Reial Decret 16/2012 dins les accions judicials que es puguin iniciar en contra d'aquest reial decret." Aquest reial decret ha estat objecte de crítica continuada per part d'aquest parlament havent demanat la seva derogació en diferents ocasions, bàsicament per la problemàtica generada amb les targetes sanitàries. Però també és ver que aquest reial decret conté punts que es podrien reorientar, com el copagament farmacèutic, ara que Podem, per exemple, que ha advocat sempre per la derogació del copagament, ha presentat una proposta de copagament farmacèutic per renda, és a dir, mantenir el copagament en funció de renda, més d'acord amb la realitat econòmica d'aquest país.

També és veritat, respecte d'aquest reial decret, que conté punts a salvaguardar, com l'eliminació del copagament a determinats col·lectius com són els aturats que perden el subsidi d'ocupació o les persones sense recursos, col·lectius tots ells que varen passar de pagar el 40% abans del reial decret a no pagar res després del reial decret.

Per tot això, demanam el suport als punts d'aquesta moció.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat conjuntament les esmenes RGE núm. 6297, 6298 i 6299/16. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Maria José Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sr. Serra, vaig escoltar atentament el debat d'interpel·lació que va fer en aquest plenari dia 5 d'abril, he llegit amb atenció també la moció que han presentat derivada de dita interpel·lació i ara l'acab d'escoltar, i la veritat és que no som capaç d'entendre què pretén el Grup Parlamentari Popular, més enllà d'evidenciar que vostès no tenen cap tipus de complex ni de vergonya, i em sap greu dir-ho tan clar, a l'hora de fer propostes en actuacions de salut venint d'una legislatura anterior en la qual parlar de salut era sinònim de retallades en personal, de retallades en drets dels usuaris i de retallades en programes i accions.

Els quatre anys del Govern Bauzá varen suposar en salut una baixada de pressupost mai vista, reduint-se sobretot la despesa i els recursos humans, 1.400 professionals sanitaris menys, i ja fa dues setmanes la consellera li va dir que aquesta plantilla s'ha incrementat ja amb 350 persones.

Tot açò també va tenir un cost i un cost important per als ciutadans, que quedaren absolutament desemparats davant

l'administració: imposició de taxa per l'emissió de targeta sanitària, la imposició del cèntim sanitari, pèrdua de drets i garanties en l'eliminació del defensor de l'usuari, la derogació del decret de garanties de demora, increment de les llistes d'espera, tant quirúrgica com de visita especialitzada i es varen tancar els centres de salut els capvespres, la qual cosa, juntament amb la retirada de l'atenció sanitària ordinària a residents irregulars, va saturar les consultes del servei d'urgències.

El manteniment dels tractaments els fan els metges de família, Sr. Serra, i la mitjana d'espera d'atenció primària en consulta metge és de 2,3 dies. Li dic ara i la consellera també li va dir en el seu moment.

Tal i com li dic, però ja ho sap tot el que li dic i ho sabem tots perquè tots vam patir aquests quatre anys passats. I què passa ara? Des del passat mes de juliol governa aquesta comunitat un govern la prioritat del qual són les persones i en sanitat encara ho són més.

Li ho va dir la consellera fa quinze dies, la política sanitària parteix de la necessitat de reconstruir un sistema de salut que vàrem trobar absolutament abandonat. I què s'ha fet durant, no arriba, aquests deu mesos de govern? Donar compliment als acords de governabilitat amb l'atenció posada en el benestar de les persones; s'ha retornat el dret a l'assistència universal; s'ha posat en marxa un pla de xoc de 14 milions per rebaixar les llistes d'espera, aquest govern ja ha aconseguit rebaixar en dotze dies la demora en intervencions quirúrgiques i en quinze en visita especialitzada; s'han reobert els centres de salut els capvespres i s'ha ampliat el seu horari i fent possible que molts d'usuaris puguin retornar al seu metge de família, que llavors no ho podien fer; s'han impulsat els programes de salut pública que venien d'una retallada d'un 50%; ja no hi ha copagament en la targeta sanitària ni a Can Granada per als malalts desplaçats de Menorca, Eivissa i Formentera; des del passat 1 d'abril es posa la vacuna de la varicel·la i en breu es posarà la del pneumococ; s'ha reduït ja un 25% el preu de l'aparcament de Son Espases i es treballa perquè aquest arribi a ser gratuït; s'està ja treballant el Pla director de l'Hospital de Manacor; a Eivissa i Formentera s'han incrementat els serveis metges especialistes, entre ells el que vostè demana, el psiquiatra infantil; s'ha posat en marxa la radioteràpia a Can Misses, essent imminent igualment la construcció del búnquer a Menorca per una qüestió no de cronograma, sinó de llicències d'obra, que no depèn d'aquesta administració, sinó de l'administració municipal i en breu hi haurà també en funcionament l'avió 24 hores a Menorca.

Pel que fa al personal s'han millorat les condicions laborals; s'ha incrementat la contractació; s'ha pactat la carrera professional amb els sindicats i s'ha iniciat una oferta pública d'ocupació; s'han signat contractes de gestió amb tots els centres hospitalaris i d'atenció primària i per acabar només vull remarcar també que es té un especial interès en l'atenció a la cronicitat, i tot açò forma part d'un pla estratègic que es desenvolupa des de la conselleria.

Davant tota aquesta llista, que òbviament és prou més llarga i que només he posat a títol d'exemple, què fa el Grup Parlamentari Popular? Doncs, presentar una moció sense cap

coherència, sense cap ànim constructiu i sense cap rigor ni serietat.

Al punt 1 demana que la conselleria presenti, en un termini de dos mesos, un cronograma de les actuacions anunciades. I jo em deman si no en té prou amb tot el que jo li he dit, que no he fet res més que repetir el que la consellera està cansada de repetir en aquest parlament, tant al plenari com a les comissions, a part de ser molt genèric i no dependre totes aquelles actuacions a les quals es compromet la conselleria només de la seva mateixa administració, sinó com li he dit abans en l'exemple del búnquer a Menorca de llicències d'obra i d'altres tràmits administratius que no depenen només del Govern balear.

Al punt 2 demanen, així mateix, la quantificació individualitzada de les actuacions anunciades per al 2016, amb indicació de la partida on estan pressupostades. Bé, Sr. Serra, els dos primers punts no fan més que posar de relleu que vostès no fan els deures, i així li he de dir, un diputat té el deure de controlar el Govern i té eines al seu abast per a açò.

Dia 16 de setembre la consellera va comparèixer a la Comissió de Salut per explicar el que farà durant la legislatura, el seu full de ruta. Així mateix ho va explicar a la Comissió d'Hisenda dia 3 de novembre, per al 2016, va explicar què faria per al 2016 quan va explicar el seu pressupost. Vàrem tenir en aquest parlament un debat de pressupostos i precisament a Salut en vàrem tenir dos de debats, perquè van mantenir el de totalitat i globalitat. Ha comparegut expressament la consellera a comissió per explicar l'Estratègia en salut mental infantojuvenil, que recordarem que ens va passar fins i tot un *power point* perquè era complicat d'entendre; ha comparegut per explicar l'obertura dels centres de salut els capvespres; demà compareixerà per explicar l'obertura dels quiròfans a la tarda; contesta les preguntes orals que li fan a plenari i a comissió, així com les escrites que, entre vostè i la Sra. Sugrañes, justifiquen ja el sou de qui els contesta perquè són més de mil i busques les preguntes que li fan. És a dir, cronograma i pressupost i concreció de les polítiques que fan, crec que... és una de les conselleries que més quantificat ho té. A més, els pressupostos tenen una memòria i aquest memòria conté objectius tant de la mateixa conselleria com de l'ib-salut, a la part d'execució del pressupost.

Per tant, com a diputat faci la seva feina, facin el control d'aquesta execució de pressupostos i en qualsevol cas, si quan s'acabi l'any no s'ha executat correctament, demani les corresponents explicacions i responsabilitats.

I és clar, és que li ho he de dir, és que no sé com no els cau la cara de vergonya quan demanen açò quan vostès no només no varen planificar res del que varen fer, sinó que, a més, no duen al seu programa electoral que tancarien els centres de salut els capvespres o farien pagar la targeta sanitària o farien que la sanitat ja no fos un dret universal, ni tampoc no van deixar eines per poder avaluar tot allò que feien. Ara demanen quin estalvi es té amb l'obertura dels centres l'horabaixa, però no tenim elements objectius per poder-ho comparar.

Vostès van estudiar l'estalvi que suposaria retirar 20.000 targetes sanitàries? Amb una manca de transparència evident,

sense memòries de 2010 ni informació pública la qual cosa, però, no és d'estranyar, perquè hem de recordar que tres són els consellers que varen passar per la Conselleria de Salut i Consum, juntament amb quatre directors generals al Servei de Salut, cinc secretaris generals de l'ib-salut, sis directors gerents de l'Hospital Comarcal d'Inca, quatre gerents a Atenció Primària de Mallorca, etc.

Per tot açò i perquè en breu estarà enllestit el pla estratègic, el Grup Parlamentari Socialista votarà en contra dels dos primers punts si s'accepta, és clar, la votació separada dels punts de la moció.

A més, Sr. Serra, els tres punts següents demanen nous recursos, la qual cosa es contradiu amb la planificació i el pressupost, supòs que està mal dita aquesta paraula, que demana als dos primers, el tercer i quart punt serien contradictoris amb els punts 1 i 2.

Tercer i quart punt, on es demana dotar la Unitat de Psiquiatria Infantojuvenil a l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera de dos psiquiatres a jornada completa setmanal i d'una itinerant, bé, vostè ja ho ha explicat, de cara als pressupostos de 2017.

Com ja he esmentat abans, la consellera en Comissió de Salut va explicar la situació del servei de salut mental en general i la infantojuvenil en particular i va anunciar que estava treballant en un nou pla de salut mental, el darrer es va fer el 2006 i per tant, és necessari saber quines són les necessitats actuals i a partir d'aquí quins serveis s'han d'implementar perquè siguin necessaris.

Com ja va dir la consellera l'àrea d'Eivissa i Formentera actualment hi ha un psiquiatra a temps complet més un altre durant tres dies a la setmana, que s'intentarà fidelitzar.

No existeixen equips de suport assertiu comunitari, és a dir, equips itinerants d'atenció a la salut mental per a menors de divuit anys, existint diferents possibilitats a l'hora de planificar el servei, és a dir, està bé que instem la conselleria que tenguí aquest servei, però serà la conselleria qui, previ els estudis, decidirà quin és el millor.

Per açò li proposam l'esmena en relació amb els punts 3 i 4, juntament amb els Grups Parlamentari MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, que "el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Salut i Consum del Govern balear que dins l'estudi de les necessitats en salut mental infantojuvenil, que realitza a totes les illes i àrees sanitàries, valori opcions de millora, entre elles la posada en marxa d'una unitat o equip de suport assertiu comunitari de cara a fer una proposta concreta per a aquesta legislatura."

Al punt cinquè, que demana incloure a la cartera de serveis de l'ib-salut l'al·lèrgologia, no tenc temps ja, em remetré al debat que vam tenir a comissió fa molt poquet temps, dia 16 de març, i mantenim l'esmena que llavors vam presentar i que, per tant, la PNL també va ser aprovada en aquest sentit.

Ja per acabar, Sr. President, finalment, el punt sis de la moció demana al Govern que mantingui l'eliminació del

copagament que ve emparat pel Reial Decret Llei 16/2012. Entenc que açò realment és una contradicció important i per tant... i a més, vull recordar una proposició no de llei que es va dur dia 7 d'octubre passat, pel diputat Sr. Thomàs, en relació ja amb aquest tema del Reial Decret 16/2012, també em remet allà perquè ja se m'ha acabat el temps.

Només acabar explicant l'esmena que també presentam en aquest sentit que no és altra que va en el sentit de derogar aquest Reial Decret Llei 16/2012 perquè realment és el paraigües que empara aquests copagaments si realment es volguessin imposar.

No vull acabar sense recordar una frase de la consellera Patricia Gómez...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

... -sí, tot d'una acab-..., il·lustrativa del que feia... de la feina que fa aquest govern en Salut: la salut no és una despesa, sinó una inversió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Busquets, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors i senyores bon dia. Que la nostra sanitat està infradotada i infrafinançada és una veritat que compartim totes les persones que som en aquesta sala. I el nostre grup no es vol conformar amb l'argument que les competències es varen transferir amb un finançament irrisori, la sanitat va ser transferida amb una dotació de 400 milions d'euros, inferior a les necessitats de les Illes Balears. I no volem cercar culpes, les competències es varen transferir amb un Govern socialista, però diversos governs hem gestionat la comunitat i han gestionat l'Estat i no hem aconseguit millorar aquest finançament. Però calen solucions.

Les Illes Balears estam uns 300 euros per davall de la mitjana de l'Estat en despesa en serveis bàsics per habitant. La comunitat autònoma de les Illes Balears pot destinar a sanitat només 1.275 euros per habitant anuals, mentre el País Basc hi dedica més de 1.621 euros. La mitjana espanyola són 1.375 euros, estam 100 euros anuals per persona, per davall de la mitjana espanyola. Per continuar sent solidaris i equiparar-nos a la mitjana en finançament per als serveis bàsics, necessitam 400 milions d'euros anuals més.

El pressupost actual de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de sanitat és de 1.370 milions, insuficient per cobrir les necessitats de la població. Ara, també sabem que

és millor que el de la passada legislatura i ha augmentat un 5% respecte del 2015. I sí, és el millor, tenint en compte la conjuntura en què ens trobam, i això ho sap i ho admet fins i tot la consellera.

Ara bé, amb aquesta situació el que cal és veure quina és la política duta a terme per millorar la sanitat a les nostres illes, i no revertiré l'enumeració que ha fet ja la meua companya Maria Josep Camps; contractació de més de 350 professionals, el pla de reducció de llistes d'espera de 12 dies en cas d'intervenció quirúrgica i 15 en cas de visita a l'especialista. Assistència sanitària universal amb el retorn de la targeta sanitària a més de 2.200 persones. Obertura dels centres de salut els horabaixes amb atenció a unes 3.000 persones. Increment d'especialistes a Eivissa i Formentera. Radioteràpia a l'Hospital de Can Misses, etc.

Amb aquesta moció es veu un interès controlador desorbitat per part del Partit Popular, un control que, per altra banda, pot fer perquè les dades en aquest moment són públiques. Ara, tampoc no es poden comparar amb el quadrienni anterior, perquè la gestió del Govern del PP de 2011 a 2015 estava marcada per l'ocultisme i la falta absoluta d'avaluació dels serveis. I aquest interès pot semblar en algun moment un cas d'ingerència. És funció del Parlament exigir el cronograma de la seva actuació i a més, exigir-lo en dos mesos? És funció del Parlament marcar quants especialistes són necessaris a una àrea de salut i quants de dies per setmana han de treballar? I per altra banda, aquesta moció tampoc no incorpora res de nou al debat que ja hem mantingut a la Comissió de Salut, de fet, hi ha algun punt repetitiu de proposicions no de llei presentades en comissió pel Grup Popular.

Per això, presentam, juntament amb el Grup Socialista i el Grup MÉS per Menorca, unes esmenes que demanen la millora en determinats serveis, però deixen en mans del Govern la gestió acurada d'aquests serveis.

I vull acabar com he començat, no renunciem a continuar exigint un millor finançament, només amb 200 milions d'euros, només, amb 200 d'aquests 400 que, en teoria ens pertocaria, amb la meitat, amb 200 milions d'euros anuals més destinats a sanitat, ens permetrien equiparar a la mitjana estatal, acabariem amb les llistes d'espera, recuperariem els 1.400 professionals acomiadats durant el Govern Bauzá, tendriem una cartera de serveis que donés resposta a les necessitats de benestar de la ciutadania, completariem el mapa de centres de salut i unitats bàsiques, obriríem 1.200 nous llits hospitalaris i recuperariem el dret a l'assistència sanitària dels col·lectius exclosos. I moltes més coses.

No hi renunciem, amb un bon finançament mocions com aquestes no serien necessàries, ni tan sols les esmenes presentades. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la Sra. Patricia Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President i bon dia a tothom. La moció que avui ens du el Partit Popular és per parlar de les actuacions de la Conselleria de Salut, val a dir que qualcun d'aquests punts d'aquesta moció ja l'hem debatut i votat prèviament a la Comissió de Salut. El posicionament de MÉS per Menorca respecte del que es demana en aquesta moció, tal i com està presentada, és votar en contra. Tant de bo acceptin les esmenes que els hem presentat conjuntament.

Pel que fa al punt 1, s'ha de dir que els projectes que ha presentat la conselleria estan inclosos als acords pel canvi i alguns ja han vist la llum, com és el retorn de la targeta sanitària. Compartim que la planificació és la millor manera de portar a terme els projectes, però no és al poder legislatiu a qui li pertoca planificar les accions del Govern. A més, cal afegir que actualment la Conselleria de Salut està enllestit un Pla estratègic, cosa que la passada legislatura no es va fer. De fet, moltes de les actuacions que es varen dur a terme durant el Govern del PP, com tancar centres de salut, posar copagaments, pujar impostos, retirar targetes sanitàries i drets, no apareixen en el seu programa electoral. Podem parlar de manca de planificació?

El punt 2 ja entra en aspectes estrictament econòmics. Quines són les partides pressupostàries per a les accions que es volen fer? Com no pot ser d'una altra manera, en els pressuposts que vam aprovar el passat mes de desembre hi ha les diferents partides especificades. De tota manera en reiterades ocasions a la Comissió de Salut hem dit i repetit que a hores d'ara, encara no sabem quin va ser l'estalvi que es va produir amb la política sanitària de l'anterior Govern, tot i que sí hi ha un balanç molt clar: retallades, privatitzacions i deteriorament del sistema de salut.

Pel que fa als punts 3 i 4, hem presentat la següent esmena de substitució: "el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Salut i Consum del Govern balear, que dins l'estudi de les necessitats en salut mental infantojuvenil que es realitza a totes les illes i àrees sanitàries, valori opcions de millora, entre elles la posada en marxa d'una unitat o equip de suport assertiu comunitari, de cara a fer una proposta concreta per a aquesta legislatura." Perquè, com ja hem dit abans, creiem que la planificació és una eina fonamental en qualsevol projecte que es vulgui fer. Aquest Govern s'ha compromès a donar un impuls a les polítiques de salut mental i per això es treballa en un Pla estratègic i en un nou Pla de salut mental, ja que el darrer que es va fer data de l'any 2006 i ha quedat obsolet.

En el punt 5, en el qual es demana que s'inclougui l'al·lèrgologia dins la cartera de serveis de l'ib-salut, també hem preparat una esmena de substitució que és igual a la que ja vam presentar a la Comissió de Salut, ja que aquesta qüestió ja l'hem debatuda prèviament a través d'una proposició no de llei i tornam dir el mateix: que s'estudii la necessitat d'incloure aquesta especialitat. Val a dir que durant els darrers anys no s'hi va treballar a la cartera de serveis i que és del tot necessari. El Govern està actualment definint aquesta cartera bàsica i si és necessari, s'hi podrà incloure.

Ja acab. En el darrer punt "s'insta el Govern de les Illes Balears que, en qualsevol cas, es mantingui l'eliminació del copagament i les exempcions d'aportació de determinats col·lectius que s'estipulen a l'esmentat Reial Decret 16/2012." Em permetran que em sorprengui aquest punt, aquest reial decret va introduir el copagament farmacèutic per als pensionistes i va posar fi a la universalitat de l'assistència, en vincular el dret a l'assistència sanitària amb l'assegurament, i per això excloure'n de la sanitat pública a immigrants sense papers, joves, o aturats de llarga durada. La retirada de la targeta sanitària a aquestes col·lectius impedeix l'accés a l'assistència en centres de salut i hospitals i a medicaments subvencionats per la sanitat pública.

Ha tingut una repercussió molt negativa per al col·lectiu d'immigrants no regularitzats, que van veure empitjorada la seva salut. A part de les consideracions humanitàries i de la vulneració de drets humans, no s'ha aconseguit un estalvi significatiu. Les modificacions a la cartera de serveis han tingut un impacte econòmic irrellevant, els copagaments i retirades del finançament públic de medicaments, han traslladat despesa sanitària pública a despesa privada, és a dir, a les butxaques dels pacients, generant desigualtats i creant entre els pensionistes grups significatius que no retiren els medicaments prescrits amb els resultats que tindrà sobre la seva salut. Dades de la Federació de asociaciones en defensa de la sanidad pública xifren en un 14,76.

En resum, el Reial Decret 16/2012 ha produït un gran dany a la salut de moltes persones i produeix discriminació i desigualtat en l'accés a les prestacions sanitàries. És per això que hem presentat una esmena de substitució en aquest punt, i tornam instar el Govern d'Espanya a la seva derogació.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. No paro de sorprendre'm de les iniciatives que contínuament presenta el Partit Popular, iniciatives que marquen unes polítiques clarament socials i que van en contraposició de les polítiques que fins ara estaven desenvolupant i a les quals estàvem acostumats. De fet hi ha algunes d'aquestes iniciatives que tracten de desfer o rectificar allò que havien retallat. Serà cert que el Partit Popular ha passat a ser de centre reformista quant a la dreta radical de la qual provenen? Estan vostès en ple procés de transformació? Pot ser que qui es presenti a liderar el PP no sigui Company sinó la Sra. Sandra Fernández amb el seu centre reformista, però...

(Remor de veus)

...com ja veurem..., com ja vàrem dir en aquest parlament no venim a votar ni les mocions del PP ni les PNL del PSOE, votarem el que per coherència i sentit comú vol la gent.

La gent vol universalitat de la sanitat, dret que ni Rajoy ni els seus exministres del miracle econòmic no tenen dret a usurpar, perquè no són conquestes d'un govern ni d'un president, són conquestes socials, històriques, que la gent ha lluitat al carrer. La gent vol la fi dels copagaments. Crec que una societat es defineix com tracta els diferents sectors, com es tracten els diferents sectors; no pot ser que a una societat democràtica del segle XXI el dret a la salut de les persones majors, de les persones pensionistes, amb recursos limitats, es vegi atacat per haver de pagar els seus medicaments. La gent vol una cartera de serveis sanitària.

Hem de posar ordre, la conselleria més costosa d'aquest govern està actuant arbitràriament. No basta amb les explicacions recurrents de la consellera Patricia Gómez dient que s'està treballant per canviar això o per canviar allò. La gent vol fets, no només voluntat; més recursos, la gent vol més recursos per a salut mental, per exemple, que són els grans oblidats d'aquesta societat; però sobretot el que vol la gent és una bona gestió de la salut pública, una gestió raonable i raonada, que no depengui del "fins ara sempre s'ha fet així", com passa amb les peonades o altres abusos que es cometien a la sanitat pública diàriament. No anam en contra del Govern ni a favor del PP. Votarem el més raonable i el més just. Nosaltres pensam que aquesta cambra ha de ser la que insti el Govern democràticament a emprendre actuacions que fins ara no s'havien fet bé.

En relació amb els punts presentats pel PP he de dir que acceptarem el punt número 1. Pensem que la conselleria presenti un cronograma del que durà endavant ens aporta informació sobre el que s'està executant; és cert, tal i com va dir el Sr. Vicent Serra a la seva interpell·lació, que s'estan aprovant iniciatives a la comissió i no sabem si s'estan posant en marxa, quan i com, així que per aquest motiu donarem suport a aquest punt.

També donarem suport al punt 2, ja que pensem que conèixer la quantificació individualitzada de les actuacions amb indicació de la partida serà una manera de saber on s'ha presupostat, per exemple, la facultat de medicina, així com les diferents partides. És un acte de transparència, i això crec que no és dolent. Les excuses i els secrets són de vella política, no podem no donar suport a deixar clares les coses; volem els comptes clars i un bon govern.

No donarem suport als punts 3 i 4; donarem suport a l'esmena plantejada pel PSOE, sabent que ja s'està fent feina per millorar la situació de la salut mental a la comunitat. Tampoc no donarem suport al punt 5; no podem donar suport a aquest punt ja que el nostre posicionament davant de la necessitat del servei d'un al·lèrgic ja va quedar a la Comissió de Salut en què el Partit Popular va reclamar-lo. Tot i que avui en dia els nostres hospitals no compten amb especialistes pensem que ja s'està contemplant. Des de Podem seguim en la línia de prioritzar les actuacions sobre la base de la recuperació dels serveis perduts i les necessitats existents, per més tard abordar l'ampliació dels serveis que si no tenen ara mateix una

gran demanda estaria bé considerar-los. Per tot això pensam que les prioritats s'han d'establir segons les necessitats; creiem que fins ara aquest servei s'ha donat correctament així que hi votarem en contra.

I, bé, respecte del punt 6 aquí tenim un fantàstic cas d'"i tu més" i de no voler assumir les responsabilitats que a cada competència governamental pertoca. Mentre el PSOE insta el Govern d'Espanya a la derogació del Reial Decret Llei 16/2012, el PP insta el govern autonòmic a fer el que hauria d'haver fet el PP, i enmig de tot, com sempre, la gent, que no vol sentir si això és més d'un o d'un altre; el que toca, senyories, és acabar amb les retallades dels drets. Tant a Balears com al Govern estatal, al Consolat de Mar com a la Moncloa, el que vol la gent, el que volem, és la universalitat de la sanitat i la fi dels copagaments sanitaris, no volem sentir més si la culpa és vostra o vostra. Recordaré que aquest reial decret va ser el que va crear la "mareja blanca", va ser el que va moure la gent a sortir als carrers, no tan sols la ciutadania sinó col·lectius sanitaris i metges, i és per això que reclamem l'eliminació de tots els copagaments. Per això demanam aquí una esmena *in voce* en què instam el Govern que s'assigni una partida pressupostària per poder facilitar la medicació precisa per a aquells ciutadans que ho necessitin, i per a l'eliminació del copagament, si pot ser també facilitant-lo des dels centres mèdics.

En aquesta situació ens recordam del perquè no vàrem entrar a formar part d'aquest govern. És veritat, estem satisfets amb els acords de governabilitat que vàrem signar i moltes de les iniciatives que presenta el Govern, però no ens agrada el que està passant en aquesta conselleria. Podem es va constituir i va obtenir els resultats que va obtenir com a alternativa a una situació de bipartidisme que no conduïa enlloc, més bé a la ruïna del país, en aquest cas de la nostra comunitat. No volíem continuar amb les mateixes polítiques que estàvem patint fins ara, la poca confiança que ens brinden les actuacions del Partit Socialista en aquesta conselleria, actuacions que delaten una forma de gestió absolutament clientelista, deixant una institució com la de l'Ib-salut en mans de persones incapaces, poc formades, amb un objectiu que no és ni de lluny la bona gestió de la nostra sanitat, començant per la privatització dels serveis i els plecs de condicions que vostès mateixos van signar i ara simulen intentar solucionar. La seva facultat de medicina, que ens volen fer empassar, que ja costa el doble del que ens van dir; què costa?, 3 milions 600?, 14 700 milions? Què costaria acabar amb la pobresa farmacològica a la nostra comunitat? Les necessitats en matèria de salut no són obrir ara aquesta facultat, són aquestes altres: la creació de nous llits socio-sanitaris per solucionar el problema dels malalts de llarga estada; la disminució de les llistes d'espera de la sanitat balear amb la contractació de més personal sanitari, particularment de personal sanitari que s'hagi vist obligat a emigrar a l'estranger; l'eliminació de la pobresa farmacològica, entre d'altres.

No volem ni de lluny tornar a la sanitat d'abans dels copagaments, de l'*apartheid* sanitari, de les retallades. El que la gent vol és recuperar una sanitat pública, universal i de qualitat de la qual tots estàvem orgullosos.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Ahir llegíem en el *Diario de Mallorca*: “*El gasto sanitario per cápita de este año por debajo de la media estatal*”. Balears hi destina 1.247 euros per habitant, quan la mitjana és de 1.303, un 4,3% més, i això que hi destinam més doblers que mai, els pressuposts més elevats de la història.

Volen que tornem parlar de finançament? Que Balears sigui sempre a la cua, no només sanitària, és mèrit de tots. Per això, que ara vengui aquí el Partit Popular a exigir doblers, transparència, que s'acompleixin les promeses, quan ha estat el partit de les retallades, estigueren a punt de tancar dos hospitals, el partit incapaç de plantar-se davant els seus companys de Madrid a demanar que ens deixin alenar, és estrany, ho deixarem així, és estrany.

Evidentment tenen dret a exigir el que vostès no varen fer, però no vull deixar de dir que em sorprèn.

Aquesta proposició no de llei proposada pels que governaren amb *rodillo* exigeix més transparència al govern de la transparència, cosa que tampoc no està malament, vist que també els costa complir-ho.

Jo no som com la Sra. Maicas, que no està d'acord amb la Conselleria de Salut i la seva gestió, no vull ser dura amb la consellera de Salut perquè la seva situació és complicada: amplia l'horari d'atenció als pacients, cosa plausible, però no amplia el personal, és a dir es contracten 350 persones més, però resulta que comptabilitzats en tres anys el Partit Popular de Balears... se suprimiren més de 1.400 llocs de feina d'entre els professionals sanitaris. Reconeixi'm, nosaltres ho fem, que recompondre aquesta tsunami sanitari no és una tasca fàcil.

Proposen un cronograma de les actuacions anunciades en el cas del 2016, que es quantifiqui i s'assenyali la partida d'on es treu. Ens sembla bé, si són les actuacions previstes per al 2016 no es demana res que no hagi d'estar fet en una bona gestió. Quant a les mancances en especialistes no és cosa nova, la sanitat pública balear no té cap al·lèrgic quan és una de les malalties que més afecten la població en èpoques com aquesta. Ho hem parlat en Comissió de Salut, i ja des de l'any 2005 el Parlament aprovà instar el Govern perquè es donàs cobertura suficient en aquest tema.

Vull insistir que la manca d'especialistes també és un mèrit compartit. També entenc la seva postura, tenim uns pressuposts deficitaris de naixement, aquest govern elimina les retallades, però hi ha el factor Montoro que és inflexible i que de moment és l'únic ministre d'Hisenda conegut i el factor Montoro encara exigeix més. I mentrestant veiem que la sanitat, que, en certa manera, és la guia de l'estat del benestar, cada vegada empitjora, i que, tot i l'esforç d'aquest govern, les llistes

d'espera no es redueixen. També veiem que aquest hivern les urgències de tots els hospitals continuen estant saturades i la solució no és fàcil, ho hem manifestat.

Per acabar, vull dir que votarem a favor dels punts d'aquesta moció, excepte al punt 3 en el qual ens abstindrem. Entenem que si al punt 4 es demana un estudi de les necessitats en salut mental infantojuvenil de totes les illes i àrees sanitàries, no hem de dir amb quin personal hem de dotar aquest servei a Eivissa i Formentera, com fem al punt 3, sinó esperar que es faci aquest estudi.

Per acabar vull dir que tots podem venir aquí o en comissió a demanar cada vegada que la nostra sanitat sigui millor perquè efectivament el nostre sistema és del tot millorable, però tanmateix no hi ha doblers per fer-ho, no tenim un finançament adequat, així que ens hem de plantejar abans de seguir parlant de les nostres mancances on s'haurien de trobar totes les forces polítiques d'aquest parlament per poder seguir avançant cap a un sistema més just i eficient per a tothom.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido para la Ciudadanía.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia. Fa uns quants plenaris vaig demanar a la presidenta del Govern quan tornariem tenir un pla de salut, em va contestar, no podia ser d'una altra manera ja que acostuma a fer-ho, que el Govern hi estava fent feina des del minut u i que aquest estiu el tendriem, veurem si efectivament és ver.

En tot cas, un pla com aquest és ben necessari perquè la impressió que un treu de les actuacions de la conselleria fins al dia d'avui és més aviat d'una certa falta de rumb, com si no hi hagués cap brúixola o, el que és pitjor, creant d'aquesta manera als ciutadans unes expectatives que difícilment es poden acomplir.

D'aquí que a l'espera d'aquest anunciat pla estratègic, veiem de bon ull aquest cronograma que reclama el punt 1 de la moció, així com la quantificació del punt 2. La conselleria no s'atura de prometre això i allò, però no precisa, no concreta i aquesta inconcreció té dos vessants: per una part el quan, per l'altra el quant, amb t final.

Qualsevol programa d'actuació ha d'incloure el temps requerit perquè aquest programa es pugui dur a terme i el cost que acabarà tenint, són dues condicions essencials perquè puguem parlar de programa. Una actuació faltada de calendari i desvinculada d'una partida del pressupost té tots els números per acabar essent un fracàs i l'obligació d'una administració és tractar d'evitar els fracassos, o sigui, ser capaç de preveure el curs dels seus actes i informar-ne els ciutadans.

Quant al punt 3 de la moció, o sigui la demanda que afecta Eivissa i Formentera, hi hem d'estar per força d'acord, tant el

dur psiquiatres a jornada completa com la unitat itinerant dotada així com toca responen a una necessitat, no hem d'oblidar a més que l'estratègia nacional de salut mental defensa un enfocament pluridisciplinar en relació amb els trastorns mentals i en especial quan es tracta de menors, infants o adolescents. En aquests casos és altament recomanat que el diagnòstic i el tractament siguin abordats de manera integral, d'acord amb els problemes que aquests nins o al·lots poden tenir en tots els àmbits de la vida.

Respecte del punt 4, també hi estem a favor, de fet constitueix un complement o una generalització del punt anterior. Tot indica que l'atenció a la salut mental infantojuvenil és deficitària, ho és a Espanya, on n'hi ha prou a comparar la ràtio de professionals amb la de la resta d'Europa i si la comparem amb Suècia o Finlàndia de manera concreta és resultat és fins i tot alarmant, per tant, és lògic que també sigui deficitària aquí a les Balears. Sembla idò convenient fer aquest estudi en vista a preveure la partida necessària al pressupost de 2017.

El punt 5 també està marcat per la carència, en aquest cas en el camp de l'al·lèrgologia; ara bé, aquesta carència ja es donava a l'anterior legislatura, quan governava el Partit Popular, que tampoc no va fer res per posar-hi remei. Si aquestes patologies no han tingut més efectes en la població és perquè els metges d'atenció primària i altres especialistes les han resolt generalment de forma satisfactòria, si sapiguéssim quants pacients amb al·lèrgies s'han hagut de desplaçar a la península per ser atesos, per ventura d'aquesta manera avaluaríem molt millor fins a quin punt aquesta especialitat ha de ser inclosa o no a la cartera de serveis de l'ib-salut.

I el darrer punt, el relatiu al copagament i a les exempcions d'aportacions de determinats col·lectius, no representa en el fons cap variació respecte de la situació actual, si de cas un toc d'atenció per si el Govern decidís derogar de mala manera el decret, però no sembla que el problema hagi de ser aquest, el problema vendrà segurament de la impossibilitat, com a mínim pel que fa al Govern d'aquí, d'assumir pressupostàriament l'eliminació d'aquest ingrés al qual s'haurà d'afegir l'increment de despesa derivat de la restitució de la targeta sanitària als immigrants il·legals.

Finalment, com deia Josep Pla: "I tot això, qui ho paga?" Perquè, per molt que, com ha dit algun portaveu que m'ha precedit, per a aquest govern la salut sigui una qüestió d'inversió també és, ho sent molt, una qüestió de pagament, finalment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, vull agrair el to de la majoria dels intervinents perquè ens han dit el que han volgut, però amb tot el respecte del món. Excepcionalment,

com és habitual, la portaveu del PSOE que ha dit una sèrie de paraules altisonants ocultant un discurs absolutament repetitiu perquè vergonya, Sra. Camps, és sorprendre's que aquí venguem a parlar, el Parlament és per parlar, i aquí podem dir el que nosaltres considerem amb tot el respecte, que vostè no ha tingut.

Però per altra part, rigor i serietat no és repetir un document una i una altra vegada, es tracta de donar arguments diferents davant fronts que se li presenten nous, i no m'ha rebut cap. He presentant i intent presentar sempre que faig alguna intervenció els arguments que em donen suport, però vostè no ha sortit a rebatre'n cap. Per tant, de rigor i serietat crec que encara estic per sobre del que vostè ha presentat aquí.

(Remor de veus)

Per altra part, sí que acceptam la votació separada, i vull veure i vull agrair el suport de Podem quant als punts 1 i 2. Em sorprèn el no suport al punt número 3, que és el que va votar i va dur la iniciativa Podem en el Ple del consell insular.

Voldríem saber l'esmena aquesta *in voce* del punt número 6, voldríem saber, idò, concretar-la per prendre posició, o bé que la presentàs en forma de PNL a comissió o aquí mateix.

Per part d'El Pi agrair el suport als punts que ha anunciat: 1, 2, 4, 5 i 6, amb una abstenció del punt número 3.

I a Ciutadans agrair el suport al punt 1, 2, 3, 4, 5 no, i 6 idò crec que ha dit... no ho sé, no sé exactament quina és la seva postura.

Sigui com sigui, respecte de dir que estam (...) de l'any, per tant, encara queden per arribar una sèrie de despeses no prevists, la conselleria va anunciar unes actuacions per al 2016 i volíem saber simplement com estava això. Per tant, l'únic que demanàvem era transparència, a veure fins on arribava aquesta transparència i veiem fins on arribarà amb les votacions.

Quant al punt número 2 és el mateix argument. Punt número 3, 4, és el que proposa l'esmena del PSOE, nosaltres no podem acceptar aquesta esmena que plantegen aquí, entre d'altres coses perquè no és la proposta del consell insular, nosaltres volem que es voti la proposta que es va presentar en el consell insular. I per altra part, acceptar el punt número 4, idò, seria anar en contra precisament del plantejament que s'ha fet en el consell insular. Per tant, quant a això, quant a l'esmena no acceptam l'esmena del PSOE.

Quant a l'esmena del PSOE referent al punt número 5, idò bé, pensam que aquesta equitat és una cosa que hem de trobar-la entre tots, arribarà un moment en el qual hi arribarem, però consideram que no hem d'acceptar aquesta esmena per mor que és un argument, el mateix argument de fa uns anys, senyors diputats, és que ja podríem canviar un poc fins i tot d'estructura de contestació perquè realment estam repetint el que fa onze anys. Per tant, tampoc no acceptam l'esmena.

Quant a l'esmena referent al punt número 6, idò bé, es proposa no derogar el que es va eliminar amb el Reial Decret 16/2012, de totes maneres sé que aquest és un tema prou

complex per poder-lo debatre en aquest moment, ja tendrem ocasió de debatre'l amb més intensitat.

Només vull acabar dient que som dins el primer any, que, per tant, no es pot fer una valoració global sinó de menys d'un any, que encara queden tres anys per complir aquells objectius que es varen marcar més a llarg termini, i els asseguro que voldria que aquests objectius, aquests grans problemes, aquesta llista d'espera, aquesta saturació d'urgències se solucionàs o es minvàs d'una forma clara. Jo realment desig que en una pròxima valoració de les actuacions puguem dir que la situació ha millorat francament, però realment el que hem de dir ara és que s'ha de seguir treballant per millorar.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Maicas, podria dir exactament l'esmena *in voce* i passar-la per escrit als serveis jurídics, per favor? Digui-la ara.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

En veu alta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula. Sí.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Instem el Govern balear que assigni una partida pressupostària per poder facilitar la medicació precisa per a aquells ciutadans que ho necessitin i establir que la gestió del pagament o l'accés als fàrmacs es realitzi des dels mateixos centres sanitaris, que és on es detecten aquests problemes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, accepta l'esmena?

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que és una esmena que és molt profunda, crec que és una esmena intensa, crec que seria qüestió que això ho poguéssim tractar i abordar en la forma parlamentària que vostè consideri, però m'agradaria estudiar-la i treballar-la un poc més. Per tant, sentint-ho molt no acceptaríem aquesta esmena.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la votació. Farem votació separada. Votació del punt 1. Votam.

Vots a favor, 32; vots en contra, 24.

Votació del punt 2. Votam.

Vots a favor, 32; vots en contra, 24.

Votació del punt...

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Perdonau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Maicas, no pot interrompre la votació.

Votació del punt 3. Votam.

Vots a favor, 27; vots en contra, 25; abstencions, 3.

Votació del punt 4. Votam.

Vots a favor, 32; vots en contra, 24.

Votació del punt 5. Votam.

Vots a favor, 21; vots en contra, 32; abstencions: 1.

Votació del punt 6. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 34.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat.

Passam al punt quart de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció de la maternitat.

Té la paraula un membre del Govern per presentar la llei.

No hi ha cap membre del Govern que vulgui fer una presentació de la llei per ...

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Ja es va presentar per part del Govern la defensa de per què es volia derogar. Només si en el debat es necessari demanar la paraula ho farem, però ja varem fer la presentació del motiu de la derogació a la presa de consideració.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Como bien ha dicho la consellera, este es un debate que ya tuvimos hace unas semanas en este parlament, así que intentaré ser breve. Creo que en el anterior debate ya se pudieron abordar, aparte de las cuestiones políticas, una serie de cuestiones técnicas, y hoy me centraré exclusivamente en las cuestiones políticas e ideológicas, porque creemos que esta iniciativa del Govern es una iniciativa que se basa únicamente en criterios ideológicos y políticos.

Creemos que es una muestra de la obsesión que tiene este pacto de izquierdas por derogar todo lo que hizo el Partido Popular en la anterior legislatura, que se ve que es lo que les une, porque cada vez nos damos más cuenta que poca cosa más les une a todos ustedes. Hubiésemos entendido, porque sabemos que ustedes, sobre todo los partidos que estaban en la oposición en la anterior legislatura, no compartían esta ley de maternidad, hubiésemos entendido que presentasen una alternativa a esta ley y que la derogasen o que la modificasen; hubiésemos entendido que, ya que se está tramitando la ley de igualdad, dentro de esta misma ley de igualdad pudiesen dar alternativa a la Ley de maternidad; hubiésemos entendido también, incluso, que si la consideraban una ley tan mala y tan perjudicial para la ciudadanía de Baleares, la derogasen en el minuto uno, como han hecho con otras iniciativas del Partido Popular, pero, sin embargo, esto no ha sido así, ni en un sentido ni en otro, ni han presentado alternativa ni se ha derogado desde el primer momento. Esperaron a presentar esta derogación el Día de la Mujer, precisamente para tener una foto.

Por lo cual nos vuelve a demostrar que es una derogación en contra de lo que hizo el Partido Popular, en contra de esa necesidad que ustedes tienen de demostrar lo mal que lo hace el Partido Popular, de esa necesidad, casi enfermiza diría, de dividir, de acabar con cualquier iniciativa que se llevase a cabo en la pasada legislatura, que, como vuelvo a decir, puede ser mejorable, pero evidentemente ustedes simplemente quieren borrarlo del mapa.

Además, ustedes pretenden en esta ley quitar un derecho que sí que se había dado y es a que todas las mujeres tuviesen la libertad para poder ser madre en igualdad de condiciones, es decir, dar las mismas oportunidades a todas las mujeres independientemente de su situación económica, por ejemplo, o de su vulnerabilidad social. Esta ley pretendía que las mujeres pudiesen elegir ser madre y tener los apoyos necesarios, que evidentemente había que desarrollar mediante un plan, para que pudiesen ser madres en igualdad de oportunidades. Y ustedes quitan este derecho a las mujeres de Baleares.

Además, ustedes siempre se quieren erigir en portavoces de todas las mujeres que no lo necesitan, creo que las mujeres, todas las personas pueden hablar por ellas mismas, y ustedes siempre se quieren erigir en portavoces de todas las mujeres y después, encima, nos dicen que somos nosotros quienes queremos adoctrinarlas. Nosotros no hablamos en nombre de todas las mujeres, porque pueden hacerlo ellas solas.

También decirles que ustedes tienen, aparte de esa necesidad enfermiza de acabar con todo lo que hace el Partido

Popular, creo que muchas veces tienen un problema en cuanto a la forma de mirar y de interpretar las cosas que realiza nuestro partido. Y yo creo que a veces los problemas están más en los ojos de quién mira o, en este caso, de quién lee las leyes o incluso en la consciencia de quién las interpreta. Ustedes, por ejemplo, que son los grandes defensores de la democracia, democracia radical además, la llaman, algo que me parece incomprensible porque, desde luego, cuando algo es radical creo que es mala señal, y desde luego de democrática la radicalidad tiene bien poco, pero ustedes que siempre se erigen en defensores de la democracia, lo que hacen ahora, por ejemplo, es aplicar el rodillo que ustedes tanto critican, no han intentado ni han hecho ningún sólo esfuerzo por intentar consensuar esta ley, por intentar entre todos mejorarla, y simplemente aplican este rodillo.

Pero es que, además, ustedes que abogan por esta democracia, hacen todo lo contrario, ustedes se creen con una superioridad moral, esa superioridad moral que se creen los que son de izquierdas, por encima de todos los demás, y señores, yo les diría que esto es muy peligroso, porque esta superioridad moral que se creen es más propia muchas veces de los regímenes totalitarios que de la democracia que ustedes propugnan.

Muchas gracias. Votaremos en contra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies de nou, Sra. Presidenta, de nou bon dia a tothom. Bé, el dia 8 de març es va presentar en aquesta cambra un projecte de llei, un projecte de llei relatiu a la derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, presentada pel Partit Popular, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat, coneguda ara per ara per ser la mal anomenada llei de protecció a la maternitat. Durant la intervenció dels partits del Govern en aquesta sessió van exposar de manera molt clarificadora, contundent i valenta els motius pels quals és necessària aquesta derogació. Derogarem la seva superioritat moral que per a les dones... per dir a les dones el que han de fer, derogarem el sentiment de culpa que ens fan sentir, derogarem la vostra imposició de creences, derogarem el vostre atemptat a les llibertats sexuals.

La gent ho té molt clar, heu imposat per damunt de les nostres llibertats, mai no hagués pensat que una majoria absoluta pogués fer tant de mal i fos tan devastadora com la que ens va tocar viure amb el Partit Popular. Les nostres padrines han viscut la pressió, les nostres mares van lluitar per aconseguir gaudir de les nostres llibertats com a dones, s'ha lluitat molt per aconseguir el dret a triar, el dret a l'avortament, en definitiva, el dret a decidir.

Afortunadament, varen aconseguir avortar la llei de l'avortament de Gallardón que, des del Govern central, es va

voler imposar, no va tirar endavant per la gran pressió social, per la lluita de les dones lliures, moltes del vostre partit.

Però el Partit Popular de Balears no va voler resignar-se i va voler desenvolupar qualche cosa semblant, mitjançant una llei autonòmica com la que avui deroguem, una llei buida de contingut polític, però plena de contingut ideològic; una llei definida entre els partits del Govern com a una llei innecessària, falsa, inútil, confessional i paternalista.

“Protegir el dret de la dona embarassada a ser mare”, així començava la Sra. Fernández la seva ponència i continuava demanant què tenia de restrictiva i de negativa aquesta llei. Bé, tot el que contempla aquesta llei minoritza el dret de la informació a la qual la dona ha de poder accedir per prendre una decisió davant una situació d'embaràs. De fet, el que vostès, membres del PP contempen a la seva llei, va en contra de la llei estatal la qual defensa una informació objectiva, confidencial i completa i no individualitzada, com pretenen. Una llei que dóna suport a la maternitat el qual es dóna amb un telèfon o amb la subvenció d'entitats que donen suport a una ideologia antiavortista i al fonamentalisme religiós, amb l'únic objectiu d'evitar dur a terme el seu dret i tracta la dona com a un ésser incapaç de decidir per ella mateixa.

Una llei que no va a les causes del problema, una llei que hauria d'haver anat acompanyada de polítiques social per facilitar això que diuen protecció a la maternitat i que, amb la reforma laboral, s'han vist retallats els drets de les dones embarassades, on es protegia les famílies que havien tingut un infant. Tampoc no s'ha vist acompanyada d'un increment de serveis com l'augment de les escoles públiques o unes mesures de prevenció i educació sexual.

Una llei que sembla dirigida només a les adolescents i s'oblida de l'altre 50% que fa un ús d'aquest dret, les dones treballadores, moltes amb salaris de misèria, a l'atur, precàries i que no poden accedir a la maternitat perquè l'"austericidi" els ha arruïnat els seus plans de futur.

Una llei amb manca de garanties, mesures que es queden molt curtes per donar suport a la maternitat. Una llei que preveu protocols d'actuació diferents al de la Llei 2010, de salut sexual, reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, molt més àmplia i garantista.

Les directrius d'actuació no contempen la llibertat, sinó coacció. No preveu una sola cosa que ja preveu la llei orgànica, no aporta cap mesures ni cap recurs i, com ja he dit, no ha anat acompanyada de polítiques socials. Una llei de protecció a la dona embarassada que mostra una clara inconsistència en matèria de protecció i garanties i ens deixa un text que obre la porta a finançar entitats extremistes, religioses i radicals teocràtiques, afins a la ideologia del Partit Popular, al mateix temps que destrueixen l'estat de benestar, que garanteix la maternitat a les dones que la desitgen.

L'anterior Govern va incomplir la Llei de l'avortament vigent i va dificultar a les dones el seu dret a decidir, per la qual cosa es van veure obligades a pagar per un servei que és i hauria de ser públic.

Considerem que les polítiques d'austeritat han servit d'excusa per reinstaurar un model que reforça els rols tradicionals i que feminitza la pobresa i la precarietat. Aquesta llei amaga protegir les dones joves embarassades i les deriva a associacions properes a organitzacions antiavortistes, fonamentalistes i contràries als drets de la dona. Aquesta llei va en contra de la maternitat i de la protecció dels nins i nines i dóna solucions a les joves embarassades tals com l'adopció i l'acolliment abans de reconèixer la seva llibertat.

És per això que una llei que parteix de pressuposts ideològics, negacionistes de la llibertat de les dones i dels seus drets sexuals i reproductius, i que no afegeix ni un sol recurs social de més per a les dones en situació de dificultat econòmica i social, no pot continuar vigent. Apostem per un marc diferent que garanteixi el compliment de tots els preceptes de la Llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, la Llei Orgànica 2/2010.

Tal i com ja vaig dir la setmana passada, relatiu a la prescripció infermera, aquest és un exemple del tipus de polítiques que hem patit amb la legislatura del PP, tant a nivell estatal com autonòmic, polítiques totalitàries i autoritàries. És per aquest motiu que avui es presenta aquesta iniciativa davant el Ple, per tractar de desfer, una vegada més, allò que ens van imposar sense consens ni sentit.

Perquè mai les netes no hagin de lluitar pels drets pels quals varen lluitar les seves padrines, avui i sempre nosaltres parim, nosaltres decidim.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Capellà, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola, bon dia a tothom. Jo no pensava reproduir el debat que vàrem tenir fa dos mesos, el podem tornar llegir en el *Diari de Sessions* i si no se'n recorden, només a títol de la intervenció, voldria manifestar que nosaltres ja vàrem que la Llei de protecció de la maternitat per a nosaltres és una llei innecessària, falsa, buida, inútil, paternalista, ens sobren els motius i la volem derogar. Entenem que la protecció de la maternitat avui no pot anar desvinculada d'una regulació que garanteixi la igualtat entre homes i dones i també una política pública de suport a les famílies, amb una llei que penalitza conciliació, permisos parentals, organització del temps, horaris laborals, serveis públics per a les famílies, mediació familiar; jo volia plantejar aquest debat en un sentit positiu. No ha estat així com ho ha fet la diputada Fernández.

Sincerament, pens que parlar avui d'un règim autoritari, després de fer-se una foto davant del monument de Sa Feixina, m'indica que vostès tenen un seriós problema.

Però, en qualsevol cas, ho plantejaré breument aquest debat en un sentit positiu, la consellera a la seva intervenció ja va demanar el compromís del Parlament per fer una llei de família, no crec que el Partit Popular s'hi oposi perquè en el Pla estratègic de 2011-2016 ho havien previst i no ho varen fer, i ara la Sra. Fernández em dirà: *dos años estuve de consellera*. Bé, s'ha de fer a qualque moment i per tant jo propòs en aquest parlament, una vegada tothom ja sap quines són les posicions de cada grup parlamentari, començar a fer feina amb una llei de suport a les famílies.

I per la nostra part votarem a favor de la derogació d'aquesta llei. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Ho pot fer des d'aquí.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Seré molt breu i aposta ho faré des de l'escó. Crec que en aquest tema tenim poc a dir, els partits que donen suport a aquest Govern ja ho han dit tot, han pres la seva decisió i han executat.

Només dues coses: primer, no tenim... no tornin parlar de consens i diàleg, abans l'han de practicar una mica més. I segon, podrien haver esperat a aprovar la llei de família abans de derogar una llei que tindrà els seus defectes i que s'havia de millorar, però empara la maternitat.

Crec que han de pensar en el bé comú abans que en el titular. Nosaltres votarem en contra.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, intentaré ser molt breu també, perquè, com s'ha dit, el debat ja el vam tenir i per tant subratllaré les línies bàsiques de la nostra postura.

Ja ho vam dir, per a nosaltres aquesta és una llei decorativa, ornamental, amb unes mesures retòriques, banals, intranscendents, que no donen cap resposta a la problemàtica de les mares joves.

La sento parlar, Sra. Fernández, *de las mismas oportunidades, los apoyos necesarios*. On veu tot això a la llei? Això és fum, Sra. Fernández, fum, aquesta llei és fum.

I li posaré un exemple només, que va sortir poc en el debat, el paper del pare, aquesta llei no preveu ni una sola obligació pel pare de la criatura, ni una sola obligació, perquè el seu concepte de maternitat, que és el que traspua aquesta llei, que es va presentar a moltes comunitats autònomes, és un concepte de maternitat sacrificada, *de la santificació a través del sufrimiento*. Els sona això? Doncs aquest és el concepte. I nosaltres amb aquest concepte no hi estam d'acord, un concepte de maternitat en la més pura tradició de les institucions de beneficència del segle passat.

I nosaltres, i vostè ho ha dit molt bé, ha dit que faria un debat ideològic, jo, la veritat és que com a debat ideològic l'he trobat molt pobre, crec que va ser més ric el que vam tenir a la presa en consideració, però nosaltres ideològicament amb aquest concepte no hi estam d'acord i per això votarem a favor de la derogació.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, jo també seré molt breu. Dia 8 de març vàrem tenir aquí un debat sobre l'actual Llei de protecció de la maternitat, una llei que pràcticament no ha tengut ocasió de ser desenrotllada i aplicada. Llavors, els grups que vàrem presentar esmenes a la totalitat, entre els quals hi havia el nostre, vàrem insistir en una idea essencial, crec jo: no deroguin aquesta llei, en tot cas la modifiquin.

Una llei destinada a informar i prevenir contra embarassos no desitjats, una llei destinada a afavorir les línies d'ajuda a dones embarassades, una llei així ha de ser derogada?

Com és natural, la llei pot contenir, i no seré pas jo qui ho negui, aspectes discutibles o millorables, fins i tot aspectes que s'han d'eliminar, però, per tant, discutim-los, millorem-los i eliminem el que hàgim d'eliminar, però no esbuquem tot l'edifici quan n'hi hauria prou amb unes quantes reformes puntuals perquè fos habitable per tots.

Però vostès, senyores i senyors del Govern, i en particular vostè en aquest cas, Sra. Consellera del ram, s'han estimat més derogar que reformar, s'han estimat més tomar que restaurar; han optat per tirar pel dret en lloc de cercar el millor camí per aconseguir un objectiu que en aquest cas no pot ser altre, entenc, que el de fer costat a la dona embarassada, i tot això perquè vostès realment viuen de la confrontació; si no tenen un rival a qui carregar la culpa de tot estan perduts, funcionen a partir de la negació de l'altre, de les seves idees i de les seves obres. Les reformes no formen part del seu programa, vostès deroguen, liquiden, esbuquen, fan *tabula rasa* del que troben i no és seu, convençuts que el que és seu en aquest cas és el millor.

Com poden comprendre, amb aqueixa manera d'obrar és molt difícil que arribem mai a acords. No fa falta afegir-hi que nosaltres votarem en contra; nosaltres en aquest cas som jo, perquè avui per desgràcia estic sol en el meu grup parlamentari.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Conxa Obrador, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Diu el Sr. Castells que aquesta llei és fum, però jo afegiria que és un fum tòxic, que és un fum verinós, que és perillós per a les persones, per a aquesta societat i per a les dones en particular. I em permetran que faci el debat que no vaig poder fer a la presa en consideració perquè estava de baixa, estava malalta, i ara vull fer aquest debat...

(*Remor de veus*)

...vull fer aquest debat perquè vaig participar a l'anterior legislatura, vaig patir el Partit Popular present aquí presentant aquesta llei, que era una llei que ja vàrem dir infumable i no hi vàrem donar suport.

Mirin, el dia 16 de novembre de 2014 es va debatre, com deia, en sessió parlamentària l'aprovació de la proposició de llei de protecció a la maternitat. Aquell dia les meves primeres paraules varen ser per saludar les entitats pro vida que estaven assegudes en aquestes cadires com a públic; avui hi tornen ser, les torn saludar, i jo em deman per què varen venir, per què vénen les entitats pro vida a escoltar el debat de la maternitat en aquest parlament? Perquè aquestes organitzacions, senyors i senyores diputats, varen ser les vertaderes impulsores d'aquesta llei, no sols d'aquesta comunitat; el mateix text de llei impulsat per la xarxa Red Madre es va presentar i aprovar a set comunitats de l'Estat amb el suport del Partit Popular. Amb quina finalitat Red Madre, una espècie de federació d'entitats pro vida, va proposar la Llei de suport a la maternitat?, amb la finalitat d'aconseguir dels governs autonòmics el reconeixement d'una xarxa privada d'atenció, de suport i d'assessorament a les dones embarassades, que serien derivades de la mateixa administració a diferents entitats per tal de tutelar la seva gestació i evitar una possible interrupció del seu embaràs.

Si ens situam en el moment històric en què el PP va impulsar a nivell d'estat aquesta mateixa iniciativa veurem la força i el poder polític d'aquestes entitats extremistes, un poder materialitzat en la figura del ministra Gallardón, que va impulsar la derogació de la Llei Orgànica de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs. No tornaré aquí a entrar en aquest debat d'una de les lleis més nefastes de l'anterior legislatura, una llei que volia derogar la que hi havia existent amb la promesa d'una sèrie d'ajudes i de suports materials a canvi de la derogació de la llei orgànica, mentre que receptava retalls i austeritats que varen augmentar la dificultat

i el malestar entre les persones, incloses les dones. Aquí no es varen impulsar, ni a nivell d'estat, escoles de 0 a 3 anys, no es va impulsar una vertadera política d'habitatges, es va retirar la reproducció assistida a les dones sense parella masculina i a dones sense parella, totes soles. Aquest era l'ambient polític que es respirava tant a Espanya com en aquesta comunitat, on les entitats pro vida també exercien la seva influència dins la mateixa conselleria de Salut, amb l'impuls, des de la mateixa conselleria de Salut, d'un nou i més restrictiu protocol d'interrupció voluntària de l'embaràs. Aquí tenen..., aquí tenen, senyores i senyors diputats, una nota interna signada pel director gerent de l'Ib-salut del govern Bauzá dirigida als directors mèdics, que començava dient: "*Este nuevo protocolo ha sido consensuado con el Instituto de Política Familiar de Baleares*"; és a dir, les entitats contràries a la interrupció voluntària de l'embaràs elaboren, juntament amb el Govern del Partit Popular, un nou protocol, i no se n'amaguen, ho comuniquen, ho posen dins la comunicació que varen enviar, la nota interna, als metges, un protocol més restrictiu per dificultar l'opció d'una interrupció voluntària, per exemple rescindir el concert amb les clíniques privades, que va suposar que les dones havien d'assumir inicialment el cost de la interrupció i després presentar factura, factura amb el nom i amb el DNI, per poder cobrar de l'Ib-salut aquella interrupció.

Amb 11 articles, en tres fulls, el Partit Popular va materialitzar una llei de suport a la maternitat que s'hagués pogut concretar en un sol article, el darrer, l'article 11, que diu: "Es fomentarà la col·laboració amb entitats privades sense ànim de lucre que contribueixin al compliment dels objectius prevists d'aquesta llei". Aquesta va ser la vertadera i única finalitat de la Llei de suport a la maternitat, la creació d'una legislació paral·lela a la Llei Orgànica 2/2010, que els permetés accedir a les dones embarassades i influir en la seva gestació, una realitat que explica la vacuïtat i brevetat de l'articulat de la llei autonòmica, una llei innecessària, per això la derogam, innecessària, perquè no suposa ni una sola millora institucional per a la dones embarassades. Per exemple l'article 3 diu: "La llei potenciarà la informació detallada sobre els recursos de protecció social existents"; aquest dret ja existeix, com s'ha dit aquí. Les dones embarassades, quan han de comunicar i quan han d'informar-se sobre la seva situació i les opcions que tenen no van a l'Institut Balear de la Dona, van al centre de salut, i al centre de salut els donen un sobre amb aquest llibre, que es diu *Polítiques actives de suport a la dona embarassada i la maternitat. Drets, ajuts, beneficis, prestacions per a l'embaràs, el part, el postpart, el naixement i la cura en l'atenció de fills*; no hi ha buit informatiu, aquí tenen informació. No són suficients, aquests drets i aquestes mesures i aquestes prestacions, s'han d'augmentar, però informació, en tenen. Per tant l'article 3 no té cap sentit perquè no hi ha un buit informatiu. Les dones accedeixen als centres sanitaris, confien en els professionals i prenen les seves decisions.

L'article 4 diu que s'impulsaran mesures per evitar embarassos no desitjats amb una atenció especial a adolescents. Per favor!, és que ja tenim un recurs existent, tenim la Consulta jove, una col·laboració entre la Conselleria de Sanitat i la Conselleria d'Educació per dur informació als centres de salut, 44 centre de salut reben aquesta assessoria de professionals mèdics per als seus alumnes, i 2.482 joves han consultat aquest sistema; per tant tampoc no hi ha un buit informatiu quant a una

prevenció d'embarassos no desitjats. L'article 6, referit a adolescents i embarassades, diu que es donarà assistència singular al centre escolar per adequar el seu pla d'estudis a l'embaràs i a la maternitat; els centres educatius estan adaptant el seu currículums davant cada cas individual i no necessiten cap llei per fer-ho, perquè estan fent des de sempre aquestes adaptacions curriculars.

Per a aquells que encara dubten sobre la derogació d'aquesta llei s'ha de dir que en el temps que ha estat en vigor no ha traslladat cap punt del seu articulat a un desenvolupament reglamentari, perquè tot l'articulat que conté aquesta llei ja estava desenvolupat, ja contenia, ja hi havia legislació que donava suport. Per exemple, dir a un article que les dades seran confidencials és com dir, no sabem que hi ha una llei orgànica superior de protecció de dades. S'ha de complir, no s'ha de posar com un article a una llei autonòmica.

Per tant, tot aquest articulat ha servit per camuflar precisament l'únic objectiu que pretenia aquesta llei i era establir, fer un pont, entre la sanitat i els professionals sanitaris, els quals confien les dones embarassades cap una xarxa privada perquè les assessoressin i els duguessin a tutelar el seu embaràs, per si de cas es plantejaven una interrupció voluntària de l'embaràs, dient que hi havia mesures, que hi havia prestacions, quan aquí sí que hi havia un buit perquè no hi va haver res. El Partit Popular es va carregar l'estat del benestar amb polítiques..., llevant prestacions, drets i amb retalls que el que feien era precisament impedir el desenvolupament de les famílies.

No entraré a..., perquè crec que no és necessari, ja s'ha dit que aquest Govern impulsa mesures concretes, reals, de suport a les famílies més vulnerables, en política d'habitatges, en renda social garantida, impulsa l'ocupació d'una manera activa, en donar més suport a l'atenció de la dependència. Nosaltres tenim una concepció progressista de la família i de la maternitat i això significa tenir una visió àmplia de les polítiques d'igualtat d'oportunitats i ens obliga a equiparar i donar suport socialment a les responsabilitats familiars de les treballadores i dels treballadors i a convertir el treball remunerat i la cura de fills i filles, en drets i pràctiques de valor equivalent. Aquesta és la nostra posició en relació a les polítiques de família i a les polítiques de suport a la maternitat, d'una manera més transversal i superant els estereotips que situen les dones a funcions merament reproductives. Ja sabem que el Partit Popular sempre ha dit que està a favor de la igualtat, mentre aquesta igualtat no afecti el model patriarcal que defensa el Partit Popular i que situa les dones en una posició d'inferioritat respecte dels homes.

Per tant, és necessari tenir una llei de suport a la maternitat, que no sols no és necessària, sinó que incideix negativament el dret a decidir una maternitat lliure i responsable? És necessària aquesta llei a la comunitat de les Illes Balears? Nosaltres pensam que no, que no és necessària i per tant votarem a favor de la seva derogació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Quins grups volen fer ús del torn de rèplica? No hi ha cap grup que vulgui fer rèplica. Idò passarem a votació. Abans avisarem i esperarem uns minuts perquè la gent es pugui reincorporar.

Procedim a la votació. El primer punt de la votació, la denominació del projecte de llei. Ho votarem tot junt, la denominació del projecte de llei, l'article únic, la disposició final única i l'exposició de motius. Votam.

Vots a favor, 34; vots en contra, 24.

Es faculten els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció de la maternitat.

(Alguns aplaudiments)

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3206/16, complementada amb els escrits RGE núm. 3225/16 i 3265/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Socialista, de modificació de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3206/16, complementada amb els escrits RGE núm. 3225/16 i 3265/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Socialista, de modificació de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

La secretària Primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE núm. 4924/16.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei per modificar la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per tot això, vists els antecedents, el Consell de Govern, a proposta del conseller de Presidència adopta l'acord següent:

Primer, manifestar, atès el que disposa l'apartat 3 de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la proposició de llei per modificar la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen

a l'entorn humà de la comunitat autònoma de les Illes Balears RGE núm. 3206/2016.

Segon, manifestar igualment en consideració del que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears pel que fa a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer, donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears, perquè se'n derivin els efectes oportuns.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa amb l'ordre en què han signat l'escrit RGE núm. 3206/16. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia a tots. Bé, abans de començar vull agrair la tasca dels activistes animalistes i de Mallorca Sense Sang, justament encara no han arribat, animant les declaracions de més de 33 municipis i de recollida de més de 150.000 firmes en contra de la tauromàquia aquí a les Illes Balears. Moltes gràcies per la seva tasca i feina i sacrifici per aquesta causa.

Avui duim aquí a la Cambra la presa en consideració de la proposició de llei per a la reforma de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció animal, per prohibir definitivament el maltractament i la tortura animal. Dia 9 de febrer el Parlament de les Illes Balears es va comprometre a prohibir la tauromàquia aquí a les Illes. El Parlament s'uní d'aquesta forma als 33 municipis i al Consell de Mallorca en la prohibició de la tauromàquia, compromís electoral també de Podem Illes Balears i dels partits signataris dels acords pel canvi.

A hores d'ara tenim a les Illes una societat molt més conscient amb la protecció i amb el benestar animal i és per això que s'han de desenvolupar unes polítiques que reconeguin explícitament els drets dels animals com éssers vius, que vetllin per la seva protecció, benestar, defensa i respecte a la convivència entre animals i persones i amb l'objectiu d'abolir la tortura i el maltractament gratuït que suposa la tauromàquia.

Un cop més la ciutadania s'ha avançat a les institucions. Són clares les dades i es veu una clara evolució de la nostra societat cap al benestar animal, des del 2009 es veu un clar descens d'aquests festejos a les Illes, i clar exemple és aquest diumenge que es va veure a la plaça de Muro que ni tan sols es va omplir ni els tres quarts de la plaça. Amb això ens queda clar que aquí a les Illes Balears aquest tipus denominat "festa del toro" no hi està gens arrelada, com a altres comunitats de la resta de l'Estat.

Tal com diem és necessari emprendre una modificació de l'esmentada llei per satisfer una demanda social per actualitzar-la i avançar cap a uns paràmetres de benestar animal que ara mateix no recull la nostra legislació, però sí la d'altres comunitats autònomes en matèria de protecció animal, com les Illes Balears i Catalunya.

Volem també afegir que aquesta modificació de la Llei 1/1992 és només el principi, perquè el compromís dels partits signataris és actualitzar aquest marc legal en profunditat.

La gent, la ciutadania avui no entén que la Llei 1/1992, una llei teòricament de protecció integral dels animals, estableixi unes excepcions que permetin torturar certs animals en tres supòsits: les corregudes de toros celebrades en places de caràcter permanent i anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta llei; la celebració de competicions de tir al colomí i a les guàtleres, i les festes que s'hagin celebrat de manera ininterrompuda durant cent anys, sempre que no suposin tortura, lesions o mort de l'animal. Per tant, queda clar que la llei ha d'establir una protecció integral i no fer cap excepció ni una.

Per això, ens avançam i anam un poc més enllà i fem una modificació òbviament a l'Estat. Dins aquesta llei s'inclou la prohibició de les corregudes de bous i correbous, les fires amb animals salvatges que impliquin l'exhibició d'animals salvatges lluny del seu hàbitat natural i fer-los fer activitats impròpies de la seva espècie. És una crueltat i alhora una font de perill per a les persones, a més, aquest tipus d'activitats contribueixen a l'increment del tràfic il·legal d'animals i a la caça furtiva de les espècies protegides.

I com ja recollia la llei vigent, els espectacles amb animals en els quals aquests siguin objecte de mort, tortura o maltractaments, d'anys, patiment o tractaments antinaturals com, per exemple, les baralles de galls, gossos o qualssevol altres animals entre si, amb exemplars d'una altra espècie o amb l'home, la celebració de competicions de tir a colomí o guàtlera, sigui a braç colombaire, a braç mecànic o la filmació d'escenes amb animals, siguin per cinema o televisió.

Reiter el que he dit al principi, en què participin animals provocant-los la mort, sofriment, tortura, maltractament, danys o tractament antinaturals responent, com he dit al principi, a una tendència social i també a nivell internacional a favor de la protecció animal que ha portat que un nombre creixent de països i ciutats arreu del món hagin prohibit l'ús dels animals a espectacles assimilats basant-se en la seva protecció i benestar.

També es durà un control sobre l'exposició, exhibició, compravenda, cessió, donació o qualsevol altra forma de transmissió d'animals, de les seves parts o derivats.

Aquesta llei també regularà que el sacrifici dels animals s'efectuï de forma instantània i indolora i sempre amb l'atordiment de l'animal o pèrdua de la seva consciència.

Som conscients de l'existència d'una llei de l'àmbit estatal on es va incloure la tauromàquia com a patrimoni cultural, la Llei 18/2013, de 12 de novembre. Aquesta llei del Partit Popular no és més que un intent desesperat per envair les competències de les comunitats autònomes, però entenem que aquesta llei no ha permès revocar a la llei catalana o canària la prohibició de la tortura i maltractament animal, perquè les comunitats autònomes gaudeixen de competència exclusiva per regular la protecció dels animals en el seu territori atenen les

demandes socials pròpies i està emparada per la Constitució i el nostre Estatut d'Autonomia.

Les lleis de protecció animal de totes les comunitats autònomes i la de l'Estat prohibeixen i penalitzen el maltractament animal, les corregudes de toros són l'excepció dins aquesta normativa, prenent que l'entreteniment humà un animal sigui torturat fins a la mort. Aquesta excepció explícita implica que la llei reconeix el maltractament i ho permet, cosa que hem d'aturar en aquests moments.

Una correguda de toros és violència, violència reconeguda legalment permesa i públicament subvencionada. Ha arribat el moment aquí, a les Illes Balears, d'acabar amb les excepcions que permeten torturar una sèrie d'animals.

Senyores i senyors diputats, Esporles, Costitx, Puigpunyent, Consell, Artà, Sencelles, Santa Maria del Camí, Algaida, Capdepera, Lloseta, Porreres, Manacor, Campanet, Sant Joan, Deià, Ariany, Mancor de la Vall, Son Servera, Palma, Valldeossa, Alaró, Búger, Marratxí, Lluçmajor, Maria de la Salut, Bunyola, Banyalbufar, Calvià, Binissalem, Llubí, Santanyí, Sant Antoni de Portmany i Sóller s'han declarat municipis antitaurins, així com el Consell de Mallorca.

Avui aquí toca a aquesta cambra donar la gran passa cap a la protecció animal. Els animals han de tenir el mateix grau de protecció sempre, volem que els animals tinguin el mateix tractament ja sigui en festes com en l'entorn domèstic. Aquesta llei serveix per eliminar totes les excepcions cap al maltractament animal. Per tant, esper el suport d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Capellà, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola. Bon dia o bona tarda a tothom. Avui volia començar explicant-los una història, ara que estam frescos...

(Algunes rialles)

... ho dic perquè no aniré tan aviat amb el discurs com el Sr. Picornell. Jo els volia contar la història d'aquesta excepció a l'article 4 de la Llei de protecció animal, som una persona que m'agrada anar a les fonts i consultar-les i em demanava com era possible que a l'any 92 s'hagués posat aquesta excepció. Bé, vaig anar al *Diari de Sessions* del 91 i del 92 i els volia explicar un parell de qüestions que em sembla que seria interessant. Bé, principalment queda molta poca gent que ens pugui explicar aquesta excepció que hi ha, justament avui li comentava a la diputada Maria Salom, que és l'única que queda d'aquell parlament, el que passa és que ja m'ha dit que no se'n recorda de qui va proposar aquesta excepció.

Jo els volia comentar, perquè a més em fa una especial il·lusió fer-ho, que aquesta proposició de llei, això no és el que em fa il·lusió, aquesta proposició de llei va venir presentada per un partit polític que hi havia l'any 92 que era la Unió d'Independents de Mallorca, una escissió d'Unió Mallorquina, i es varen presentar esmenes, totes es varen transaccionar acceptant o no, i n'hi va haver una que no va caure, va ser una esmena presentada pel Grup PSM-Esquerra-Entesa de Menorca i la va presentar i defensar en aquest parlament fa 24 anys el diputat Ramon Orfila.

En el seu discurs, que jo els recoman que si tenen un moment ho llegeixin, parlava precisament en els mateixos termes que ho fem ara i els volia llegir, només, el darrer paràgraf: "Com dèiem en el debat de la presa en consideració, citant Manel Cases Puig, el grau evolutiu d'un poble no es fixa sols per la seva renda per càpita, la seva capacitat industrial o bèl·lica, sinó pel seu nivell de civisme, d'humanisme, de respecte pel sofriment d'aquells que no s'expressen amb paraules, però sí tenen capacitat de sofrir, d'alegrar-se i de ser receptius a tot el que succeeix al seu voltant. Recíprocament, el que hem rebut i arrabassat dels animals, ho hem de tornar encara que sols sigui en part l'immens sacrifici forçat que els exigim. Un dia, senyores i senyors diputats, més prest que tard, esperam nosaltres, se suprimiran les excepcions que avui lleven coherència a aquesta llei, així ho esperam".

Vint-i-quatre anys més tard, avui, els hereus d'aquells partits polítics, avui MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, recollim el relleu del diputat Ramon Orfila i dels nostres companys que varen defensar fins al final -fins al final- i avui continuam perquè hem resistit, que no hi ha d'haver excepcions a la protecció dels animals. Han passat vint-i-quatre anys i seguim, seguim, insistint que la protecció dels animals ha de ser integral i sobretot que no hi ha d'haver justificacions per motius culturals a la protecció dels animals.

L'objecte de la proposició de llei és eliminar les excepcions que es varen introduir a l'any 1992 i també actualitzar el règim sancionador.

Els volia comentar només una qüestió i és que, en relació amb els correbous en el text original i segons la intenció del legislador en aquell moment, els correbous ja estaven prohibits a la llei, és a dir, l'excepció que hi havia a les festes populars feia referència a les festes de cavalls, no als correbous. És a dir, al text original s'entenia que els correbous venien prohibits per la mateixa llei del 1992.

Coneixem el context legal, no ho amagam. Nosaltres consideram que les competències en aquesta matèria són exclusives de la comunitat autònoma, en especial la competència en matèria de protecció animal i entenem -repetim- que les excepcions actuals justifiquen per motius culturals no només el maltractament, sinó també la mort d'animals en espectacles públics quan, a més, tant el maltractament com la mort dels animals són delictes al Codi Penal. Hem d'acabar amb aquesta contradicció, ara hi ha una majoria social i també una majoria parlamentària que ho farà possible i és per això que presentam aquesta proposició.

Som conscients també que la proposició de llei es pot millorar via esmenes per afinar les modificacions i també, també som conscients que aquest és un debat polèmic i actual.

La qüestió que debatem en aquests moments, al meu parer, és si es plantegen aquestes modificacions des de la perspectiva de la protecció dels animals o bé des de la perspectiva de la protecció a la cultura, de l'accés a la cultura, de la llibertat per accedir a la cultura com va plantejar en concret el Partit Popular en aquest plenari fa dos mesos. Nosaltres, des de MÉS per Mallorca, plantejam aquesta proposició de llei sens dubte des de la perspectiva de la protecció animal i no des de la perspectiva cultural.

Voldria indicar només unes qüestions sobre la normativa que s'ha aprovat a l'àmbit espanyol. En primer lloc, la Llei del 2013 que declara la tauromàquia com a patrimoni cultural, i ho voldria comentar perquè, com es va comentar en aquest plenari, la Llei del 2013 respon a una iniciativa legislativa popular presentada que va recollir 600.000 firmes justament a favor de la tauromàquia i de declaració de la tauromàquia com a bé d'interès cultural.

És clar, aquí tenim un problema, i segurament serà objecte de debat, perquè al mateix temps a Catalunya s'havien recollit 180.000 firmes justament pel contrari, és a dir, per a l'abolició dels toros, s'havien aconseguit també 120.000 firmes a fora al mateix temps i a Mallorca s'han presentat a l'any 2015, 130.000 signatures precisament a favor de prohibir les corregudes de toros. Crec que això s'hauria de tenir en compte a l'hora de presentar aquestes ILP i què passa quan es presenten ILP en sentit contrari, jo crec que..., sobretot a nivell espanyol amb referència a les comunitats autònomes.

Respecte en concret del valor que té aquesta llei, cal indicar que la intenció original era la declaració de la tauromàquia com a bé d'interès cultural, el que passa és que no es va aconseguir perquè... bé, bàsicament el bé d'interès cultural fa referència a béns mobles i immobles i no al patrimoni immaterial, almanco en el moment en què es va adoptar aquesta llei. I al final es va optar per una solució descafeïnada que era la declaració de la tauromàquia com a patrimoni cultural. Al nostre parer aquesta llei no atorga cap reconeixement jurídic, sinó només un reconeixement moral i considerem que el Partit Popular no ha aconseguit blindar la festa dels toros davant dels intents de prohibició i s'ha cercat una fórmula que es limita a un reconeixement moral, però que no compromet les administracions públiques.

Posteriorment la Llei de patrimoni cultural immaterial, aprovada el maig del 2015 amb la majoria del Partit Popular, preveu a la disposició addicional primera la modificació de la Llei de patrimoni històric espanyol de l'any 1985 i indica que formaran part del patrimoni històric espanyol els béns que integren el patrimoni cultural immaterial, d'acord amb el que estableix la seva legislació especial. Jo ja vaig indicar fa dos mesos el que pens d'aquesta llei de patrimoni cultural immaterial sobretot aplicada a la tauromàquia i en concret també a les corregudes de toros, ja vaig dir que la UNESCO no acceptarà mai declarar la festa de toros o qualsevol festa que tenguin per objecte matar i maltractar animals.

Aquesta llei de patrimoni cultural immaterial és peculiar perquè dedica quatre pàgines de l'exposició de motius, més una disposició final a assentar la base competencial precisament perquè crec que no es té clar que el Govern de l'Estat tenguin competència per actuar en matèria cultural, sobretot en concret davant de les comunitats autònomes.

Crec que és una llei buida ja que la UNESCO empra aquesta categoria amb valor descriptiu per afavorir el diàleg intercultural entre els pobles i no comporta cap règim jurídic protector basat en obligacions i deures, que és precisament el que havia de ser objecte d'aquesta llei que al final no ho fa.

I finalment, respecte d'aquesta llei, potser després dels altres diputats en parlaran invocant la seva aplicació i la seva incompatibilitat amb la llei balear que proposam, també els volia comentar només dues cosetes més i és que si s'aspira al reconeixement per part de la UNESCO, de la tauromàquia o de les corregudes de toros, es trobaran amb dos problemes: un, que quan es fa l'inventari o la proposta d'una activitat cultural com a patrimoni cultural immaterial s'han d'indicar les amenaces que té en concret aquesta festa o aquesta activitat cultural i també ha de constar el consentiment de la comunitat o els grups que operen envoltant aquesta activitat cultural.

Quines seran les amenaces que es diran que existeixen contra la tauromàquia? L'amenaça serà una ILP o una recollida de 150.000, 200.000 firmes en contra dels toros? Això no crec que convenci la UNESCO.

El consentiment de la comunitat, quin consentiment podran presentar davant la UNESCO quan hi ha una diversitat enorme entre les comunitats autònomes i no hi ha un consentiment general entorn al fet que aquesta festa és cultura i que s'ha de protegir.

Crec que això és el que els està fent mal perquè per al reconeixement d'aquesta festa necessiten suport social, no només a Espanya, i ja hi ha dues comunitats autònomes on estan prohibides expressament o implícitament, aviat hi haurà la de les Illes Balears, però també es necessita el reconeixement dels vuit països on la tauromàquia és vigent i de moment això no ho han aconseguit. Però bé, en qualsevol cas em sap greu si no ho aconsegueixen, em sap greu per les persones que els poden agradar els toros o la tauromàquia, però el que volem deixar clar és que nosaltres hem resistit 24 anys i ara aprovarem aquesta llei la qual esper contribueixi a una abolició progressiva de la tauromàquia a tota Espanya i, si no, ho veurem potser, també, d'aquí a 24 anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la Sra. Patricia Font, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, de nou. Molt ha plogut des de l'any 1992, quan s'aprovà la Llei 1/1992, de protecció dels animals, han hagut de passar 24 anys per poder corregir les excepcions que disposava aquesta llei de l'any 1992 i que, tan encertadament, criticava el Sr. Ramón Orfila. Avui debatem, precisament, la presa en consideració de la modificació d'aquesta llei, és a dir, l'eliminació d'aquestes excepcions que suposa un avanç social i cultural, i per açò jo també vull recordar algunes paraules dites pel Sr. Ramón Orfila durant aquest debat: "El pensament ecologista acaba, en aquest sentit, amb el culte a l'expansió de l'espècia, amb la concepció antropocèntrica del món. Ja no fa falta que quelcom sigui útil a l'home per merèixer el dret a existir, l'ecologia, una nova visió del món, ens han ensenyat que tot està tan interrelacionat que no és que l'home sigui molt altruista i hagi decidit concedir els drets als altres éssers vius, sinó que la defensa d'aquest és un acte de supervivència del mateix home."

Que avui siguem aquí, en aquesta cambra, i debatem la modificació de la Llei 1/1992, significa que finalment ens hem fet ressò d'allò que la gent demana i és que una de les excepcions, els braus, ha evolucionat cap a un rebuig que creix dia rera dia. Ja ho vaig dir quan debatíem la proposició no de llei a favor del benestar animal, en tres anys el suport social cap a les corregudes ha baixat del 30% al 19%.

Així mateix, cal recordar què ens diu l'article segon de la Declaració dels drets dels animals: "Tot animal té dret al respecte, l'ésser humà, com a espècia animal, no té dret d'exterminar o explotar altres animals, ni violar aquest dret. L'ésser humà té l'obligació de posar els seus coneixements al servei dels animals. Tots els animals tenen dret a l'atenció, a ser cuidats i a la protecció per part de l'ésser humà."

La doctrina i jurisprudència admeten que la llei és, sens dubte, el mitjà més important del qual es val qualsevol govern per dur a terme la satisfacció de l'interès general. En virtut de l'article 103 de la Constitució, l'administració ha estat creada, precisament, per servir els interessos generals. La societat actual no dóna suport ni admet avui dia aquests espectacles cruels i degradants.

En aquest sentit es planteja la qüestió del paper que realment han d'acomplir les administracions públiques i les persones representants d'un estat de dret que, per mandat constitucional, són obligades a servir i perseguir els interessos generals, els de totes i de tots, i no els d'una minoria cada vegada més aclaparadora.

Explic tot açò per repetir que amb aquesta proposició de llei el que fem és escoltar la nostra ciutadania, pretenem, a més a més, moltes altres reflexions que ens han fet arribar on om avui, cercar la protecció de tots els animals i aquests "tots" és amb lletres majúscules, reflexions que s'han fet des de fa molt temps.

El filòsof Bilbeny, en compareixença a la Comissió de Medi Ambient al Parlament de Catalunya, va dir aquestes paraules, les quals llegiré textualment: "Fa dos mil anys Sèneca propugna que a Roma s'acabi amb el maltractament dels esclaus, la

tortura dels presos i el patiment innecessari dels animals. Demana la clemència perquè la crueltat -diu- és indigna de l'home. La crueltat, primer, segons Sèneca, no és llei de la natura; segon, no és pròpia de qui la tutela sobre un altre ni li convé, i tercer, ens deshumanitza."

Seguint amb el pensament del filòsof cordovès, aquest va escriure: "En tot cas, no hi ha cap animal més difícil de tractar, cap que s'hagi de conduir amb més traça, que més s'hagi de plànyer que l'home", en el seu llibre *De la clemència*.

Per tant, la moral del respecte als animals és la mateixa moral que el respecte als humans, el tracte als animals expressa i posa a prova el tracte que la humanitat es dóna a si mateixa i el concepte que en té d'aquesta.

Són múltiples les aportacions al debat filosòfic sobre la defensa dels drets dels animals, de les quals destaca Peter Singer, qui apunta, entre d'altres qüestions, que "de les pràctiques instrumentalistes cap als animals se'n deriven assumpcions que podrien justificar pràctiques contràries als propis drets humans. En aquest cas, contra col·lectius vulnerables." En altres paraules, que els arguments a favor dels drets dels animals els podríem considerar com a una prolongació dels drets humans mateixos.

També des de l'àmbit científic, tant en el camp de la biologia com en el de la neurologia, s'han produït grans avanços en el coneixement sobre la realitat psíquica dels animals que ens han ajudat a comprendre millor la percepció sensorial i el comportament d'espècies molt allunyades biològicament de la nostra, com de les més properes, com els ximpanzés i d'altres primats, que, en múltiples investigacions han demostrat sorprenents similituds amb l'espècia humana. Tots aquests avanços científics, juntament amb l'argumentació filosòfica, esdevenen munició de gran calibre per al camp de l'ètica, que és el que finalment s'ocupa de justificar en aquest cas la progressió en la defensa dels drets dels animals, que acaba essent traduïda en codis deontològics i legislacions que els han de fer efectius, com és el que fem avui en el nostre parlament.

Voldria rescatar unes altres paraules del Sr. Javier de Lucas Martín, catedràtic de Filosofia de la Universitat de València, qui també va comparèixer a la mateixa Comissió de Medi Ambient que el professor Bilbeny: "*No hay tampoco, en mi opinión, racionalidad jurídica que pueda apoyarse sólo en la existencia de un hábito, por arraigado que fuera, por ampliamente compartido, para justificar una norma, si ese hábito causa un daño relevante a un bien a su vez relevante. Y ahora permítanme que les recuerde que estamos hablando de bienes relevantes, hablamos, en primer lugar, del bien que es evitar un daño físico y psíquico en los toros, y ello, añadido, el daño desde el punto de vista de la educación de la ciudadanía. Por muy espectáculo público que extrae su belleza, que no cuestiono, de una muestra tal de violencia y aún de crueldad, y no de una mera representación, no contribuye, a mi juicio, a construir una sociedad más respetuosa con el sufrimiento, menos violenta, menos cruel, una sociedad, en definitiva, como la que necesitamos por nuestro propio bien.*"

Perquè aquesta és la clau de volta d'aquesta proposició de llei, la clara intenció de millorar la nostra societat, on la violència tenguí cada vegada menys protagonisme, on els valors que ensenyem als nostres infants siguin els de la pau, solidaritat i respecte. Aquests dos exemples que acab d'exposar no fan més que enviar un missatge clar i contundent de compassió i solidaritat universal, un missatge que ens fa entendre que, com a societat, hem evolucionat.

És legítim tenir un somni, com ens va dir Martin Luther King, i entreveure amb esperança un món en el qual una conseqüència més del nostre erroni antropocentrisme moral és eliminada de l'inventari de les accions èticament reprovables. Avui podem fer una altra gran passa per a la protecció dels animals, esperam que aquest sentiment pugui ser compartit per la resta de la cambra. Hem de tornar a la consciència la part que li correspon en el procés formatiu de la nostra ètica cultural sobre la protecció dels animals, perquè és consciència, perquè és humana.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Sílvia Cano, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Avui iniciam el camí de la modificació de la Llei de protecció animal que viu a l'entorn humà, una modificació que respon a la voluntat proteccionista dels animals que s'ha reflectit en els acords signats del canvi, per tant el que fem és donar compliment a allò a què ens vàrem comprometre i que vàrem signar les diferents forces que donam suport al Govern.

Ja fa uns mesos vàrem debatre una proposició no de llei que instava modificar la llei que avui debatem per admetre a tràmit i per instar el Govern d'Espanya a aprovar una llei, uns paràmetres comuns per a tot el conjunt de l'Estat. Aquell debat ja va ser el preludi del que avui debatem i dels nostres posicionaments polítics. El posicionament del meu grup és que hem d'acabar amb patiments inútils i injustificables, amb espectacles cruels on es maltracten els animals amb finalitats lúdiques, i que això ens farà millors com a societat.

Aquesta cambra ja s'ha posicionat altres vegades a favor dels animals, cal recordar que el 2006 es va adherir al Projecte Gran Simi per protegir els grans simis del maltractament, la tortura, la mort i l'extinció, essent pioners a tot al món en l'adhesió d'un parlament a aquest projecte. Per què protegir els simis superiors i no altres animals amb un sistema nerviós central, que gaudeixen i pateixen i als quals es maltracta únicament i exclusivament per raons lúdiques i festives?

Els legisladors del 1992 varen recollir la sensibilitat de l'època amb una llei de protecció animal que ha suposat una millora substancial en la qualitat de vida dels animals que conviuen amb nosaltres. El darrer paràgraf de l'exposició de

motius és de plena vigència avui en dia, el llegiré: "En conseqüència, i amb la finalitat d'adequar la normativa legal a una consciència ciutadana que urgeix acabar amb les tortures, amb la inflicció de danys o sofriments moltes vegades gratuïts, o amb els maltractaments de què en ocasions són objecte molts dels animals que conviuen amb nosaltres, aquesta llei pretén no només satisfer una demanda social, sinó també ser un instrument per tal d'augmentar la sensibilitat col·lectiva balear cap a comportaments més civilitzats d'una societat moderna que respecta els seus patrimonis cultural i natural."

Vint-i-quatre anys després de la promulgació d'aquella llei, els legisladors i legisladores actuals recollim la nova sensibilitat ciutadana, el nou esperit del temps i eliminam la gran contradicció d'aquella llei del 1992, com varen ser les excepcions; excepcions que són un reconeixement implícit del maltractament animal. Potser en els anys 1990 aquella contradicció fos suportable, el que ha quedat palès és que la societat balear del segle XXI està en contra del maltractament animal i, particularment, de les corregudes de bous i d'espectacles on es maltractin animals.

Vull destacar la gran mobilització que ha suposat la campanya, promoguda per CAS i per AnimaNaturalis, de Mallorca Sense Sang, en que han recollit més de 130.000 signatures i aconseguit que més de 30 municipis, entre els quals la capital, i que el Consell de Mallorca s'hagin declarat institucions sense sang, és a dir, antitaurines, i han contribuït, des de l'activisme, a la pedagogia i sensibilitat d'una majoria de la societat de grups polítics i de les institucions.

Quan parlem de benestar animal a què ens referim? Bàsicament que l'organisme no ha de presentar alteracions fisiològiques, és a dir, les manifestacions emocionals de l'animal no haurien de diferir de les que presenten en condicions normals. Té a veure amb les sensacions experimentades dels animals, l'absència de (...) sensacions negatives, anomenades patiment, i la presència d'altres positives, anomenades plaer. Qualsevol avaluació del grau del benestar animal ha de centrar-se en la mesura d'aquestes sensacions. Ampliar la protecció dels animals a la llei del 1992 obeeix el reconeixement de la comunitat científica que els animals poden experimentar dolor i patiment i que, per tant, això no és una opinió, sinó que és una evidència.

És en base a això que el nostre posicionament ètic i polític, el fet de causar patiment a un animal amb finalitats lúdiques, no és moralment acceptable i per tant és una pràctica a abolir. Per això proposam afegir a les previsions actuals de la llei baralles de cans, baralles de galls, filmacions cruents, les corregudes de toros, els correbous i els espectacles amb toros que incloguin la mort de l'animal i l'aplicació dels utensilis que fan mal a l'animal: la pica, banderilles i l'estoc.

No som el primer parlament a fer-ho, Catalunya ho va prohibir el 2010, malgrat que la llei va entrar en vigor el 2012.

La societat cada vegada té major consciència contra el maltractament i moltes vegades la majoria dels moviments socials sempre van una passa per endavant de les lleis i ens interpel·len als diputats per accelerar el pas. És indubtable, a més, que les lleis tenen una gran capacitat de transformació

simbòlica i social d'incidir directament sobre els costums i la vida de la societat i transformen pràctiques les quals, per la tradició, havien estat arrelades.

Els toros són animals que senten i pateixen i justificar la crueltat i maltractament al·legant la tradició i la cultura és un argument molt pobre. A més, crec que és negar-nos la possibilitat de progrés moral de la nostra societat, l'adjectiu cultural no implica *per se* res laudatori, sinó que és un adjectiu merament descriptiu. També és cultura el masclisme i l'homofòbia i a ningú no se li ocorreria declarar-los patrimoni immaterial.

El benestar referit als animals domèstics, i els bòvids de raça de brega ho són, se centra en uns mínims, són el que es denominen les cinc llibertats o que alguns han traduït en drets; és una declaració simple sobre el benestar animal, contra el sofriment innecessari, que va ser promulgada el 1967 per la Comissió Consultiva sobre el Benestar dels Animals de Granja, aquestes cinc llibertats anomenades són: estar lliure de gana i de set; lliure d'incomoditat; lliure de dolor, lesions i malalties; lliure d'estrès, malestar, sofriment, por i angoixa, i lliure d'expressar el seu comportament animal. Tot allò que no aconsegueix aquests mínims no hauria de ser permès i menys si es justifica sobre la base de tradicions o de diversió. Cap de les festes taurines, siguin cruentes o no, o els correbous aconsegueixen aquestes cinc llibertats, de fet no s'aconsegueixen a cap espectacle en el qual s'utilitzen éssers vius.

Que la tauromàquia hagi estat una excepció en les lleis de protecció animal és un reconeixement implícit que existeix aquest maltractament, ara bé, la societat balear ha dit prou. Altre aspecte a modificar de la llei és la inclusió de cirques amb animals salvatges, parlaments com el de Catalunya o 181 ajuntaments, com el de Vitòria, Oviedo, València, o 15 a Mallorca, Calvià, el darrer, han vetat els cirques amb animals. A nivell europeu, tots els grups parlamentaris han mostrat l'interès social que existeix per regular la situació dels animals en cirques i han sol·licitat fins i tot a la Comissió Europea que la Unió Europea demani aquesta matèria per harmonitzar la regulació a nivell comunitari.

Les conclusions del Congrés Animals Silvestres en Captivitat, celebrat a Brussel·les el 2013, signades per entitats com la Federació Europea de Veterinaris, assenyalen que els estats membres de la Unió Europea haurien de prohibir l'ús de tots els animals salvatges en cirques i zoològics ambulants, amb reconeixement del fet que les condicions no satisfan probablement les necessitats bàsiques i específiques de cada espècie. Entre les males pràctiques enumerades, els veterinaris apunten entrenaments massa durs per als animals, amb reforços negatius, informació falsa sobre les característiques i comportament de les espècies utilitzades en els espectacles o acomodament dels exemplars usats en espais inadequats.

Els experts també expliquen que les pràctiques circenses de trucs o acrobàcies es troben molt allunyades de les habilitats observades en entorns naturals, a més de citar els riscos significatius sobre la salut animal i la dels cuidadors. També alerten els experts dels problemes de tràfic il·legal que generen aquests espectacles.

I per totes aquestes raons i, a més, perquè a dia d'avui amb Internet tenim a cop de clic un gran accés per descobrir com viuen els animals en els seus hàbitats, considerem que hem d'incloure en la modificació de la llei aquest aspecte.

Per últim, també proposam protegir els colomins i guàtleres d'una modalitat de caça que va ser reintroduïda per la Llei de 22 de desembre del 2003, de mesures tributàries. Les modificacions que fem a la llei es troben en el camp d'acció de les competències estatutàries de les Illes Balears, concretament dels articles 23 i 30, en els seus punts 10, 31, 39 i 46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Front a les nostres competències, ha estat el Govern del Partit Popular qui ha volgut apuntalar la tauromàquia en el nostre país per una doble via: la Llei 18/2013, per a la regulació de la tauromàquia com a patrimoni cultural, i la Llei 10/2015, de 26 de maig, per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, que és una llei *ad hoc* per contrarestar les decisions sobiranes de les diferents comunitats autònomes en matèria de cultura, medi ambient i benestar animal.

El meu grup defensa que el Parlament és sobirà i competent per modificar la Llei de protecció animal a partir de les competències que tenim i avançar cap a paràmetres de benestar animal. No hem d'oblidar que la Llei del 1992 ja contenia alguns aspectes abolicionistes, com per exemple la impossibilitat de fer corregudes de bous a places que no fossin permanents, així com a noves places; és a dir, només permetia fer-les a places anteriors al 1992.

El que pretenem amb aquesta modificació és introduir més elements de protecció i acabar amb les contradiccions del 1992 i afegir-hi els cirques amb animals salvatges. També actualitzam tota la part d'infraaccions les quals eren en pessetes, s'augmenten els criteris per sancionar les conductes susceptibles de sanció administrativa, a la transcendència social i el perjudici causat, ànim de lucre en el delictes o la reincidència, afegim la irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació, el volum de negoci de l'establiment, la capacitat econòmica de la persona infractora, el grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció, el fet que hi hagi requeriment previ i la presència de menors, i proposam afegir un nou punt, el 5, perquè en cas d'infraaccions greus comeses en un edifici o local on se celebren espectacles prohibits es pugui incoar d'ofici la revocació de qualsevol llicència d'activitats.

La llei del 92 va prohibir baralles de cans, de galls, tortures..., i ningú no va acusar els diputats i les diputades de llavors de "lliberticides". Instam els diferents grups polítics, sobretot Ciudadanos, El Pi i Partit Popular, a donar suport a aquesta proposició de llei, a fer una passa cap a una societat més civilitzada que desterrí la tortura com a espectacle per molt arrelada que aquesta estigui. Una societat decent no pot tolerar el maltractament animal. La nostra s'ha posicionat clarament contra el maltractament amb sentències judicials exemplars dictades a la nostra comunitat i amb les mobilitzacions socials que clamen una nova legislació. Des del Parlament no podem romandre impassibles i hem de promoure i estendre el bon tracte cap als animals. Crec fermament que hem d'avançar cap aquest camí.

La Sra. Font abans ha citat Sèneca; a mi m'agradaria acabar amb Schopenhauer: una societat ha de ser compassiva, una compassió per a tots els éssers vius és la prova més ferma i segura de la conducta moral.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miquel Jerez, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores, senyors diputats, ens tornam avui a convocar aquí per sotmetre a la consideració d'aquesta cambra l'admissió a tràmit de la proposició de llei per a la reforma de la Llei de benestar animal, una matèria sobre la que certament -i aquí s'ha dit i jo ho reiter- cada vegada existeix més consciència social i sobre la que moltes comunitats autònomes, pràcticament totes, han legislat en un determinat sentit, però sobre la qual no existeix -i això és cert- un marc jurídic comú en l'àmbit de la legislació estatal que homogeneïtzi determinats criteris i serveixi de referència per a totes les legislacions autonòmiques. Tant és així que en alguns casos, en alguns indrets de la nostra geografia, hi ha determinades pràctiques que són considerades maltractament animal, mentre que la mateixa pràctica a un altre indret d'Espanya no es permet sinó que a més està protegit. Per tant aquí és cert que treballam tots en un marc en què el maltractament animal té distintes consideracions segons la comunitat autònoma que sigui.

I a les Illes Balears comptam certament amb la Llei 1/92, que va ser aprovada en aquesta cambra amb una majoria parlamentària del Partit Popular i que certament ha servit fins ara de marc jurídic de referència en favor de la defensa del benestar animal. Per tant abstenguin-se vostès, aquells que vulguin veure en el meu grup parlamentari i en aquesta intervenció una actitud contrària a la de la protecció dels animals. I la llei que he anomenat, la Llei 1/92, va ser aprovada amb un elevat nivell de consens i d'acord, major possiblement del que avui aquesta reforma que vostès porten aquí d'aquesta llei acabi concentrant.

Senyores i senyors diputats, el text que vostès presenten avui a la consideració d'aquesta cambra és un text que no ens convenç per moltíssimes raons, i no ens convenç en primer lloc per la tècnica legislativa emprada, que és moltíssim millorable; no ens convenç perquè deixa un ampli marge a la interpretació de la norma i, el que és més greu, no ens convenç perquè col·lideix, i això és una qüestió de la qual estam absolutament convençuts, frontalment amb normativa d'àmbit estatal que protegeix disciplines culturals, que protegeix disciplines artístiques i que avui vostès pretenen abolir en aquesta comunitat autònoma sense tenir en compte que són part d'un patrimoni col·lectiu. I si tot això no és corregeix adequadament durant el procés de tramitació parlamentària vostès, els que

donen suport a l'acció del Govern i a aquesta modificació, aprovaran la llei tot sols.

Però també ens hi oposam, entre altres raons, perquè aquesta reforma legislativa la promouen vostès com sempre fan i com mai no ha succeït: ho fan des de la unilateralitat més absoluta, sense haver escoltat, i ho fan des de la unilateralitat, com dic, sense haver-se assegut a parlar, sense atendre peticions d'afectats, sense conèixer les seves raons, sense conèixer tampoc els perjudicis que això provoca. Tan sols han atès les peticions dels moviments abolicionistes, amb els quals vostès s'han retratat fins dir prou. I, senyores i senyors diputats, els agradi o no la consciència social sobre el maltractament i la protecció animal, la cultura i la tradició i el costum dels pobles, ni la representen en exclusiva vostès ni tampoc la representen en exclusiva moviments amb samarretes estampades, ni la pot capitalitzar en règim de monopoli el veganisme, sinó que aquesta consciència pertany, com dic, a la comunitat i a la col·lectivitat, sentiment comú que han deixat vostès en mans d'una minoria organitzada per imposar el que no vol tota la societat.

Quin dubte hi ha que el plantejament que ens fan en relació amb aquesta llei en aquest moment és molt més ampli d'aquell plantejament pel qual se'ns va convocar aquí fa uns mesos? En aquell moment tractàvem només la tauromàquia i és cert que aquesta llei té un enfocament molt més ampli, que concentra molts altres aspectes que no es refereixen exclusivament al món del bou. Per tant anirem per passes.

Qui dubta que la part més rellevant és aquesta a què faig esment?, l'article 1, on s'articula una sèrie de prohibicions en relació amb el que és considerat el maltractament animal, però jo crec que aquesta redacció de l'article 1, com dic, dona peu a moltíssimes d'interpretacions que haurien de ser considerades amb un determinat sentit, donat que no existeix una definició científica del que en aquest moment aquesta llei pretén entendre com a patiment animal. Han estat moltíssims, és cert, legisladors autonòmics els que dins la generalitat de les seves lleis han optat per exceptuar, han optat per exceptuar, i aquesta comunitat autònoma no va ser una excepció exceptuant: l'any 1992 es va exceptuar una sèrie de qüestions perquè s'entenia que generalitzar possiblement era caure en situacions interpretatives que podien acabar aconseguint una interpretació contrària a la voluntat del legislador. Per tant hagués estat una bona pràctica en aquest sentit també continuar amb aquesta tècnica o decidir filar més prim el que s'entén per patiment animal.

I anirem per part. Com dic, l'apartat primer, l'article primer, fa referència als circs amb animals salvatges. Doncs bé, aquí hi podríem estar fins i tot d'acord, només faltaria; el que sí és cert és que es podria dar peu a la interpretació, com ha passat també a altres indrets d'Espanya com pugui ser el cas de Zamora, que vostès estic absolutament convençut que coneixen, un cas on es va prohibir a un circ el seu establiment en aquella ciutat, va fer un recurs a l'ajuntament i precisament el va guanyar, i no només el va guanyar sinó que s'ha plantejat allà promoure accions per prevaricació contra l'ajuntament. Per tant jo crec que aquí s'hauria de filar més prim a l'hora d'entendre si són únicament els animals salvatges els que no estan permesos en aquest tipus d'activitats, o si també inclou altre tipus d'animals,

siguin domèstics o siguin animals domesticats. Crec que la tècnica legislativa en aquest cas hagués pogut ser moltíssim millorada. Saben perfectament que a Catalunya també s'ha produït aquesta regulació, aquesta prohibició, i sí que és cert que a Catalunya s'ha deixat un ampli marge de dos anys a fi que els espectacles de circ s'adaptin precisament a aquesta normativa, qüestió que vostès també haguessin pogut considerar en relació amb aquesta precisa qüestió.

Parlen vostès a l'article primer, al final de l'article primer, a l'apartat a), sobre procediments antinaturals, que és una de les altres qüestions que jo crec que aquí s'havia de posar de relleu a fi de saber què entenem vostès per patiments antinaturals. Mirin, la participació d'animals en festes populars a les Illes Balears té en les festes de Sant Joan de Ciutadella un dels seus principals referents; ningú no discuteix la tradició i el costum i molt menys la riquesa cultural i la magnanimitat de la celebració, una festa en la qual participen cavalls i entre ells hi participa un be al qual no es dona menjar, al qual no es permet beure, al qual es deixa sense dormir i està exposat a la contemplació del poble menorquí, dels turistes que ho desitgin per després passejar-lo a coll durant tot un dia al sol, sense beure i sense menjar, una de les cinc llibertats que precisament invocava, cinc llibertats, no deixar menjar, no deixar beure, la Sra. Silvia Cano en aquest manifest que ens ha posat avui aquí damunt de relleu, dient acte seguit que aquelles llibertats que s'incomplissin havien de ser prohibides en qualsevol cas. Aquest és un d'aquests casos que anomenava Silvia Cano i que jo en aquest moment també invoc, en el sentit d'entendre si això es tracta d'un procediment antinatural, deixar un animal sense menjar, deixar un animal sense beure, deixar un animal sense dormir, perquè si això no és un procediment antinatural o filen més prim... o filen més prim...

(Remor de veus)

...o filen més prim o excepcionen, només els deman això...

(Alguns aplaudiments)

...o filen més prim o excepcionen, però el que no poden fer és deixar la llei d'aquesta manera perquè la interpretem de la manera que millor ens convingui a tots.

I els posaré un altre cas, també relacionat directament amb procediments antinaturals, els posaré un altre cas, precisament d'aquí, de l'illa de Mallorca i que fa referència als delfinaris, delfinaris, sí, delfinaris, a Mallorca se'n troba un i possiblement el delfinari més important d'Europa, una atracció turística de primer ordre, que l'any passat precisament va ser denunciat per associacions de protecció dels animals, no vull continuar perquè tothom sap com va acabar aquella desgraciada història.

Doncs bé, els diré el que diuen dels delfinaris precisament les associacions de proteccions dels animals, diuen: "*Todo se trunca en cautividad, su vida, su familia, sus hábitos, sus necesidades, todo queda reducido a un tanque que en el mejor de los casos recorren en apenas unos aleteos, donde son forzados a convivir con congéneres a los que no conocen y con los que a veces ni siquiera pueden entenderse, separados de sus familias y de sus crías cuando las tienen, y entrenados con crueles métodos basados en el miedo y en el castigo, para*

hacerles entender y asumir que su vida depende de nosotros y que preservarla requiere responder adecuadamente a exigencias que nada tienen que ver con su naturaleza. Todo para entretener con números circenses a quienes se dejan llevar por el deseo de verlos de cerca sin pararse a pensar siquiera qué están pagando con su entrada".

Todo para entretenerse con números circenses, a què es refereix amb *con números circenses*? A ballar un tango al compàs de la música? Això ho fan els dofins, ballen tangos al compàs de la música i si els ballen són ensinistrats per ballar tangos al compàs de la música, i els dofins aplaudeixen també, sí, aplaudeixen, i són ensinistrats per aplaudir. Són això ensinistraments sotmesos a procediments que no són naturals? Idò sí, idò sí, idò sí que ho són.

Per tant, o vostès afinen millor a la llei i filen més prim o excepcionen determinats casos perquè, si no, quan s'aprovi aquesta llei...

(Alguns aplaudiments)

...un dels delfinaris més importants d'Europa haurà de tancar...

(Remor de veus)

...haurà de tancar. Per tant, filin prim i afinin amb responsabilitat i afinin en conseqüència.

Vaig acabant. Apartat d), de les prohibicions, la reforma d'aquesta llei parla dels bous i dels correbous, que és el punt al qual vostès més relleu i més importància volen donar, és una lluita i una batalla i un conflicte que vostès pretenen guanyar; és cert que es tracta de l'apartat més polèmic de la llei, és una veritable declaració d'intencions que pretén arrabassar tradicions, costums, identitats de determinats pobles de Mallorca i privar i a la vegada prohibir a les persones gaudir de determinades manifestacions culturals arrelades als pobles de la nostra geografia. Certament, una cosa és privar i prohibir i una altra cosa ben diferent és regular, i regular és el que feia la Llei 1/1992 en matèria taurina, una llei que va abordar per primera vegada la regulació dels espectacles taurins i va limitar -i escoltin bé-, va limitar la seva proliferació perquè va limitar a només places construïdes el desenvolupament d'aquesta festa, deixant de banda totes aquelles places mòbils que constantment s'instal·laven a distints pobles de la nostra geografia, va limitar, va regular i no només això, va limitar l'entrada a les places de bous a persones que tinguessin menys de 16 anys; va regular, no va prohibir, va regular la festa. I per tant, aquesta és la intenció i la vocació amb la qual nosaltres afrontam aquest debat, un debat que no ha de ser prohibicionista, sinó que ha de ser un debat regulador.

I vostès no només pretenen prohibir, sinó que, com dic, pretenen extirpar costums, tradicions arrelades i que són centenàries, que es remunten al segle XVII i finals del segle XVII i vull fer un especial esment a un poble, al poble de Fornalutx on tenen una manifestació cultural que es tracta de baixar un bou d'una punta del carrer a l'altra lligat amb una corda, això per a vostès és maltractament animal. I vostès a Fornalutx el que haguessin pogut fer, com a mínim, és escoltar,

escoltar el poble de Fornalutx, escoltar el que diuen els grups que són representats a l'ajuntament, escoltar de quina manera defensen la seva tradició i la seva cultura i això és el que no han fet i això és el que avui jo aquí els he de retreure, han decidit continuar per la via d'enmig i arrabassar una tradició centenària que estic absolutament convençut que el dia de demà els ho faran saber a vostès.

Toros, mirin, corregudes de bous, no seré jo qui amb passió i com a aficionat defensi en aquest moment les corregudes de bous, perquè ho faria i el temps no m'ho permet, el que sí vull defensar és la legalitat, la legalitat, que això és el més important, que això és el fonamental.

Crec que aquí avui es provocarà un conflicte competencial important i vostès ho saben i vostès ho han intentat justificar aquí, però encara que ho justifiquin avui la llei no està de part seva, la Llei 18/2013, de protecció de la tauromàquia, entra en greu conflicte amb la llei a la qual avui vostès pretenen donar aquí tramitació, crec que hagués estat una actitud més responsable tenir un informe jurídic que avalés la seva teoria i les seves tesis abans de provocar un conflicte competencial d'aquestes característiques i no només això, crec que vostès haguessin pogut esperar que hi hagués un pronunciament del Tribunal Constitucional, respecte també dels pronunciaments del Tribunal constitucional en relació, precisament, amb la festa que ha estat prohibida també a Catalunya, i no han fet ni una cosa ni l'altra i vostès ara mateix passen la pilota a l'Estat.

I ens trobem amb un conflicte competencial que haurà de ser resolt i crec que haurà de ser resolt aviat perquè crec que sí, veritablement l'Estat té raó en aquest sentit, el que s'ha de fer és tornar recuperar determinades qüestions que pertanyen no només a l'esquerra ni als moviments abolicionistes, sinó que pertanyen a la cultura, la tradició i els costums de tot un poble i a una col·lectivitat que avui ni vostès ni els que seuen aquí representen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Deia la portaveu del PSOE, PSIB-PSOE: "Una comunitat decent no pot acceptar un maltractament animal". Estic d'acord amb vostè, però tot el maltractament animal, tot el maltractament animal, no només una part sectària.

"No soy antitaurino, admiro a los toreros que se ganan la vida jugándose en los ruedos, son asombrosos; no aprecio la belleza de la fiesta, pero la respeto; pero lo de Cataluña está claro que no tiene nada que ver con los toros, sino con la política", Antonio Mingote.

Diu un altre personatge: *"El español respeta mucho más al mundo de los toros que a la religión. Si tuviera que decidir el español en beatificar al inventor del Opus Dei, no lo haría, sino que beatificaría a un torero", Pedro Almodóvar.*

(Remor de veus)

"El que no quiera ir a los toros, -fora nirvis, fora nirvis-, que no vaya, pero no hable de ecología, ni de amor a los animales, porque no conozco a nadie que los ame más que los ganaderos y los toreros. Si yo fuera animal, me gustaría ser toro de lidia, a ninguno se le respeta más, ninguno es mejor tratado", Joaquín Sabina.

Dit això, jo no som torero, no som torero, ni tenc cap afecte especial per als toros, però, amb l'excusa dels toros, com deia Mingote, hem fotut aquí un tema polític, quan realment jo estic d'acord en què tot el maltractament animal ha de ser suprimit. Clar, si realment vostès volen fer això, jo som més paregut a altres persones que no entenem d'aquesta qüestió i que si realment el bessó d'aquí és el maltractament animal, afrontem-lo.

Nosaltres no tndrem la postura segurament a la votació que tindrà el PP, ni tndrem la postura que tendran vostès, però agafem el bou per les banyes, ja que han jugat amb foc, mirarem de no cremar-nos. No a vostès que els toca governar ara, d'aquí tres anys i un mes i mig tocarà governar a vostès mateixos o a uns altres. Mirem que el que facem legislativament quedi perquè es pugui complir.

Davant aquesta qüestió em preocupa més que vostès..., ara clar no puc fer aquí preguntes -ja ho sé presidenta-, però si volguessin dir quants n'hi ha que tenen un ca dels que són aquí, aixecarien la mà. Jo en tenc un i nom Bístia...

(Algunes rialles)

..., no, i ho dic molt seriosament. En Bístia és un ca que viu en llibertat dins un espai de 10.500 metres quadrats, que no sap anar amb una corretja, no sap caminar quan va amb una corretja, perquè si qualcú agafa una corretja s'aferra a terra. Sabeu per què? Perquè viu en llibertat. Ningú no l'ha domat, ningú no li ha dit donem la cama, ningú no li ha dit seu. Em preocupa més aquest maltractament als animals que els 34 bous que poden matar enguany aquí, que els 34 bous que enguany poden matar aquí.

A mi em preocupen els animals, a mi em fa plorar quan veig un cavall que mor de set els mesos d'estiu. A mi em fa plorar veure un ca a un pis, a un redol de tres metres quadrats, que hi passa tot el dia i el baixen dues vegades, una a primera hora del matí i una el vespre. Regulem el maltractament animal, però d'aquesta història que s'ha inventat Podemos amb els animalistes i tot això, dels bous...

(Remor de veus)

No, no, no. I hi ha una altra cosa, -no, no, no importa facin: oh, quin desastre!-, no, Sra. Camargo, no...

(Algunes rialles)

..., no, Sra. Camargo, estic molt d'acord amb el portaveu de Podemos que ha llegit aquí i aquest poble i aquest poble i aquest poble i aquest poble. Nosaltres, El Pi...

(Remor de veus)

... -tranquil, tranquil, sap què diré? No.

(Remor de veus)

De moment no he parlat de forasters, he parlat dels que són aquí.

(Algunes rialles i remor de veus)

Tots aquests pobles, els seus plens, sobiranament, han decidit el que trobaven. Però he notat a faltar en aquests pobles Fornalutx, Muro, Alcúdia. Que sàpiguen que quan la llei es prengui en consideració, que nosaltres ens hi abstenem, nosaltres volem que cada poble decideixi en aquest tema el que vol, perquè el problema no són els toros, si toreros no en queden! Si places, fins i tot a Eivissa tenim una plaça per passejar, enlloc d'una plaça de toros, desapareixen. Els toros és una qüestió política de gent que té poques feines i no agafa el bou per les banyes de la gent que pateix realment. Si realment volem regular el tema del maltractament animal, haurem de mirar els galliners i les matances i els cans i les mascotes. S'ha aturat mai a pensar què li deu costar a un lloro que el seu amo el faci parlar?

(Algunes rialles)

Ho sap vostè si realment això és patiment o no per a l'animal? Jo no, per mor d'això abans de regular això convendria fer passar experts que, sense apassionament, ni el que pugui tenir Almodóvar, ni Sabina, que no és el meu cas, perquè no m'agraden els toros, no m'agraden els toros, què vol que li digui? Em preocupen totes aquestes altres manifestacions que hi ha, que sí que tiren dards i coses d'aquestes, però clar, només veiem això.

Aquí ha parlat el portaveu del PP del tema dels cavalls a Menorca. Som molt respectuosos amb tota la gent de Ciutadella i els altres set municipis de Menorca, saben que m'agrada anar a la festa, mir de passar de puntetes perquè cada vegada som massa els que hi anam i els molesta un poc i tot, però jo veig que si anam per aquest camí, podríem no poder fer segons quines coses. O si anam per aquest camí podríem no poder fer altres coses que tenen a veure amb moixos i amb cans.

És clar, fins on volem arribar? I és a això al que jugarà El Pi al llarg de la tramitació d'aquesta llei; és a dir, no és qüestió de bous, ni de toros, això és una excusa de mal pagador, d'un que en lloc de mirar, com vaig dir ja una vegada aquí, amb un con mira amb un tub, només es veu la guixa. Si a vostès els preocupa el maltractament animal, tinguin un Bístia com jo, que mai no li han posat una corda ni una cadena i que ell no sap seure quan li ho diu l'amo; perquè aquí n'hi ha molts que parlen, van nets per fora i tal vegada per dins tenen molt que amagar. I ens hem muntat un *tinglado* amb els toros, que de passada ens ficam en el tema dels caçadors, perquè al final aquí

anam a rematar els caçadors. Nosaltres defensam que es puguin fer tirades de colomí i de guàtleres, miri, pensam així!

(Remor de veus)

No, aquí arribarem a prohibir això.

Davant d'aquesta qüestió ens agradaria que vostès s'agafin la tramitació, nosaltres no tindrem una actitud de què no puguin tirar això endavant i El Pi crec que demostra, després de nou mesos i mig, una actitud de voler ajudar a construir i a consensuar, i nosaltres ens abstenem perquè pensam que aquesta vegada, per quarta vegada dic, hem d'agafar el bou per les banyes. Però no el bou per les banyes de si un és del Balears i l'altre de Mallorca, o del Madrid o del Barcelona, no, el maltractament animal, eradiquem-lo, eradiquem-lo.

Quines mesures durà aquesta llei perquè els milers de cavalls que hi ha a la marjal de Balears, o a fora vila de Balears, tinguin unes condicions perquè no passin pena quan arriben els mesos d'estiu, o d'hivern no passar fred i a l'estiu no passar calor? Quantes en durà d'aquestes mesures això? D'aquesta manera que anam, cap. I això és el que els preocupa a vostès? A vostès els preocupa quedar bé amb una sèrie de gent, amb una sèrie de gent que, com a qualsevol, li sap greu que matin ningú, sigui un animal, una planta o una persona, que aquests mateixos sentiments els puc tenir jo. Però aquí? Això no és el Bar Vaumar de Sa Pobla, on anàvem a fer el cafè i filosofàvem, això és el Parlament de les Illes Balears, que implica un plus de responsabilitat que quan parlam d'una cosa, de no parèixer begassers, i a mi em semblen segons quines postures de begassers, i vostè sap què és begasser, qualcú dels que estan amb vostè no...

(Remor de veus)

M'escolta bé, eh? No podem ser begassers, hem de ser responsables.

Davant aquesta qüestió els anunciam que nosaltres ens abstenem i participarem d'una forma molt activa en tenir una llei que, com molt bé ha dit la portaveu del PSIB, i repetesc per tercera vegada, ha de ser una comunitat decent, que no pot acceptar en cap moment el maltractament animal, però, com dic, de tots els animals. Pens en com de content estaria el mul del meu padri barral, quan pensaria que no el carregarien ni de patates, ni de mongetes, ni de sindries.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Lo que aquí debatimos es la toma en consideración de la modificación de la Ley sobre la protección de los animales que

viven en el entorno humano, y ello en el ámbito de la comunidad autónoma de Baleares.

Aunque pudiera parecer una obviedad, ese del ámbito, en efecto, sobre qué puede legislar este parlamento si no es sobre el ámbito en el que tiene competencias, no lo es en modo alguno. La modificación propuesta por los partidos de la mayoría contiene aspectos a todas luces ilegales. Esos mismos partidos lo saben perfectamente; de ahí que hayan recurrido a una argucia para tratar de sortear el marco legal. ¿Y en qué consiste esta argucia?, pues en aislar Baleares del resto de España, en sostener que lo que aquí se decida, o sea, lo que aquí se legisle, no va a afectar para nada a una ley de rango superior, como si la legislación balear no se inscribiera en la legislación española y tuviera que atenerse a ella, como si la desobediencia que pregonan algunas de las fuerzas que firman la proposición bastara para saltarse la ley.

Un simple ejemplo sacado de la exposición de motivos; para los promotores de la proposición de ley -y cito textualmente- "*la prohibició de les corregudes de bous no implica la prohibició de la tauromàquia regulada com a patrimoni cultural a la Llei 18/2013, de 12 de novembre*"; y algo más allá, por extensión, según dicen, y vuelvo a citar, "*que no es duguin a terme corregudes de toros a Balears no impedeix el desenvolupament i la pervivència de la tauromàquia*". Dejemos de momento la extensión y centrémonos en lo que dice la ley de 2013 para la regulación de la tauromaquia como patrimonio cultura; pues dice lisa y llanamente que de acuerdo con distintos artículos de la Constitución -y cito de nuevo textualmente- "es competencia de la Administración General del Estado garantizar la conservación y la promoción de la tauromaquia como patrimonio cultural de todos los españoles, así como tutelar el derecho de todos a su conocimiento, acceso y libre ejercicio en sus diferentes manifestaciones", artículo 5, punto 1. Como ven al Estado compete tutelar el acceso y libre ejercicio de todos, insisto, de todos, a la tauromaquia en sus diferentes manifestaciones; la tauromaquia, o sea, las fiestas y espectáculos taurinos; o sea, entre otras muchas manifestaciones, la corridas de toros.

Es evidente que así las cosas sobran extensiones. Y argucias. Esta proposición de ley con que entretenemos hoy nuestras labores parlamentarias -qué duda cabe que este hemicycle es también un espectáculo a menudo- no tiene posibilidad ninguna de prosperar en cuanto traspase estas cuatro paredes y vuelva a la realidad, y ustedes lo saben, insisto. Incluso otros argumentos a los que recurren en la exposición de motivos, como por ejemplo el de que "*actualment a les Illes Balears les corregudes de toros i els correbous són residuals i esporàdiques*" -*hauria de dir esporàdics, però he citat textualment, esporàdiques*. Un argumento como éste resulta fácilmente rebatible: si estos espectáculos son, como dicen ustedes, residuales y esporádicos, ¿por qué no dejan que se extingan solos?, ¿por qué no los dejan morir en paz en vez de pretender liquidarlos por las bravas?, y nunca mejor dicho.

Ya sé que me dirán que esa modificación de la Ley 1/1992 contiene otros muchos aspectos a parte de los referidos a las corridas de toros y a los *correbous*. Sin duda es así, y en

muchos de estos aspectos ya les adelanto que vamos a estar de acuerdo. Como les indiqué en la anterior proposición no de ley que debatimos en febrero, en Ciudadanos estamos radicalmente en contra del maltrato animal, estamos radicalmente en contra de la situación que se da en tantas perreras de esta comunidad, por poner un ejemplo; en contra de los casos de abandono, tortura o muerte de animales; en contra de la sobreexplotación a la que son sometidos algunos de ellos en determinadas circunstancias. Esta mañana se han dado aquí muchísimos ejemplos de esto. Pero también les dije entonces que eso nada tiene que ver con la tauromaquia. Está claro, y así se deduce de la propia exposición de motivos de esta propuesta de ley, que el fin último y principal de sus promotores es acabar con la tauromaquia en Baleares. Todo lo demás son adornos, lo acaba de decir con otras palabras el portavoz que me ha precedido, Jaume Font, y pretender acabar con la tauromaquia en Baleares, a parte de una ilegalidad de la que tarde o temprano deberán dar cuenta en los tribunales, es una muestra inequívoca del espíritu totalitario que les anima.

A ustedes les da miedo la libertad, se lo he dicho en más de una ocasión y lo dije a raíz de la proposición no de ley, la libertad del individuo, del ciudadano, que es la que debería importarles por encima de todo. Ustedes son profundamente prohibicionistas, lo llevan en la sangre; cuando se trata de prohibir, de derogar, están en su salsa, se les nota. Pero deberían tener en cuenta algo que ya les indiqué entonces y les repito ahora: la tauromaquia es un arte; gustará más o menos, pero es un arte, una manifestación cultural, que cuenta entre nosotros, los baleares y creo que incluso determinados políticos baleares, con una larga tradición -aunque algunos de estos políticos lo escondan en este momento-, una tradición regulada por ley. ¿Cómo podemos privar a un ciudadano cualquiera del derecho a disfrutar de su existencia?

Por todo ello no vamos a votar a favor de la toma en consideración de esta ley, y como en tantas cosas que debatimos en esta tribuna y aprobamos en esta cámara me van a permitir que les diga que me sorprende enormemente que el PSIB-PSOE, un partido que aspira a gobernar España, si no ando equivocado, pueda no sólo votar a favor sino incluso auspiciar, ni que sea poniendo el logo en último lugar de la lista, una modificación de la ley vigente que es, con toda probabilidad, inconstitucional.

Muchísimas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, presidenta. Ho faré des d'aquí, si no li sap greu. Seré un poquet breu.

Bé, no entraré dins aquest debat que han intentat crear vostès, tant el Sr. Jerez com el Sr. Font, i al Sr. Pericay li

donaré les gràcies per la seva anàlisi meticulosa de la llei, però bé, sempre estau intentant marejar...

(Remor de veus)

...la perdiu, però no cerqueu puces allà on no n'hi ha. Hem apostat per una llei pionera en el benestar animal, i sense excepcions, és a dir, és la vigent sense excepcions, i ja està, no cerqueu pus!, així que no vulgueu veure les coses allà on no n'hi ha. La societat ens ho demana, 150.000 firmes, 150.000 persones de fora els varen treure a vostès fora del Govern, sí, 150.000 firmes són moltes.

Tendrem temps de parlar-ne, tendrem molt de temps de parlar-ne, i també en podrem parlar el temps de les esmenes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Capellà, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, presidenta, seré breu. Volia fer la rèplica als grups que s'oposen a aquesta proposició de llei. Pel que fa a les consideracions del Sr. Jerez, del Grup Parlamentari Popular, bé, ha criticat la manca de tècnica legislativa i que hi ha un ample marge que s'hauria d'afinar; idò jo els convid a presentar esmenes. Nosaltres almanco, la nostra actitud, vostès ja ho saben, és d'examinar totes les esmenes, i l'experiència avala que acceptam esmenes i per descomptat estam disposats a parlar de tot.

Pel que fa a la col·lisió amb la normativa estatal, evidentment n'hem de parlar. Nosaltres ho tenim clar, nosaltres tenim clar en aquest cas que la comunitat autònoma té la competència, i què hem de fer?, hem d'esperar el Tribunal Constitucional que parli? A més s'ha de pronunciar sobre una llei de 2010 a la qual no afecta les dues lleis aprovades en referència a aquest tema, la llei de 2013 i la de 2015. Entenem que no té sentit aquesta espera.

El que més m'ha sobtat és que ens critiqui la unilateralitat i que no hem escoltat els afectats. Els afectats..., vostè ha parlat mai amb un bou? Els afectats, els afectats són els animals, eh, aquests són els afectats...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I que parlam massa amb les camisetes estampades, bé, a mi si em ve un senyor amb un *traje de luces*, jo puc parlar encantada, no tenc cap mania en aquest sentit.

Pel que fa a les observacions d'El Pi, bé, segurament, vostè ho sap, aquesta és només la modificació d'una part de la llei, evidentment hem d'avançar en la protecció dels animals, el tema del delfinari, d'altres animals està regulat a una altra llei

i, en qualsevol cas, esperam que hi hagi avanços en la millora de les condicions que tenen aquests animals.

A mi m'agradaria tenir una finca de 500 metres quadrats, no per tenir un ca, sinó un cavall i molts més animals, però bé, no la tenc, però bé, estic contenta que vostè tenguí aquesta opció.

I pel que fa als comentaris de Ciutadans, també evidentment els convid a presentar esmenes amb l'objectiu que vostès també es facin aquesta llei una mica seva, jo, aquesta argúcia que vostè comentava d'intentar aïllar la comunitat autònoma de les Illes Balears d'Espanya, la veritat, no és aquesta la nostra intenció. Repetesc, consideram que..., i tenim les competències, estam entre una llei ordinària, que és aquesta del 2013, i una llei orgànica que és l'Estatut d'Autonomia, i consideram que estam dins el marge legal i no ens apartam.

I consideram també que la prohibició de les corregudes de toros no afecta o no hauria d'afectar la tauromàquia, la tauromàquia pot continuar sense que es matin els toros. Tauromàquia és un concepte molt més ample, vostè té la llei davant, hi entra tot, hi entra literatura, hi entra la festa, però hi ha moltes més coses, l'únic problema, amb el que xoca la tauromàquia és precisament amb la competència exclusiva que té la comunitat autònoma de protegir els animals.

En qualsevol cas, jo els convid, una vegada més, a presentar esmenes i aconseguir que amb aquesta llei puguem fer efectiva la protecció integral de tots els animals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patrícia Font del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Cano, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, dir als diferents grups que han fet la seva intervenció per dir que tenim feina a fer durant el recorregut legislatiu de la llei i millorar tant la tècnica com altres, que precisament és la feina que tenen com a diputats, presentar les esmenes i millorar el sentit del text, perquè per això hi som. I jo crec que, a més, si aconseguim acotar millor determinades interpretacions semàntiques i aconseguim entre tots incloure nous elements de protecció, millor que millor.

El Sr. Font el que ens diu és que ens hem quedat curts, entenc, però jo el convidaria, Sr. Font, que es llegeixi en primer

terme la llei del 1992, perquè les qüestions que vostè ha plantejat una mica, no?, amb un to més de rialles, ja estan més que regulades en els articles 21 i 22 d'aquesta llei. Per tant, m'imagín que en el moment de les esmenes es podran fer esmenes molt més acurades per millorar el text que nosaltres hem presentat.

A mi m'agradaria moltíssim tenir un ca amb les condicions que vostè té a una finca de 10.000 metres quadrats, jo tenc un moix a una casa de 90 metres, a un pis de 90 i bé, n'estic satisfeta.

(Remor de veus)

Respecte de si això és un debat polític, evidentment que és un debat polític, és polític perquè fem referència a com volem projectar el model de convivència entre els éssers humans i els animals i, per tant, el que volem és eixamplar les proteccions als animals i volem eixamplar la nostra manera de relacionar-nos amb ells, és una consideració política i ètica, Sr. Font, i no és una cosa dolenta. A més, jo crec que hem defugir, en aquest cas jo crec que cap dels grups que donam suport a la modificació és que és un debat identitari, no hem fet el debat des d'un punt de vista identitari, sinó que l'hem fet des d'un punt de vista del benestar animal.

Sr. Pericay, la Llei del 2013, a què vostè ha fet referència, amb la consideració de la tauromàquia com a art, és vera que està regulada en aquesta llei, entenent aquesta com un conjunt de coneixements i activitats artístiques, creatives, productives, la confecció, la vestimenta, el disseny, publicitat, cartells, però això, el que nosaltres diem és que no posam en perill la tauromàquia, és que, és més, nosaltres, des de les nostres competències i la postura del PSOE a nivell federal, aprofitaré per aclarir-ho, ja que genera prou interès, és que cada comunitat autònoma en base a les seves competències estatutàries pugui regular en funció de la seva llei, aquesta és la postura del PSOE a nivell estatal. D'acord? Ho dic perquè així ho tendran clar. I que aquesta Llei del 2013, en qualsevol cas, és la que xoca amb les competències de les comunitats autònomes perquè és una llei que va ser feta des de la reacció i a la defensiva.

Respecte d'altres qüestions que s'han plantejat, nosaltres ens hem reunit amb diferents entitats taurines, antitaurines, amb el poble afectat i ara, en el moment del tràmit parlamentari de l'exposició pública d'aquesta llei, es podran escoltar altres consideracions i tenir-les presents, però ens hem reunit, hem escoltat, una altra cosa és que no estiguem d'acord amb determinats plantejaments perquè nosaltres el que volem fer és donar una passa cap al bon tracte animal.

I per acabar, m'agradaria fer referència a una associació estatal per a la defensa dels animals, és una associació de veterinaris, que es diu AVATMA, i ha fet un informe tècnic veterinari sobre el sofriment dels animals ensogats a festes taurines. Hi ha prou evidència científica com per determinar que els bous pateixen en aquests tipus de festes populars, per les manipulacions de les banyes, a les ramaderies, a més, quan són transportats, quan són utilitzats durant les festes. Fent una pròpia interpretació literal de la Llei del 1992, el correbou de Fornalutx, en el moment que du el cap que no el pot tes dret

podria considerar-se que no s'acompleix la llei, ja no només amb (...) sinó amb la llei. Després AVATMA també descriu els diferents tipus de patiment d'aquests animals ensogats; diuen que pels estudis d'etologia sabem que aquest tipus d'animals tenen una gran quantitat de fibres musculars de contracció ràpida i això significa que són incapaços de generar energia a través de l'oxigen; que pateixen moltíssim quan han de fer un exercici extraordinari, perquè no estan acostumats, perquè passen la seva vida plàcidament, tan sols passen el 3% del dia movent-se; que estan acostumats a fer exercicis anaeròbics i que quan es preveu que han de fer exercicis que han de menester més oxigen pateixen moltíssim. I per tant que això no és una qüestió opinable, sinó que està substanciat i està prou aclarit per les persones que en saben, que són els veterinaris.

Crec que apel·lar a raons històriques o sentimentals o tradicionals per justificar el maltractament animal és un argument prou pobre.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miquel Jerez del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Crec que hem obert un debat interessant i crec que s'ha de processar amb termes d'oportunitat. Crec que tenim una oportunitat important a l'hora de regular aquesta matèria que fa, efectivament, 24 anys que no es regula, i una llei que fa 24 anys que no es regula òbviament ha de ser, almenys, ha de ser revisada.

Jo crec que el Sr. Jaume Font ha apuntat una qüestió molt important, ha de ser revisada amb totes les conseqüències i en profunditat, perquè jo la sensació que tenc avui en aquest debat i en el debat que vàrem tenir en relació amb aquella PNL on s'instava el Parlament que..., a fer..., home, una PNL que era decorativa, que va quedar molt bé, no era necessari fer una PNL per instar que el Parlament..., vostès ja tenien iniciativa suficient, vull dir, varen escenificar una qüestió, jo crec que l'important és fer això, regular en profunditat, amb tota la dimensió que sigui necessària i evitar caure en un debat com el que avui vostès han formulat aquí, una versió populista, sí, populista, totalment populista d'un debat sobre animals. Una versió totalment bolivariana d'un debat sobre animals, sí, i això és així.

(Remor de veus)

Perquè, precisament, aquest debat dels animals no és un debat que portin vostès aquí, és un debat importat, és un debat importat i que a vostès els han dit quin tipus de debat han de protagonitzar, perquè encara tenc fins i tot els meus dubtes que vostès hagin redactat el text que avui han portat aquí, sinó que, possiblement, les associacions animalistes els ho han redactat, ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... a fi que es pugui defensar el text que ells precisament proposen. Siguin vostès, siguin vostès! Deixin populismes de banda, deixin política a part, deixin ideologia a part i regulem qüestions tan importants com és la defensa dels animals.

Sra. Capellà, li ha quedat molt bé això de: ha parlat vostè amb els animals? Li ha quedat extraordinari, m'ha fet gràcia fins i tot a mi, molt bé. Miri, jo no sé què em diria si parlàs amb el be de Menorca, què em diria el be de Menorca? Què em diria el be de Menorca? Què em diria el cavall de Menorca? Que està estressat amb tanta pressió? Què em diria el be? Que està acubat perquè no pot mantenir-se en peu? Possiblement em digués això. Si vostè vol jugar a això, juguem, però possiblement em digués això.

Sra. Sílvia Cano, és increïble que vostès, el tràmit parlamentari de la Llei 18/2013, en el Congrés dels Diputats, mantenguessin una postura absolutament distinta de la que avui mantenen aquí, i avui mantenen una postura totalment confrontada amb la llei a la qual vostès en el Congrés es varen abstenir, totalment distinta, totalment distinta, una contradicció que avui no avala, precisament, el comportament que avui vostès pretenen mantenir aquí. Diuen vostès que va ser una llei de la reacció i a la defensiva, però si vostès no s'hi varen oposar, però si vostès no s'hi varen oposar! Però si vostès hi donaren suport amb la seva abstenció! I avui què ens ve a contar aquí? El que vostè fa aquí és provocar un conflicte de competències important, en contradicció amb el que va fer el seu partit en el Congrés dels Diputats, i el que avui prenem en consideració i el que el dia de demà acabarà amb una llei.

I miri, escolti, vostè m'ha dit que ha anat a Fornalutx, no sé què ha escoltat a Fornalutx, si vostè ha anat a Fornalutx i ha escoltat ens ha contat cosa distinta del que segur li han dit a Fornalutx, perquè jo he anat a Fornalutx i tornaré a Fornalutx; jo sé el que m'han dit a Fornalutx, amb tots els que he parlat de Fornalutx. Ha parlat vostè amb el seu partit de Fornalutx, que no es vol presentar a les pròximes eleccions si això no s'arregla, ha parlat amb ells, ha parlat amb ells?

(Alguns aplaudiments)

Vostè es quedarà sense partit a Fornalutx, vostè diu una cosa a Fornalutx o el seu partit diu una cosa a Fornalutx i vostè ve aquí, a Ciutat, i diu el contrari.

Vostè ha parlat amb els empresaris del circ, ho ha fet, ho ha fet? No en digui que sí? No ho ha fet. Jo ho he fet, jo hi vaig parlar, Circ Holidays, el circ que precisament va guanyar aquest recurs a Zamora, amb el seu propietari, en Ramón, en Ramón...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., qui em va donar l'adreça del president i el telèfon de l'Associació de Circs. Vostès regulen sense parlar amb els afectats, perquè darrera els animals, en aquest cas, també hi ha persones, i també hi ha afectats i també hi ha empresaris i també hi ha activitat econòmica, la qual vostès ignoren, i és així.

Vostè no ha parlat amb els caçadors? Jo sí, i ho vaig fer, amb aquests que defensen, precisament, aquesta modalitat de competició esportiva i que jo defens també aquí, en el Parlament, i només faltaria, perquè tenen raó. Vostè ho ha fet? No ho ha fet.

Com poden venir a aquest parlament sense fer el primer que han de fer abans de presentar texts que vinculen i obliguen les persones, com s'atreveixen, com s'atreveixen!

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

És així, és així, i aquesta és la mostra de la forma de fer política que vostès entenen: *nada para el pueblo y además sin el pueblo.*

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No, no, no, jo torero, res. Gràcies, Sra. Presidenta. M'ha fet gràcia allò de la finca, eh, tenc la meitat de 600 destres, 300 destres jo, i dins aquestes 600 destres el ca corre, que és un lloc petit.

(Algunes rialles)

I aquest ca corre, però mai no l'he obligat a fer res, amb la qual cosa és lliure, que no té res a veure amb tots els cans que van pel carrer amb una corda i que a l'hora de fer les feines qualque amo l'estira, fes-la aquí, tal, qual, i de passada la deixen. És a dir, la llei diu altres coses, doncs ho diu mal dit, perquè hem obert un meló.

Anem a fer una qüestió, anem a una qüestió, això arribarà a ser *El Parlamento que susurraba a los animales...*

(Algunes rialles)

..., ho arribarà a ser, ho arribarà a ser, ja veuran, ja veuran quan arribi la llei.

Les matances són una crueltat? Ens ho hem de demanar. Un gall amb una bona cresta vermella de corral, que es maten molts de diumenges i dissabtes a cases particulars, tal vegada a Ciutat no es maten, fills meus, la gent que viu al camp no té la culpa de la modernització dels darrers 150 anys, on la gent ha anat cap a la ciutat i segons quines qüestions humanes ja poc preval a segons quins llocs, dins una conducta que ha estat acceptada per la societat i pels humanistes i pels pensadors. La resta és el que els he dit, el que deia Mingote, no té res a veure amb els toros, té a veure amb la política, i això és política, és legítim, és legítim, però no em parlin del maltractament.

Mirin, però per acabar, nosaltres pensam que si Fornalutx, si Alcúdia, si Muro troben que han de poder fer aquestes festes que fan, aquest parlament ho ha de respectar. Som dins un marc legal, aquí no tenim cap bou d'aquests que li tiren com el *lanzado* o que li tiren dards, i tot això, que d'això n'hi ha a la resta de l'Estat, aquí no hi és, no hi és; si Fornalutx fos un municipi de 150.000 habitants, dirien el mateix vostès? No ho dirien, no ho dirien, i el problema és que jo no puc fer tornar Fornalutx en 150.000 habitants, no som un mag, no som un mag. No ho dirien.

Com no dirien el mateix a Pamplona, no n'hi ha cap d'abertzale que digui que hem de llevar els Sant Fermins, per tant respectin el que troben que encaixa dins la llei, perquè per pocs que siguin els de Fornalutx, els d'Alcúdia i de Muro són ciutadans europeus que no infringeixen cap normativa, perquè tenen lleis en els seus estats que les respecten, i aquest parlament els ha de respectar. Perquè si volen vostès que els respectin, comencin respectant els que realment compleixen.

I a Pollença no posaran el gall dins la senalla, no l'hi posaran, no l'hi posaran, perquè no val per als toros i els altres que sofreixin.

Dit això, el que ens agradaria és que hi hagi un canvi, aquí ens trobam, ens trobam..., com parlava el portaveu de Podemos, sembla que vostès de vegades parlen per tota la societat i vostès no són tota la societat, nosaltres també som societat, jo també som societat, i els que representen aquests senyors són societat i els que representen MÉS per Menorca són societat, que tendran un plantejament els de MÉS per Menorca molt distint respecte del maltractament que tal vegada tendran els de MÉS per Mallorca, que també són societat. Com el PSIB també és societat. I de vegades vostès s'aixequen, com que són els caps de la nova forma de pensar i de com s'ha de distribuir el món, no, no, n'hi ha d'altres, el món es pot redistribuir i es pot ordenar des del respecte d'uns als altres, però és més vell que el pastar el que acab de dir, el problema és que el cervell de l'ésser humà és, com diríem en castellà, *olvidadizo*, i torna a caure cada vegada en el mateix lloc.

Per tant, aquí hi ha persones a l'altre costat, i de vegades jo dic: com així no fan un referèndum a Balears, per què no fem un referèndum? El Pi hi està d'acord, fem un referèndum d'aquesta qüestió. Sap per què no el fan? Perquè no els passi allò de les terrasses d'Es Born, perquè el perdran...

(Alguns aplaudiments)

..., perquè el perdran. Les veritats com a punys no tenen, no hi ha, no hi ha ni juntes ni colzes ni mans que les puguin tornar enrere.

Davant aquesta situació, jo agafaria les coses, crec que estaran estona a presentar una història semblant a aquesta amb aquesta frivolitat, perquè si qualche cosa té això, sota el meu punt de vista, és que sota l'excusa de molts d'animals que pateixen, com un canari que està enclaustrat dins una gàbia així de petita, sota aquesta excusa han volgut fer política. Nosaltres ens abstenrem perquè a això no hi jugam.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt. No vol fer ús de la paraula, Sr. Pericay?

Bé, procedim a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda. Votam.

Vots a favor, 31; vots en contra, 20; abstencions, 3. (*)

Queda presa en consideració la proposició abans debatuda.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bones tardes a tots.

() Es fa constar que el resultat correcte d'aquesta votació ha estat de 33 vots a favor, 20 vots en contra i 3 abstencions.*

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS